

Liahona

**Vapahtajan antama
rauhan ja ilon lahja,
s. 18**

**Usvasta Hänen valoonsa,
s. 42**

**Kuinka Nefi auttoi isääni
ja minua, s. 56**

**Sisar Uchtdorfin joulumuisto,
s. 66**

Phyllis Luchin teos Kristuksen syntymä

Kohdassa Matteus 2:9–11 kerrotaan, että tietäjät antoivat lahjoja Jeesukselle Kristukselle, kun Hän oli pieni lapsi, ja heitä johdatti uusi tähti, joka ilmestyi Hänen syntymänsä yhteydessä.

”Tähti, jonka [tietäjät] olivat nähneet nousevan taivaalle, kulki heidän edellään. Kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle,

missä lapsi oli, se pysähtyi siihen.

Miehet näkivät tähden, ja heidät valtasi suuri ilo.

He menivät taloon ja näkivät lapsen ja hänen äitinsä Marian. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, avasivat arkkunsa ja antoivat hänelle kalliita lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.”

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidentti-kunnan sanoma: Päättämme olla kiitollisia
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** Kotikäyntiopetus-sanoma: Laaja toiminta

ERIKOISARTIKKELIT

- 18** Rauhaa ja iloa siitä tiedosta, että Vapahtaja elää
Vanhin Russell M. Nelson
Elävän Jumalan jumalallinen Poika rakastaa teitä, nostaa teitä ja ilmaisee itsensä teille, jos te rakastatte Häntä ja pidätte Hänen käskynsä.
- 24** Tie temppeliin
Chad E. Phares
Myöhempien aikojen pyhät Ukrainassa huomaavat, että vaikka he ovat kulkeneet eri reittejä, kaikki vanhurskauden tiet johtavat temppeliin.
- 28** Avain mahdollisuuteen: jatkuvan koulutusrahaston kymmenvuotinen taival
Rebekah Atkin
Vuonna 2001 ilmoitettu jatkuva koulutusrahasto on siunannut tuhansien kirkon jäsenten elämää.

- 34** Kadotettua ja löydettyä
Adam C. Olson
Kuinka eräs pariskunta yhdisti päivittäiset päätöksensä näkemykseen iankaikkisesta määränpäästään.

OSASTOT

- 8** Pieniä ja yksinkertaisia asioita
- 11** Kotimme, perheemme: Nuotin vierestä mutta naulan kantaan
JaNeal B. Freeman

KANNESSA

Edessä: valokuvakuviutus Matthew Reier. Takana: Carl Heinrich Blochin teos *Jeesuksen syntymä*, käytetty Frederiksborgin linnassa Hillerødissä Tanskassa sijaitsevan kansallishistoriallisen museon luvalla.

- 12** Palvelemme kirkossa: Palvelin naimattomana jäsenenä
Julie Burdett
- 14** Me puhumme Kristuksesta: Vastaus jokaiseen "Mitä jos?" -kysymykseen
Michael D. Woodbury
- 16** Evankeliumin klassikoita: Opetuksia Mestarilta
Vanhin Marvin J. Ashton
- 38** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 74** Kirkon uutisia
- 79** Perheiltaideoita
- 80** Kunnes taasen kohdataan: Pojan valo
Jeff S. McIntosh

Kiovan temppeli
Ukrainassa

24

42

**42 He puhuivat meille:
Oi Häntä kumarramme**
Vanhin Patrick Kearon

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: kuusen alla oleva lahja.

- 46 Kysymys ja vastaus**
Kuinka voin säilyttää myönteisen asenteen tulevaisuutta kohtaan?
- 48 Juliste: Et ole koskaan yksin**
- 49 Mistä tiedän: Herra vuodatti siunauksia**
Kim Koug
- 50 Varma todistus**
Vanhin Carl B. Pratt
Koskeeko Moronin lupaus sinua?
- 52 Tämä on merkinä teille**
Whitney Hinckley
Kuinka ihmeellisesti Jeesuksen Kristuksen syntymää koskevat profetiat täyttyivät.
- 55 Huomaavaisia lahjoja**
Kristus-lapselle annettujen kullan, suitsukkeen ja mirhan merkitys.
- 56 Heidän pitäisi muuttua**
Francisco Javier Lara Hernández
Minä olin perheeni jäsenistä ainoa, joka otti vastaan evankeliumin. Nyt minun oli saatava selville, kuinka suhtautua, kun heidän elämäntapansa oli ristiriidassa evankeliumin periaatteiden kanssa.
- 58 Tutustu veli Josephiin**
Tässä on muutamia asioita, joita et kenties tiedä profeetta Joseph Smithistä.

72

- 59 Erityinen todistaja: Kuinka minä voin seurata Vapahtajaa?**
Vanhin Quentin L. Cook
- 60 Nuo sanat**
Angie Bergstrom Miller
Mitä Shelby voi tehdä, kun hän kuuli ystäviensä kiroilevan?
- 62 Meidän sivumme**
- 63 Tempelikortit**
- 64 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Pyhistä kirjoituksista saan opetusta Vapahtajan syntymästä ja toisesta tulemisestä**
Jennifer Maddy
- 66 Joulukuusi**
Harriet R. Uchtdorf
Joulumuisto lapsuudestani Saksassa.
- 68 Lähetystyörahastoni**
Spencer S.
Voit aloittaa säästämisen lähetystyötäsi varten tänään.
- 69 Uskonkappaleet**
Kolmetoista keskeistä uskonkäsitystämme.
- 70 Pienille lapsille**

50

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Paul B. Pieper
Neuvojat: Keith R. Edwards, Christoffel Golden jr., Per G. Malm

Toiminnanjohtaja: David L. Frischknecht
Toimituskunnan johtaja: Vincent A. Vaughn
Graafinen johtaja: Allan R. Loyborg

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Toimituspäälliköt: Susan Barrett, Ryan Carr
Toimittajat: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerge, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Scott Van Kampen

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Pääsuunnittelijat: C. Kimball Bott, Thomas S. Child,

Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Suunnittelu ja tuotanto: Collette Nebeker Aune,

Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen,

Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J.

Nilson

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:

Mirku Karumo

Keltarousku 4, 02730 ESPOO

Puhelin: (09) 592 747

Sähköposti: mirku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga,

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcsstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilaushintaa: 7,50 €

Lähetäkää käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake

City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidzin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan, kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalun, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulisi lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office,

50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;

sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

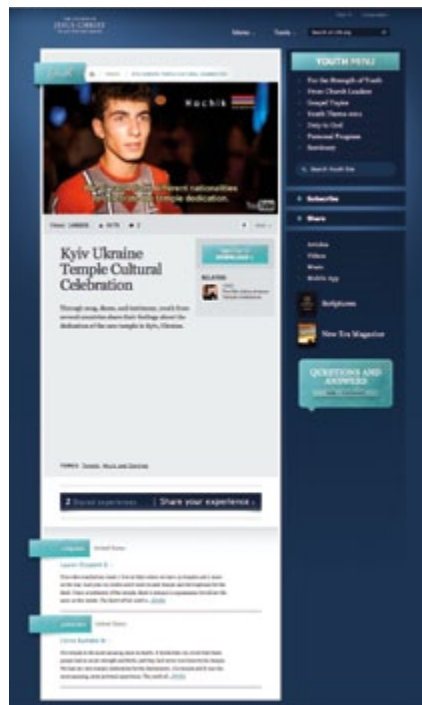
For Readers in the United States and Canada:

December 2011 Vol. 63 No. 12. *Liahona* (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä Liahona.lds.org

AIKUISILLE

Jatkuva koulutusrahasto on menestynyt siitä asti kun presidentti Gordon B. Hinckley ilmoitti siitä 10 vuotta sitten (ks. s. 28). Jos haluat lukea lisää menestyskertomuksia, saada tietoa jatkuvan koulutusrahaston lainan hakemisesta tai lahjoittaa rahastoon, käy osoitteessa pef.lds.org.

NUORILLE

Lue, kuinka Kiovan tempelli Ukrainassa on vahvistanut perheitä (ks. s. 24), ja katso, kuinka **nuorten kulttuurijuhla**, joka pidettiin ennen tempelin vihkimistä, on vahvistanut siinä mukana olleiden nuorten todistusta. Katso innoittava video osoitteessa youth.lds.org (hae kohdasta "Kyiv Ukraine Temple").

LAPSILLE

Lue joulukertomukset sivuilta 64, 66 ja 70. Sen jälkeen **katso video, joka kertoo ensimmäisestä joulusta** Luukkaan evankeliumin luvun 2 mukaan. Käy osoitteessa lds.org/new-testament-videos.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aktivointi, 34	Opettaminen, 11, 16
Apuyhdistys, 7	Palveleminen, 4, 7, 12, 28, 38, 39, 40, 41, 68
Asenne, 46	Paraneminen, 14
Esimerkki, 7, 11, 60	Parannus, 24, 34, 42
Jatkuva koulutusrahasto, 28	Perhe, 11, 34, 56
Jeesus Kristus, 4, 14, 16, 18, 42, 48, 52, 55, 59, 64, 70, 80	Profeetat, 52, 58
Joulu, 4, 9, 12, 18, 38, 39, 40, 41, 42, 52, 55, 66, 70, 72, 73	Puhe, 60
Kiitollisuus, 4	Pyhä Henki, 50
Kirkon historia, 8	Siunaukset, 4
Kirkon tehtävät, 12	Smith, Joseph, 58
Koulutus, 28	Snow, Lorenzo, 10
Käännyminen, 49, 50, 56	Sovitus, 4, 14
Lähetystyö, 39, 49, 50, 56, 68	Tasovaatimukset, 60
Musiikki, 11	Temppeilyö, 24, 63
	Todistus, 50
	Toivo, 42, 46
	Usko, 69

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa www.languages.lds.org.

**Presidentti
Henry B. Eyring**
ensimmäinen neuvon-
antaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa

PÄÄTÄMME OLLA kiitollisia

Taivaallinen Isämme kääkee meitä olemaan kiitollisia kaikessa (ks. 1. Tess. 5:18), ja Hän vaatii meitä antamaan kiitoksen saamistamme siunauksista (ks. OL 46:32). Tiedämme, että kaikkien Hänen käskyjensä tarkoituksena on tehdä meistä onnellisia, ja tiedämme myös, että jos rikkoo käskyjä, tulee onnettomaksi.

Meillä tulee siis olla kiitollinen sydän ollaksemme onnellisia sen sijaan että olisimme onnettomia. Olemme elämässämme nähneet, kuinka kiitollisuus ja onnellisuus liittyvät toisiinsa. Me kaikki haluaisimme tuntea kiitollisuutta, mutta elämän koettelemuksissa ei ole helppoa olla jatkuvasti kiitollinen kaikessa. Sairaus, pettymys ja rakkaiden menetykset tulevat ajoittain osaksemme elämässämme. Surujemme vuoksi meidän voi olla vaikea nähdä siunauksiamme sekä arvostaa niitä siunauksia, joita Jumala on varannut meille tulevaisuudessa.

Siunaustemme laskeminen on haasteellista, koska meillä on taipumus pitää hyviä asioita itsestään selvinä. Kun meillä ei enää ole kattoa päämme päälle, ruokaa syötäväksi tai ystävien ja perheen tukea, käsitämme, kuinka kiitollisia meidän olisi pitänyt olla silloin, kun meillä oli nämä asiat.

Ennen kaikkea meidän on toisinaan vaikea olla kyllin kiitollisia niistä suurimmista lahjoista, joita saamme: Jeesuksen Kristuksen syntymästä, Hänen sovitukseltaan, ylösnousemuksen lupauksesta, mahdollisuudesta päästä osalliseksi iankaikkisesta elämästä perheemme kanssa, evankeliumin sekä pappeuden ja sen avainten palauttamisesta. Vain Pyhän Hengen avulla voimme alkaa tuntea sitä, mitä nuo siunaukset merkitsevät meille ja niille, joita me rakastamme. Ja vain silloin voimme toivoa olevamme kiitollisia kaikessa ja välttää loukkaamista Jumalaa kiittämättömyydellä.

Meidän tulee rukouksessa pyytää, että Jumala Pyhän Hengen voimalla auttaisi meitä näkemään siunauksemme selkeästi myös koettelemustemme keskellä. Hän voi auttaa meitä Hengen voimalla tunnistamaan itsestään selvinä pitämiämme siunauksia ja olemaan niistä kiitollisia. Itselleni on ollut eniten hyötyä siitä, kun olen pyytänyt Jumalalta rukouksessa: ”Voisitko ohjata minut jonkun sellaisen luo, jota voin auttaa Sinun puolestasi?” Juuri silloin, kun olen auttanut Jumalaa siunaamaan muita, olen nähnyt omat siunaukseni tarkemmin.

Kerran rukoukseeni vastattiin, kun eräs aviopari, jota en ennestään tuntenut, pyysi minua menemään erääseen sairaalaan. Siellä oli pieni tyttövauva – niin pieni, että hän olisi mahtunut kämmeneeni. Vain muutaman elinviikkonsa aikana hänelle oli tehty useita leikkauksia. Lääkärit olivat kertoneet vanhemmille, että tarvittaisiin vielä vaikeampi leikkaus, jotta tämän pienen Jumalan lapsen sydän ja keuhkot pystyisivät pitämään hänet elossa.

Vanhempien pyynnöstä annoin vauvalle pappeuden siunauksen. Siunaukseen sisältyi lupaus elämän jatkumisesta. Sen lisäksi, että annoin siunauksen, minä itse sain siunauksena kiitollisemmän sydämen.

Isämme avulla me kaikki voimme päättää tuntea suurempaa kiitollisuutta. Voimme pyytää Häntä auttamaan meitä näkemään siunauksemme selkeämmin riippumatta olosuhteistamme. Sinä päivänä opin arvostamaan oman sydämeni ja keuhkojeni toimimisen ihmettä enemmän kuin koskaan aiemmin. Kotimat kallani ilmaisin kiitokseni siunauksista, joita oli tullut lasteni osaksi ja joiden näin selkeämmin olleenkin hyvyyden ihmeitä Jumalalta ja heidän ympärillään olevilta ihmisiltä.

Ennen kaikkea tunsin kiitollisuutta nähdessäni todisteita

Isä Jumala antoi Poikansa, ja Jeesus Kristus antoi meille sovituksen – suurimman kaikista lahjoista ja kaikesta, mitä voi antaa.

siitä, kuinka sovitus on toiminut noiden huolestuneiden vanhempien elämässä sekä omassa elämässäni. Olin nähnyt, kuinka toivo ja Kristuksen puhdas rakkaus loistivat heidän kasvoillaan jopa heidän kauheassa koettelemuksessaan. Ja tunsin sen todistuksen, jonka voi tuntea, jos pyytää Jumalaa näyttämään, kuinka sovituksen ansiosta voi tuntea toivoa ja rakkautta.

Me kaikki voimme päättää ilmaista kiitoksemme rukouksessa ja pyytää Jumalalta johdatusta palvelukseemme muita Hänen puolestaan – varsinkin tähän aikaan vuodesta, kun juhlistamme Vapahtajan syntymää. Isä Jumala antoi Poikansa, ja Jeesus Kristus antoi meille sovituksen, suurimman kaikista lahjoista ja kaikesta, mitä voi antaa (ks. OL 14:7).

Lausumalla kiitoksen rukouksessa voimme nähdä näiden siunausten sekä kaikkien muiden siunaustemme laajuuden ja siten saada kiitollisemman sydämen lahjan. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Kun kirjoitamme muistiin kokemuksiamme ja siunauksiamme, voimme muistaa ne paremmin ja meillä on jotakin, johon voimme palata. Voit halutessasi pyytää niitä, joita opetat, kirjoittamaan muistiin asioita, joista he ovat kiitollisia – auttaaksesi heitä muistamaan saamiaan siunauksia, tunnistamaan tämänhetkisiä siunauksia ja odottamaan tulevaisuuden siunauksia.

Voit myös kannustaa heitä noudattamaan presidentti Eyringin esimerkkiä ja pyytämään taivaallista Isää ohjaamaan heidät jonkun sellaisen luo, jota he voivat auttaa tai palvella.

Ota vastaan kiitollisuuden haaste

John Hilton III ja Anthony Sweat

Mitä jos emme vain puhuisi siunausten laskemisesta – lasketaan niitä! Kirjoita luettelo, jossa on 100 asiaa, joista olet kiitollinen. Jos määrä kuulostaa liian suurelta, kokeile tätä:

1. Kirjoita 10 fyysistä kykyä, joista olet kiitollinen.
2. Kirjoita 10 omistamaasi esinettä, joista olet kiitollinen.
3. Kirjoita 10 sellaisen ihmisen nimi, joista olet kiitollinen.
4. Kirjoita 10 sellaisen edesmenneen ihmisen nimi, joista olet kiitollinen.
5. Kirjoita 10 luontoon liittyvää asiaa, joista olet kiitollinen.

6. Kirjoita 10 asiaa, joista olet tänään kiitollinen.
7. Kirjoita 10 maan päällä olevaa paikkaa, joista olet kiitollinen.
8. Kirjoita 10 nykyajan keksintöä, joista olet kiitollinen.
9. Kirjoita 10 ruokaa, joista olet kiitollinen.
10. Kirjoita 10 evankeliumiin liittyvää asiaa, joista olet kiitollinen.

Kun laadimme tällaisen 100 asian luettelon, huomaamme, ettei se alkuunkaan kata kaikkea sitä, mitä Jumala on antanut meille.

LAPSILLE

Auta minua huomaamaan siunaukseni

Felipe pyytää taivaallista Isää auttamaan häntä huomaamaan siunaukset elämässään. Auta häntä huomaamaan, mistä asioista hän voi olla kiitollinen, ympyröimällä ne. Etsi ainakin nämä kuvaan

piilotetut asiat: talo, banaani, koira, kirkko, koulu, vaatteet, polkupyörä, kitara, pallo ja kukka.

Voit halutessasi laatia luettelon asioista, joista olet kiitollinen, ja kertoa siitä perheellesi.

Laaja toiminta

Tutkikaa tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä soveltuvin osin niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käytäkää seuraavia kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdäksenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne.

Usko • Perhe • Auttaminen

Herra, Hänen kirkkonsa, perheet ja yhteiskunta tarvitsevat vanhurskaiden naisten vaikutusta. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on itse asiassa opettanut, että ”jokaisella tämän kirkon sisarella, joka on tehnyt liittoja Herran kanssa, on jumalallinen tehtävä auttaa pelastamaan sieluja, johtaa maailman naisia, vahvistaa Siionin koteja ja rakentaa Jumalan valtakuntaa”¹.

Jotkut sisaret saattavat ihmetellä, kuinka he pystyvät toteuttamaan näin ylevät tavoitteet. Mutta kuten Apuyhdistyksen toinen ylijohdaja Eliza R. Snow (1804–1887) on selittänyt: ”Ei ole yhtään sisarta, joka olisi niin eristyksissä tai jonka elämämpiiri olisi niin ahdas, etteikö hän pystyisi tekemään paljon Jumalan valtakunnan perustamiseksi maan päällä.”² Sisar Snow on myös opettanut, että Apuyhdistys perustettiin ”kaiken hyvän ja ylevän työn toteuttamiseksi”³.

Apuyhdistykseen osallistuminen laajentaa vaikutuspiiriämme antamalla jokaiselle sisarelle mahdollisuuksia kasvattaa uskoa, vahvistaa perheitä ja koteja sekä palvella niin kotona kuin eri puolilla maailmaa. Ja onneksi pyrkimystemme niin yksilöinä kuin Apuyhdistyksinä ei tarvitse olla suuria ja mahtavia, mutta niiden tulee olla tietoisia ja jatkuvia. Vanhurskaat tavat, kuten päivittäinen henkilökohtainen rukous ja perherukous, päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen ja kirkon tehtävien jatkuva kunniaissa pitäminen, auttavat lisäämään uskoa ja rakentamaan Herran valtakuntaa.

Niille sisarille, jotka miettivät, onko näillä näennäisen huomaamattomilla teoilla vaikutusta, vanhin Ballard vakuuttaa: ”Jokainen sisar, joka puolustaa totuutta ja vanhurskautta, vähentää pahuuden vaikutusta. Jokainen sisar, joka vahvistaa ja suojelee perhettään, tekee Jumalan työtä. Jokainen sisar, joka elää Jumalan naisen tavoin, on esimerkkinä, jota muut voivat seurata, ja hän kylvää vanhurskaan vaikutuksen siemeniä, jotka tuottavat satoa tulevina vuosikymmeninä.”⁴

Mitä voin tehdä?

1. Kuinka voin auttaa niitä sisaria, joiden luona käyn, tunnistamaan kykynsä vaikuttaa vanhurskaalla tavalla ja toimimaan sen mukaisesti?
2. Kuinka voin käyttää ainutlaatuisia lahjojani ja kykyjäni siunatakseni muita?

Pyhistä kirjoituksista poimittua

1. Kor. 12:4–18;
1. Tim. 6:18–19;
Moosia 4:27; UK 13

Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Historiastamme poimittua

Presidentti Brigham Young (1801–1877) kutsui Eliza R. Snow'n, joka oli palvellut sihteerinä, kun Apuyhdistys perustettiin Nauvoossa, matkustamaan eri puolilla kirkkoa ja auttamaan piispoja järjestämään Apuyhdistyksen omissa seurakunnissaan.

Sisar Snow on opettanut: ”Jos yksikin tyttäristä ja äideistä Israelissa tuntee itsensä vähänkään [rajoituneeksi] nykyisessä vaikutuspiirissään, hän saa nyt runsaasti tilaisuuksia käyttää hyvän tekemiseen kaikkia voimiaan ja kykyjään, joita hänelle on niin anteliaasti suotu. – – Presidentti Young on avannut mahdollisuuden laajaan ja mittavaan toimintaan ja hyödyllisyyteen.”⁵

VIITTEET

1. ”Vanhurskaita naisia”, *Liahona*, joulukuu 2002, s. 39.
2. Eliza R. Snow, ”An Address”, *Woman's Exponent*, 15. syyskuuta 1873, s. 62.
3. Eliza R. Snow, ”Female Relief Society”, *Deseret News*, 22. huhtikuuta 1868, s. 81.
4. ”Vanhurskaita naisia”, s. 39.
5. ”Female Relief Society”, *Deseret News*, 22. huhtikuuta 1868, s. 81.

Pieniä ja yksinkertaisia asioita

”Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria” (Alma 37:6).

KIRKON HISTORIAA ERI PUOLILLA MAAILMAA

Meksiko

Ensimmäiset myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat lähetyssaarnaajat saapuivat Meksikoon vuonna 1875. He jakautuivat kahdeksi ryhmäksi. Toinen ryhmä lähetti espanjankielisiä otteita Mormonin kirjasta vaikutusvaltaisille johtohenkilöille eri puolilla maata ja opetti monia ihmisiä, mutta

he eivät saaneet yhtään käännyttä. Toinen ryhmä kasti Meksikon viisi ensimmäistä kirkon jäsentä Hermosillossa Sonorassa. Neljä vuotta myöhemmin Méxicossa asuva Plotino C. Rhodakanaty, joka oli yksi niistä johtohenkilöistä, jotka olivat saaneet kirkon kirjallisuutta vuonna 1875, pyysi, että hänet ja muita kastettaisiin. Vuoteen 1885 mennessä saatiin valmiiksi espanjankielinen käänös Mormonin kirjasta.

Monien vuosien ajan maassa vallitsi poliittinen jännitys, mutta varhaiset jäsenet pysyivät uskollisina. Kirkon ensimmäinen espanjankielinen vaarna, Meksikon vaarna, järjestettiin 3. joulukuuta 1961. Kirkko avasi useita kouluja, Benemérito de las Américas mukaan lukien, joka perustettiin Méxicoon vuonna 1963 ja on yhä toiminnassa.

Méxicon temppelele on ensimmäinen Meksikoon rakennettu temppelele, ja se vihittiin vuonna 1983. Vuonna 2000 Meksikossa vihittiin 8 temppeleleä.

Vuonna 2004 Meksikosta tuli ensimmäinen Yhdysvaltain ulkopuolinen maa, jossa on miljoona kirkon jäsentä.

Kirkon johtohenkilöitä osallistumassa Benemérito de las Américasin maanmurtotilaisuuteen 4. marraskuuta 1963.

KIRKKO MEKSIKOSSA	
Jäseniä	1 234 545
Lähetykenttiä	23
Vaarnoja	221
Seurakuntia	2 009
Temppeleitä	12 toiminnassa, 1 ilmoitettu

Varhaisten pioneerien joulu

Ankarat talvikuukaudet tiesivät vaikeita aikoja useimmille pioneereille, ja mahdollisuudet joululahjoihin ja joulujuhliin olivat usein niukat. Se ei kuitenkaan estänyt varhaisia pioneereja saamasta erityisiä muistoja joulun aikaan. Tässä on muutamia muistiinpanoja siitä, kuinka joulua vietettiin pioneeriaikoina:

Onnellisin jouluni

”Ensimmäinen jouluni [Suolajärven] laaksossa osui lauantaile. Juhlimme päivää sapattina. Me kaikki keräännymme lipputangon luo linnakkeen keskelle. Siellä pidimme kokouksen. Millainen kokous se olikaan! Lauoimme ylistyslauluja Jumalalle. Yhdyimme alkurukoukseen, ja tulen aina muistamaan, kuka sinä päivänä puhui. Kiitoksen ja rohkaisun sanoja esitettiin, yhtään pessimististä sanaa ei lausuttu. Ihmiset olivat toiveikkaita ja iloisia, koska he uskoivat tulevaisuuteen. Kokouksen jälkeen joka puolella käteltiin. Jotkut itkivät ilosta. Lapset leikkivät sinä iltana aidatulla alueella ja marunanuotion ympärillä. Kokoonnuimme laulamaan: 'Pelvotta käykää, pyhät Kristuksen, Riemuiten voittohon.' Päivälliseksi meillä oli keitettyä kaniinia ja vähän leipää. Me kaikki saimme syödä kylliksemme, ja tunsimme täydellistä rauhaa ja hyvää tahtoa. Minulla ei ole koskaan elämässäni ollut onnellisempaa joulua.”

Tuntematon kirjoittaja, Bryant S. Hinckleyn lainaamana julkaisussa *Our Pioneer Heritage*, toim. Kate B. Carter, 20 osaa, 1958–1977, osa 14, s. 198.

Kylläpä aika rientää

”Eräänä iltana ollessani 16-vuotias isä järjesti joulujuhlan omille lapsilleen ja heidän perheilleen sekä lähimmille naapureille. Me tanssimme. Veljeni soittivat. Tiesimme, että isän aikomuksena oli lopettaa juhlat kymmeneltä, minkä hän tekikin aivan kesken erään tanssin käskien soittajien lopettaa soittamisen.

Mutta sitä isä ei tiennyt, että veljeni olivat nostaneet minut kellon luo monta kertaa sinä iltana. Joka kerta käänsin kelloa taaksepäin puoli tuntia. Juhlien päättyessä kello oli varmaan yli puolenyön.”

Christian Olsenin perheen muistiinpanoista julkaisussa *Our Pioneer Heritage*, osa 15, s. 199.

Hilpeää aikaa

”Kun lapset heräsivät jouluamuna vuonna 1849, koko tienoolta ei löytynyt yhtään nukkea, eikä mökeistä löytynyt edes karkkikeppiä tai omenaa. Mutta lapset ja heidän vanhempansa olivat silti onnellisia. He olivat iloisia siitä, että heillä oli vielä vähän syötävää, ja näkymät heidän edessään heidän uusissa kodeissaan alkoivat käydä päivä päivältä

valoisammiksi. Mutta jos lapsille ei ollutkaan nukkeja tai leluja, niin isät ja äidit eivät voineet unohtaa joulua, ja ennen kuin päivä oli päättynyt, he kaikki olivat viettäneet hilpeää aikaa.

Illalla he kokoontuivat John Rowberyn mökkiin. Siinä talossa pidettiin ensimmäiset kokoukset. Siellä he järjestivät päivän päätteeksi vanhanaikaiset tanssit, ja se oli iloisin joukko, mitä koskaan on nähty koolla jouluna. – – Isona haittapuolena oli kuitenkin musiikki. Minkäänlaista soitinta ei löytynyt. Cyrus Call oli hyvä viheltämään, ja hän vihelsi sävelmiä samalla kun iloiset pioneerit tanssivat.”

Sarah Tolman, julkaisussa *Treasures of Pioneer Heritage*, toim. Kate B. Carter, 6 osaa, 1952–1957, osa 4, s. 197–198.

UNOHTUMATTOMIA HENKILÖITÄ

Presidentti Lorenzo Snow (1814–1901)

Vaikka Lorenzo Snow'sta tuli myöhemmin kirkon viides presidentti, hän ei ollut juurikaan kiinnostunut kasteelle menemisestä, ennen kuin hänen sisarensa Eliza kutsui hänet heprean tunneille profeettojen kouluun Kirtlandissa Ohiossa. Profeettojen koulussa opiskelivat myös Joseph Smith ja muita kirkon johtajia. Pian Lorenzo kiinnostui evankeliumista ja liittyi kirkkoon 19. kesäkuuta 1836. Sitten vanhin Snow palveli lähetystyössä Italiassa, Sandwichsaarilla (nykyään Havaiji) ja Isossa-Britanniassa, missä hän antoi Mormonin kirjan kuningatatar Victorialle.

Vanhin Snow'lla oli merkittäviä lahjoja, joita hän käytti Herran palvelemiseen. Hänen patriarkallisessa siunauksessaan hänelle luvattiin, että vaikka hän eläisi vanhaksi, hän ei tuntisi ikääntymisen vaikutuksia. Myöhempinä vuosinaan apostolina ja profeettana hän säilyi elinvoimaisuutensa ansiosta toimeliaana. Hän myös käytti pappetta herättääkseen muutamia ihmisiä kuolleista.

Kun presidentti Snow palveli profeettana, myöhempien aikojen pyhät Etelä-Utahissa kärsivät kuivuudesta. Puhuesaan eräässä konferenssissa St. Georgessa Etelä-Utahissa presidentti Snow sai innoitusta luvata pyhille, että sadetta tulisi ja he saisivat runsaan sadon, jos he maksaisivat kymmenyksensä. Vaikka jäsenet maksoivat kymmenyksensä, kului useita kuukausia ilman sadetta. Presidentti Snow anoi hartaasti taivaallista Isää lähettämään sadetta. Myöhemmin hän sai sähkeen, jossa luki: "St. Georgessa sataa."

Lisätietoja Francis M. Gibbonsin julkaisussa Lorenzo Snow: Spiritual Giant, Prophet of God, 1982.

Ylinä: Muotokuva Lorenzo Snow'sta noin vuonna 1865. Keskellä: Presidentti Snow (keskellä) sekä hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa: George Q. Cannon (vasemmalla) ja Joseph F. Smith (oikealla) vuonna 1900. Alinna: Myöhempien aikojen pyhien satoa siunattiin sateella, kun pyhät olivat ottaneet vaarin presidentti Snow'n neuvosta maksaa kymmenykset.

NUOTIN VIERESTÄ MUTTA NAULAN KANTAAN

Ja Neal B. Freeman

Isäni lauloi aivan oman nuotin mukaan – ei tenoria eikä bassoa vaan jotakin sinnepäin ja vähän kumppaakin. Vaikka isä ei tiennytkään, kuinka keski-C eroaa alennetusta A:sta, hän lauloi kuuluvalla äänellä ja voimakkaasti.

En muista, että isän laulaminen olisi koskaan nolottanut minua, mutta muistan kyllä, kuinka hänen iloinen laulamisensa sekä huvitti että kummastutti minua. Eikö hän käsittänyt muiden ihmisten kuuntelevan?

Isä rakasti evankeliumin lauluja, eikä hän aikonut antaa lahjojen puutteen estää häntä palvelemasta Jumalaa musiikin välityksellä. Hän lauloi iloisesti, innokkaasti ja tunteella. Minusta oli hienoa, miten hän osasi laulaa laulun kuten ”Nyt liekkiä loistavi Henki Herran” tarmokkaasti ja vakaumuksella ja sitten muutama minuutti myöhemmin laulaa sakramenttilaulun lempeästi ja kunnioittavasti.

Eräänä iltapäivänä isä antoi minulle voimallisen opetuksen erään kirkon laulun välityksellä. Olin soittamassa pianoa, kuten minulla oli usein tapana rentoutuakseni koulupäivän jälkeen. Isä, joka yritti aina löytää hieman kahdenkeskistä aikaa, tuli huoneeseen ja viereeni. Se oli minulle tuttu rutiini: hän aina selasi laulukirjaa eteenpäin, löysi jonkin laulun ja pyysi minua sitten soittamaan sen samalla kun itse lauloi.

Juuri sinä päivänä isä otti kirkon laulukirjan ja avasi sen erään laulun kohdalta.

”Tämä on hieno laulu. Yksi suosikeistani”, hän sanoi asettaen kirjan pianon nuottitelineeseen. Laulu oli ”On tielleni mies murheiden”. Isä kertoi minulle, että se oli profeetta Joseph Smithin yksi lempilaulu ja että Joseph oli pyytänyt John Tayloria laulamaan sen laulun Carthagessa vähän ennen kuin Joseph ja Hyrum kuolivat marttyyreina.

Sitten isä lauloi kaikki seitsemän säikeistöä samalla kun säestin häntä. Sillä hetkellä tapahtui kaksi ihmeellistä asiaa. Ensiksikin isä lauloi koko laulun aivan nuotilleen. Hän lauloi tosiaan aivan puhtaasti! Isän ääni oli vaatimaton ja yksinkertainen, ja minusta se kuulosti kauniilta. Toinen ihmeellinen asia oli vähemmän yllättävä mutta paljon tärkeämpi. Kun isäni lauloi, tiesin, että isä rakasti Joseph Smithiä ja että hänellä oli todistus Joseph Smithin profeettallisesta kutsumuksesta. Henki todisti minulle, että Joseph Smith oli profeetta.

Muutama vuosi myöhemmin isä kuoli, ja ajattelen usein sitä päivää ja sitä, kuinka se vaikutti minuun. Tärkeä osa evankeliumin todistustani on vankasti kohdallaan, koska isä, joka ”ei osannut laulaa”, päätti laulaa koko sydämestään. ■

HYÖDYNTÄKÄÄ OPETUSTILANTEET

”Sen lisäksi että näytämme esimerkillämme nuorille tietä, me johdamme heitä ymmärtämällä heidän sydäntään ja kulkeamalla evankeliumin polkua heidän rinnallaan. Jotta todella ymmärtäisimme heidän sydäntään, meidän täytyy tehdä muutakin kuin vain olla samassa huoneessa tai osallistua samoihin perheen ja kirkon toimintoihin. Meidän täytyy suunnitella ja hyödyntää opetustilanteita, jotka painavat syvän ja kestävän vaikutelman heidän mieleensä ja sydämeensä. – –

Toivoisin, että meillä olisi tilaisuus todistaa, että me tiedämme Jumalan elävän ja että Jeesus on Kristus. Toivoisin, että me lausuisimme todistuksemme, jotta lapsemme tietävät, missä sydämemme on ja että me rakastamme heitä. Suurin rakkaus pitäisi vallita ja suurimmat opetukset opettaa kodissamme.”

Vanhin Robert D. Hales kahdenoista apostolin koorumista, ”Velvollisuutemme Jumalaa kohtaan: vanhempien ja johtajien tehtävä nousevaa sukupolvea kohtaan”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 95, 98.

PALVELIN NAIMATTOMANA JÄSENEENÄ

Julie Burdett

kirkon lehdet

*Ällistyin saadessani uuden tehtävän.
"Pystynkö siihen?" kysyin itseltäni.*

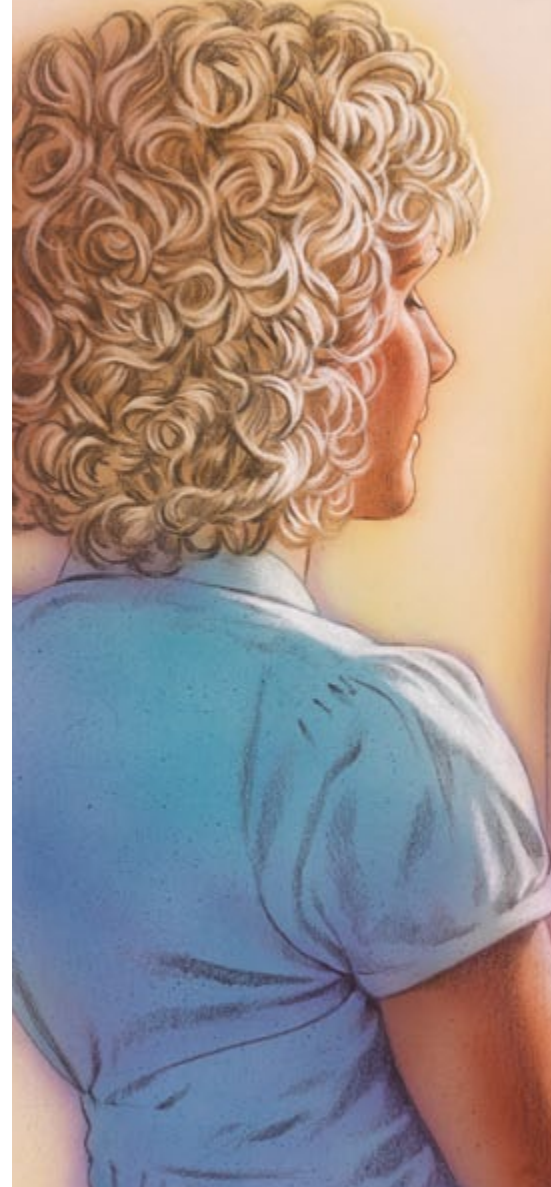
Noin seitsemän vuotta sitten, kun olin 29-vuotias, muutin Oregonista Utahiin. Punnittuani vaihtoehtoja päätin osallistua paikallisen perheseurakunnan toimintaan ajatellen, että tarvitsin vaihtelua osallistuttuani naimattomista jäsenistä koostuvien seurakuntien toimintaan.

Vanhempani kasvattivat minut ottamaan aina vastaan kirkon tehtäviä, ja niinpä sovin tapaamisesta piispan kanssa tarjoutuakseni halukkaana ryhtymään työhön. Ei kestänyt kovin kauan, kun jo opetin viisivuotiaita Alkeisyhdistyksessä. Pidin siitä tehtävästä. Viisi kuukautta myöhemmin piispa kutsui minut Alkeisyhdistyksen johtajaksi. Olin ällistynyt. "Pystynkö siihen?" kysyin itseltäni.

Naimattomuus ja lapsettomuus saivat minut miettimään, olisinko pätevä palvelemaan siinä tehtävässä.

Aiempien kokemusteni mukaan perheseurakuntien Alkeisyhdistyksen johtajat olivat onnellisesti naimisissa olevia, taitavia ja omistautuneita äitejä. Otin tehtävän kuitenkin vastaan, koska muistin, mitä vanhempani olivat opettaneet minulle. Piispa tosiaan otti sydämenasiakseen kehotuksen, jonka mukaan piispojen tulee löytää "merkityksellisiä tehtäviä kaikille nuorille naimattomille aikuisille"¹. Tehtävä saattoi olla hieman merkityksellisempi kuin olin odottanut, mutta olin kiitollinen siitä.

Kun palvelin uudessa tehtävässäni, sain kokea lasten kanssa monia suloisia, hauskoja ja innoittavia hetkiä. Eräänä vuonna joulun aikaan esitimme joulukertomuksen eräässä erityisessä yhteisessä tuokiossa. Lauloimme lauluja. Olimme varanneet paimenille ja Joosefille viitat

ja pyyhkeistä päähineet. Meillä oli kimaltelevia köynnöksiä enkelien hiuksiin. Tietäjille teimme kartonkiset ja foliopäällysteiset kruunut.

Kun esitimme joulukertomusta ja lauloimme pyhiä joululauluja, huomioni kiinnittyi siihen kauniiseen nuoreen tyttöön, joka esitti Mariaa. Hänen esimerkkinsä kunnioituksesta ja hellyydestä hänen polvistuessaan hiljaa Jeesus-vauvaa esittävä nukke sylissään kosketti sydäntäni. Sen hetken tunnelma sai minut tuntemaan kiitollisuutta rakastavaa taivaallista Isää kohtaan Vapahtajastamme ja vahvasti osaltaan todistustani Hänen syvällisestä ja rakastavasta tehtävästään. Se sai minut myös kiitolliseksi

siitä valtavasta siunauksesta, jonka olin saanut, kun minut oli kutsuttu palvelemaan, sekä innoitetusta piispasta, jonka avulla tuo palveleminen oli mahdollista.

Opissa ja liitoissa meille sanotaan: ”Ja nyt, jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu työhön” (OL 4:3). Vaikka tämä jae tavallisesti liitetäänkin lähetystyöhön, ajattelen mielelläni, että se voi viitata mihin tahansa evankeliumin palvelutyöhön.

Aviosäädystä tai yhteiskunnallisesta asemasta riippumatta meistä jokainen on ennen kaikkea rakastavan taivaallisen Isän lapsi. Hän haluaa meidän kasvavan, kuuluvan joukkoon, kehittävän lahjojamme,

palvelevan toisiamme ja auttavan toinen toistamme palaamaan Hänen luokseen.

Se hyväksyntä ja rakkaus, jota tunsin siinä seurakunnassa, oli välitöntä, ja se on säilynyt sydämessäni aina tähän päivään asti. Haluni palvella huomattiin ja sitä hyödynnettiin, monet tulivat luokseni ja toivottivat minut tervetulleeksi, ja taivaallinen Isä todellakin siunasi minua. Ystävällisten ja tarkkaavaisten johtohenkilöiden ansiosta sain siunauksen opettaa joitakin Hänen ihanimpia lapsiaan sekä oppia heiltä. ■

VIITE

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 16.3.3.

RAKASTAVAA HUOMIOTA

”Vaikka monet ilman aviopuolisoa

elävät aikuiset jäsenet ovat sopeutuneet hyvin elämään ja sen ongelmiin, he tarvitsevat silti kirkon ja sen jäsenten rakastavaa huomiota vakuuttuakseen hyödyllisyydestään ja siitä, että Jumala rakastaa heitä jokaista.”

Presidentti James E. Faust (1920–2007), toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Jokainen on tervetullut”, *Liahona*, elokuu 2007, s. 4.

SOVITUKSEN PARANTAVA VOIMA

”[Jeesus Kristus] tuntee meidän tuskamme, ja Hän on valmis auttamaan meitä. Kuten Hänen vertauksensa laupias samarialainen, kun Hän löytää meidät haavoittuneena tienvarresta, Hän sitoo meidän haavamme ja pitää meistä huolta (ks. Luuk. 10:34). Veljet ja sisaret, Hänen sovituksensa parantava voima on teitä varten, meitä varten, kaikkia varten.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahden-toista apostolin koorumista, ”Hän parantaa kuormien uuvuttamat”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 7.

Vastaus jokaiseen ”MITÄ JOS?” -KYSYMYKSEEN

”Ja [Jeesus Kristus] kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet” (Alma 7:11).

Michael D. Woodbury

Useita vuosia sitten menetin skootterini hallinnan ja putosin sen satulasta keskelle tietä. Lähes välittömästi minuun törmäsi toinen ajoneuvo – isokokoinen – ja raahasi minua tietä pitkin. Ne, jotka soittivat hätänumeroon, sanoivat uhrin kuolleen.

Kun ensihoitajat huomasivat minun olevan yhä elossa, he kiidättivät minut sairaalaan, jossa useiden seuraavien päivien aikana minulle tehtiin kiireellisiä leikkauksia. Kun olin tajuton ja letkujen varassa, isäni ja muut laittoivat kätensä päälleni ja siunasivat minut pappouden valtuudella. Siitä hetkestä lähtien parane misprosessi oli ihmeellinen. Mutta sitäkin merkittävämpää, mitä minulle tapahtui fyysisesti, oli se, mitä minulle tapahtui hengellisesti.

Tämä kokemus avasi sydämeni Vapahtajan vaikutukselle. Viikko onnettomuuden jälkeen palasin tajuihini ja

sain kuulla, mitä oli tapahtunut. Käsitin, että Herra oli varjellut minua ja antanut minun jäädä vaimoni ja lasteni luo maan päälle. Huomasin, että Jumala ei hylännyt vaan lohdutti minua. Sen sijaan että edessä odottava toipumisprosessi olisi järkyttänyt ja musertanut minut, tunsinkin rauhaa.

Seuraavina päivinä rakkauteni taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta kohtaan kasvoi uusiin ulottuvuuksiin ja minussa vahvistui halu pysyä uskollisena koko elämäni. Näin Herran rakkauden niiden ihmisten välityksellä, joita kohtasin. Ja näin, kuinka taivaallinen Isä kuuli ja vastasi, kun monet eri uskontoihin kuuluvat ihmiset rukoilivat ja paastosivat puolestani.

Kun olen kertonut tästä tapauksesta muille, niin ”mitä jos?” -kysymyksiä on ollut loputtomiin. ”Mitä jos olisit kuollut?” ”Mitä jos olisit halvaantunut?”

KUINKA HERRA VAHVISTAA MEITÄ?

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista auttaa vastaamaan tähän kysymykseen yleiskonferenssipuheessaan "Herran voimassa" (*Liahona*, marraskuu 2004, s. 76–78):

- "Herran voimassa me voimme tehdä ja kestää ja voittaa kaiken."
- "Sovituksen mahdollistava ja vahvistava puoli auttaa meitä näkemään ja tekemään hyvää ja tulemaan hyväksi tavoin, joita emme milloinkaan huomaisi tai saisi aikaan rajallisin kuolevaisin voiminemme."
- "Herran voimassa ja Hänen armostaan tiedän, että teitä ja minua voidaan siunata niin, että pystymme tekemään kaiken."

Voisit lausua jollekulle todistukseksi niistä siunauksista, jotka tulevat Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta.

"Mitä jos joutuisit kärsimään ankarasta kivusta koko loppuelämäsi?" Minusta ihmeellisintä on se, että sovitus antaa vastauksen jokaiseen "mitä jos?"-kysymykseen.

Sovituksen ansiosta minä nouden kuolleista ja jokainen fyysinen heikkous tai kipu pyyhittään pois. Vaimoni, lapseni ja minut on sinetöity yhteen iankaikkiseksi perheeksi. Sekin on tapahtunut sovituksen ansiosta. Jos kuljemme eteenpäin uskoen Vapahtajaamme, kun kohtaamme elämän koettelemuksia ja kestämmme loppuun asti, sovitus tarjoaa sen tien, jota meidän tulee kulkea, sekä loistavan lupauksen lopussa odottavasta iankaikkisesta elämästä. ■

"Hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sydämensä täytyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti" (Alma 7:12).

Lisää tästä aiheesta: Matt. 11:28–30; 3. Nefi 17:7–9; Bruce C. Hafen, "Tuhkan sijaan juhlapäähine – Jeesuksen Kristuksen sovitus", *Valkeus*, huhtikuu 1997, s. 38.

OPETUKSIA

Mestariilta

Vanhin Marvin J. Ashton (1915–1994)

kahdentoista apostolin koorumista

Marvin J. Ashton asetettiin apostoliksi 2. joulukuuta 1971. Seuraava artikkeli on ote Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 5. kesäkuuta 1988 pidetystä puheesta.

Olen tuntenut erityistä rakkautta Jeesusta Kristusta kohtaan niin kauan kuin pystyn muistamaan. Minulle on opetettu, että Hän on elävän Jumalan Poika. Minulle on opetettu, että Hän on minun ystäväni, opettajani ja voimani. Menneinä vuosina, kun elämäni on tullut kutsumus ja vastuullinen tehtävä ja kunnia olla Hänen erityisenä todistajanaan, olen pyrkinyt saamaan opetusta Hänen elämästään ja Hänen teistään. Hän on todellakin Mestariopettaja. Jotta saisin apua työssäni ja sitoumuksessani, olen huomannut usein etsiväni voimaa, ohjausta ja esimerkkiä Uuden testamentin Johanneksen evankeliumin 8. luvusta. Sallinette, että käymme läpi joitakin jakeita vahvistaaksemme elämäämme ja suhdettamme Jeesukseen. Nämä rivit ja sanat auttavat minua ymmärtämään Häntä paremmin ja antavat minulle halun toimia enemmän Hänen tavaltaan ja olla enemmän Hänen kaltaisensa. – –

[Lainopettajat ja fariseukset] toivat paikalle naisen, joka oli joutunut kiinni aviorikoksesta. Nämä viholliset – – yrittivät saada Hänet ansaan. He asettivat hänet Jeesuksen eteen kuin näyttelyesineen, syntisen, epäpuhtaan

ihmisen. Hän ei kavahtanut naisen läsnäoloa. – – Nainen oli avionrikkoja – hänet tavattiin itse teossa. Hänen syyllisyydestään ei ollut epäilystäkään. He olivat asettamassa Häntä mahdottomalta tuntuvaan tilanteeseen. Mooseksen laki käski kivittämään naisen. ”Mitä sinä sanot?” [Joh. 8:5] he kysyivät pannakseen Hänet koetukselle, saadakseen Hänet ansaan – saattaakseen Hänet tilanteeseen, jossa ei voi voittaa.

Sanoipa Hän mitä tahansa, Häntä syytettiin väärinteosta, väärästä tuomiosta. He panivat Hänet koetukselle nähdäkseen, saisivatko he Hänet menettämään malttinsa ja unohtamaan, kuka Hän oli. Naisen kivittäminen olisi julmaa. Hänen huomiotta jättämisensä olisi väärin. – – Hän kumartui ja kirjoitti maahan aivan kuin ei olisi kuullut heitä (kiinnittäen heidän huomionsa ja valmistaen jokaista kuuloetäisyyden päässä olevaa saamaan opetusta). – – Ja kun oli hiljaista, he jatkoivat kyselemistään. Voin kuulla ne kiusanteon kysymykset: ”No niin, sano jotakin. Sinun on pakko vastata. Pelkäätkö vastaamista?” Mutta Jeesus oli tilanteen Herra. – –

Jeesus suoristautui nöyrän ja sävyisän majesteettillisesti ja sanoi nämä mitä voimallisimmat sanat: ”Se teistä, joka ei ole tehnyt syntiä, heittäköön ensimmäisen kiven” [Joh. 8:7]. Täydellinen vastaus täydelliseltä ihmiseltä.

Nykyään omissa vastuullisissa tehtävissämme, tilanteissamme ja kutsumuksissamme meitä tulee muistuttaa tästä yhä uudelleen. Kun toimimme kaikkien ihmisten parissa, arvostelkoon tai etsiköön vikoja tai vähätelkään hän, joka ei ole tehnyt syntiä. – Hän kumartui ja kirjoitti maahan. He kuulivat, mitä Hän sanoi. He tunsivat Hänen henkensä hiljaisuuden vaikutuksen Hänen ollessaan vaiti. Heitä ei ajettu pois – he lähtivät itse oman omantuntonsa tuomitsemina. He lähtivät yksitellen – eivät etsimään kiviä vaan hoivaamaan hengellisiä haavojaan.

Jeesus jäi yksin naisen kanssa. Olen iloinen siitä, että se on merkitty muistiin. Jotkut meistä ovat taipuvaisia välttämään niiden seuraaja, jotka ovat langenneet. – Hän kysyi: ”Missä ne kaikki [syyttäjäs] ovat? Eikö kukaan tuominut sinua?” [Joh. 8:10.] – Jeesus Kristus malttoi kysyä ja kuunnella. Voisimmepä mekin tehdä useammin niin! Vastauksemme olisivat niin helppoja, niin paljon parempia. –

Aviorikoksesta kiinni joutunut nainen vastasi Herran kysymykseen häntä syyttäneistä sanomalla: ”Ei, Herra.” Ja sitten seurasi tämä voimallinen julistus: ”Mene, äläkä enää tee syntiä” [Joh. 8:11]. Mestari opetti sinä päivänä, ja Hän opettaa tälläkin hetkellä. Hänen suuri sanomansa: halveksi syntiä, mutta rakasta syntistä. Toivon, että se voi antaa meille voimaa ja luottamusta ja läheisemmän suhteen Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen. Jeesus ei suvainnut aviorikosta. Määräilevän saarnan sijaan Hän antoi naiselle rakkautta. Nainen ja häntä syyttäneet tarvitsivat opetuksen rakkaudesta. Tilanne vaati armoa ja myötätuntoa. Kuinka palkitsevaa onkaan tietää, että Jeesus uskoo ihmisen olevan suurempi kuin kaikki hänen syntinsä. Onko mikään ihme, että Häntä nimitettiin hyväksi paimeneksi? Hän rakasti kaikkia lampaitaan, olivatpa ne harhateillä, nälkäisiä, avuttomia, kylmissään tai kadoksissa.

Tämä suurenmoinen opetuskokemus, tämä opetus rakkaudesta ja myötätunnosta, päättyi tärkeään jakeeseen.

”Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: ’Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.’” (Joh. 8:12.)

Seuratkaamme Hänen valoan. Muistakaamme usein nämä muutamaiset sanat. Todistan teille, että ne on säilytetty jokaisen parhaaksi. ■

Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

RAUHAA JA ILOA SIITÄ TIEDOSTA, ETTÄ VAPAHTAJA ELÄÄ

Jeesuksen Kristuksen pyhän nimen erityisenä todistajana minä todistan, että Hän on elävän Jumalan jumalallinen Poika.

Yhtenä kahdestatoista apostolista voin sanoa, että kahdentoista jäsenet vaalivat etuoikeutta opettaa ja todistaa rakkaasta Vapahtajastamme. Lausumme mielellämme todistuksemme Hänen elämästään, Hänen palvelutyöstään ja Hänen tehtävästään kuolevaisuudessa.

Me juhlimme Vapahtajan vaatimatonta syntymää tähän aikaan vuodesta, vaikka tiedämmekin, ettei se tapahtunut joulukuussa. Todennäköisemmin Herra syntyi huhtikuussa. Sekä pyhien kirjoitusten todisteet että historialliset todisteet viittaavat keväiseen vuodenaikaan lähellä juutalaista pääsiäistä (ks. OL 20:1).

Pyhissä kirjoituksissa ilmoitetaan, että Hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille (ks. Matt. 1:18; Luuk. 1:27). Heidän kihlaustaan voidaan verrata nykyajan kihlaukseen, jonka jälkeen seuraa virallinen avioliittoseremonia.

Luukas kertoo enkeli Gabrielin

ilmestymisestä Marialle ja siitä, kuinka tämä sai tietää tehtävästään kuolevaisuudessa:

”Enkeli tuli sisään hänen luokseen ja sanoi: ’Ole tervehditty, Maria, sinä armon saanut! Herra kanssasi! [Siunattu olet sinä naisten joukossa.] – –

Enkeli jatkoi: ’Älä pelkää, Maria, Jumala on suonut sinulle armonsa.

Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimeksi Jeesus.

Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi.” (Luuk. 1:28, 30–32, ks. myös englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.)

Huomatkaa isot alkukirjaimet *K* ja *P*. Meidän taivaallinen Isämme on *Korkein*. Jeesus on *Korkeimman Poika*.

”Maria kysyi enkeliltä: ’Miten se on mahdollista? Minähän olen koskematon.’

Enkeli vastasi: ’Pyhä Henki tulee sinun yllesi, Korkeimman voima peittää sinut varjolaan. Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä,

**Vanhin
Russell M. Nelson**

kahdentoista apostolin koorumista

ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi.” (Luuk. 1:34–35.)

Ennen kuin Joosef ja Maria liittyivät yhteen, Maria jo odotti pyhää lasta. Joosef halusi suojella Mariaa (ks. Matt. 1:18–19) toivoen voivansa säästää tämän rangaistukselta, joka oli tarkoitettu naiselle, joka oli raskaana ennen virallista avioliiton solmimista. Kun Joosef oli pohtimassa näitä asioita, enkeli Gabriel ilmestyi hänelle sanoen:

”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä.

Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.” (Matt. 1:20–21.)

Marialle ja Joosefille ei tarvinnut opettaa nimen *Jeesus* syvää merkityksellisyyttä. Heprealainen sana *Jehosua*, josta se on peräisin, merkitsee ’Jehova on pelastus’.¹ Niinpä Herran Jumalan, Jehovan, joka saisi pian nimen Jeesus, työnä oli tuoda pelastus. Hänestä oli määrä tulla maailman Vapahtaja.

Mormonin kirjassa kerrotaan Nefin ja enkelin välisestä vuoropuhelusta, jossa enkeli kysyi: ”Tiedätkö, kuinka Jumala alentaa itsensä?”

Nefi vastasi: ”Minä tiedän, että hän rakastaa lapsiaan, mutta en tiedä kaiken tarkoitusta.

Ja hän sanoi minulle: Katso, neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan äiti lihan tavan mukaan.

– – Minä näin, että hänet vietiin pois Hengessä; ja kun hän oli ollut pois vietyinä Hengessä jonkin aikaa, enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

Ja minä katsoin ja näin jälleen neitsyen, joka kantoi lasta sylissään.

Ja enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen Isän Poika!” (1. Nefi 11:16–21.)

Oivalluksia Luukkaan kertomuksesta

Rakas ja tuttu kertomus, joka on merkitty muistiin Luukkaan evankeliumin lukuun 2 ja jota joulun aikaan kerromme aina uudelleen, antaa arvokkaan näkemyksen: ”Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano” (Luuk. 2:1).

Tämä oli oikeastaan henkilökohtainen verotus, väestönlaskenta ja kirjoittautuminen – Rooman valtakunnan väestön kirjoittautuminen rekisteriin. Kuningas Herodes

oli määrännyt, että ihmiset tulee laskea esivanhempiansa maassa. Marian ja Joosefin, jotka siihen aikaan asuivat Nasaretissa, oli matkattava etelään Daavidin kaupunkiin, jonne oli noin 145 kilometrin matka. Ehkäpä he matkasivat vieläkin pidemmän matkan, jos heidän täytyi kiertää välissä oleva vihamielinen Samarian maakunta.

Miltei varmasti he matkasivat sukulaisten kanssa, jotka myös oli kutsuttu esivanhempiansa maahan. Tällä vaikealla matkalla oli epäilemättä mukana heidän eläimiään, kuten koiria ja aaseja. Todennäköisesti he yöpyivät useita öitä,

Karavaanimajatalo, jossa Maria ja Joosef olisivat yöpyneet, oli tavallisesti suorakulmion muotoinen. Se muodostui keskellä olevasta pihasta, joka oli eläimille, ja sitä ympäröivistä makuusopeista, joissa ihmiset lepäsivät.

koska heidän matkansa olisi kestänyt 3–4 päivää. Kun he saapuivat Betlehemiin, pyhän lapsen syntymän aika koitti.

”Ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.” (Luuk. 2:7.)

Tämä jae on täynnä merkitystä ja rikastuu lisää, kun tuntee kreikankielisen Uuden testamentin alkuperäisen tekstin erään sanan sekä ymmärtää sen ajan ja alueen kulttuuria. ”Majapaikaksi” käännettyä sanaa vastaa alkutekstissä sana *kataluma*². Kreikankielinen etuliite *kata* (tai *cata*) tarkoittaa ”alas” ajan tai paikan suhteen. Kun *kata* ja *luma* yhdistetään, tämä yhdyssana tarkoittaa paikkaa, jossa ihmiset katkaisevat matkansa eli pitävät taukoa matkallaan. Kreikankielisessä Uudessa testamentissa sanaa *kataluma* käytetään vain kahdessa muussa kohdassa, ja kummassakaan niistä sitä ei ole käännetty ”majapaikaksi” vaan ”huoneeksi” (Mark. 14:14; Luuk. 22:11).

Siihen aikaan ja sillä alueella aasialainen majapaikka ei ollut niin kuin nykyajan Holiday Club tai Rantasipi -hotellit. Niihin aikoihin majapaikka tarjosi majoituksen matkustaville karavaaneille, mukaan lukien ihmiset ja heidän eläimensä. Karavaanit yöpyivät paikassa, joka tunnettiin siihen aikaan (ja nykyäänkin) nimellä *karavaaniseralji* eli *karavaanimajatalo*. Sanakirja selittää näiden sanojen tarkoittavan itäisille (eli aasialaisille) maille tyypillistä majapaikkaa, jonka keskellä on umpipiha ja jossa karavaanit lepäävät öisin.³

Tällainen rakennus oli tavallisesti suorakulmion

muotoinen. Se muodostui keskellä olevasta pihasta, joka oli eläimille, ja sitä ympäröivistä makuusopeista, joissa ihmiset lepäsivät. Näissä makuusopeissa vieraat saattoivat yöpyä hieman eläintensä yläpuolella, ja avoimista ovi-aukoista omistajat pystyivät pitämään silmällä eläimiään. Joseph Smithin raamatunkäännöksen kohdassa Luuk. 2:7 ilmaistaan, ettei heille ollut tilaa majapaikoissa, mikä viittaa siihen, että karavaaniseraljin kaikki makuusopet olivat varattuja.

Ajatus siitä, että majapaikan isännät olivat epävieraanvaraisia tai jopa vihamielisiä, on luultavasti väärä. Ihmiset olivat siihen aikaan epäilemättä samanlaisia kuin nykyäänkin – vieraanvaraisia. Niin on ollut varsinkin aikana, jolloin Jerusalemin ja läheisen Betlehemin tavallinen väkimäärä on paisunut suurella joukolla paikallisen väestön sukulaisia.

Aasialaisessa karavaanimajatalossa eläimet tuotiin yöksi turvaan pihan kulmaukseen. Tuolla pihalla on ilmeisesti ollut aaseja, koiria, lampaita, mahdollisesti kameleita ja härkiä sekä lisäksi kaikkien eläinten jätöksiä ja hajuja.

Koska pihan ympärillä olevat vieraiden tilat olivat täynnä, Joosef luultavasti päätti huolehtia Marian synnytyksestä karavaanimajatalon keskipihalla, eläinten keskellä. On täysin mahdollista, että Jumalan Karitsa syntyi näin vaatimattomissa oloissa.

Luvussa Luukas 2 viitataan kahdesti kapaloimiseen. Mitä kapaloimisella (ks. Luuk. 2:7) tarkoitetaan? Ymmärrän sen tarkoittavan muutakin kuin tavanomaisen vaipan

tai vauvanhuovan käyttöä. Uuden testamentin kreikan-kielisessä alkutekstissä käytetään verbiä *sparganoo*, joka tarkoittaa vastasyntyneen lapsen kietomista tietynlaiseen liinaan, jonka kaitaleet kääritään lapsen ympärille.⁴ Liina on luultavasti valmistettu ainutlaatuisella suvulle tunnusomaisella tavalla. Tämä menettelytapa soveltui erityisesti esikoispojan syntymään.

Enkeli ilmoitti: ”Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä” (Luuk. 2:12). Hänen kapaloidensa kangas on varmasti ollut tunnistettavissa oleva ja selvästi erottuva.

Entä seimi? Seimi on tallissa oleva kaukalo tai avoin laatikko, johon on tarkoitus laittaa eläinten ruokaa. Likaisen umpipihan lattiatasoa korkeammalla oleva seimi oli luultavasti puhtain saatavilla oleva paikka. Sellaisesta syöttökaukalosta tuli kehto meidän Herrallemme!

Vapahtajan ainutlaatuinen syntyperä

Vapahtajan syntymän vaatimatonta paikkaa tärkeämpi on Hänen ainutlaatuinen syntyperänsä. Monissa pyhien kirjoitusten kohdissa esitetään kysymys: ”Kuka julistaa Hänen sukupolvensa?” (Moosia 14:8; 15:10; ks. myös Jes. 53:8; Ap. t. 8:33, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.) Tämä tarkoittaa: ”Kuka julistaa Hänen sukuluettelonsa?” Nyt kaksituhatta vuotta myöhemmin me julistamme, että Jeesus Kristus syntyi kuolemattomasta Isästä ja kuolevaisesta äidistä. Kuolemattomalta Isältään Jeesus peri vallan elää ikuisesti. Kuolevaiselta äidiltään Hän peri fyysisen kuoleman kohtalon.

Jeesus tunnusti nämä realiteetit sikäli kuin ne vaikuttivat Hänen omaan elämäänsä: ”Kukaan ei sitä minulta riistä, itse minä sen annan pois. Minulla on valta antaa se ja valta ottaa se takaisin. Niin on Isäni käskenyt minun tehdä.” (Joh. 10:18.)

Nuo Hänen syntyperänsä ainutlaatuiset ominaisuudet olivat välttämättömiä Hänen palvelutehtävälleen, joka oli koko ihmiskunnan syntien sovittaminen. Jeesus Kristus syntyi, jotta Hän voisi kuolla ja sitten jälleen nousta kuolleista iankaikkiseen elämään (ks. 3. Nefi 27:13–15). Hän kuoli, jotta me voisimme elää jälleen. Hän syntyi, jotta

kaikki ihmiset voisivat voittaa kuoleman pistimen ja elää haudan tuolla puolen (ks. 1. Kor. 15:55; Moosia 16:7–8; Alma 22:14; Morm. 7:5).

Hänen sovituksensa tapahtui Getsemanessa, missä Hän hikoili suuria veripisaroita (ks. Luuk. 22:44), ja Golgatalla, missä Hänen ruumiinsa nostettiin ristille Pääkallonpaikalla, joka tarkoitti kuolemaa (Mark. 15:22; Matt. 27:33; ks. myös 3. Nefi 27:14). Tämä ääretön sovitus vapauttaisi ihmisen kuoleman äärettömyydeltä (ks. 2. Nefi 9:7). Vapahtajan sovitus teki ylösnousemuksesta todellisen ja iankaikkisesta elämästä mahdollisen kaikille. Hänen sovituksestaan tuli keskeinen tapahtuma koko ihmiskunnan historiassa.

Profeetta Joseph Smith tähdensi sen merkitystä sanoessaan: ”Uskontomme peruseriaatteet ovat apostolien ja profeettojen *todistus* Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen. Kaikki muu uskontoomme liittyvä on vain tämän lisänä.”⁵

Tämä julistus oli sen innoituksen pohjana, joka ohjasi ensimmäistä presidenttikuntaa ja kahdentoista apostolin koorumia joitakin vuosia sitten, kun olimme lähestymässä Vapahtajamme syntymän 2000-vuotismuistojuhlaa. Me 15 miestä, joille on uskottu valtakunnan avaimet, laadimme kirjallisen todistuksemme. Annoimme sille nimen ”Elävä Kristus – apostolien todistus”⁶. Jokainen silloisista 15 apostolista liitti tuohon todistukseen oman allekirjoituksensa.

Jokaisella ihmisellä, jolla on todistus Herrasta, on etuoikeus uskossa saada tieto Jeesuksen jumalallisesta syntyperästä ja todistaa, että Hän on elävän Jumalan Poika. Tosi todistukseen sisältyy se tosiasia, että Isä ja Poika ilmestyivät profeetta Joseph Smithille, jonka syntymää me juhlistamme 23. joulukuuta. Siihen todistukseen sisältyy se tosiasia, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on tosi ja että elävä Herra johtaa sitä profetian ja ilmoituksen kautta valtuutettujen johtajien välityksellä, jotka saavat johdatusta Häneltä ja toimivat sen mukaisesti.

Nykypäivän elämän vaikeimpinakin aikoina tämä tieto tuo meille rauhaa ja iloa. ”Olkaa rohkealla mielellä älkääkää

Vapahtajan sovitus teki ylösnousemuksesta todellisen ja iankaikkisesta elämästä mahdollisen kaikille. Hänen sovituksestaan tuli keskeinen tapahtuma koko ihmiskunnan historiassa.

pelätkö, sillä minä, Herra, olen teidän kanssanne ja seison teidän rinnallanne; ja teidän tulee todistaa minusta, nimitäin Jeesuksesta Kristuksesta, että minä olen elävän Jumalan Poika, että minä olin, että minä olen ja että minä olen tuleva” (OL 68:6). Rakastaen me pidämme kiinni Hänen siunatusta lupauksestaan.

Meidän lahjamme Hänelle

Edessä on vaikeita aikoja. Synti on lisääntymässä. Paavali näki ennalta, että kirkon jäsenet joutuivat kestämään vainoa (ks. 2. Tim. 3:1–13; OL 112:24–26). Pietari neuvoi: ”Sen, joka kärsii kristittyinä, ei pidä hävetä, vaan hän kirkastakoon kristityn nimellään Jumalaa” (1. Piet. 4:16). Kuten Jeesus laskeutui kaiken alapuolelle noustakseen kaiken yläpuolelle, Hän odottaa meidän noudattavan Hänen esimerkkiään. Kun meillä on harteillamme yhteinen ies Hänen kanssaan, jokainen meistä voi nousta kaikkien haasteidemme yläpuolelle, olivatpa ne kuinka vaikeita tahansa (ks. Matt. 11:29–30).

Kun mietimme kaikkea, mitä Vapahtaja on tehnyt – ja yhä tekee – meidän hyväksemme, mitä me voimme tehdä Hänen hyväkseen? Suurin lahja, mitä voimme antaa Herralle jouluna tai minään muuna aikana vuodesta, on varjella itsemme niin, ettei maailma saastuta, olla kelpolisia menemään Hänen pyhään temppeleihin. Ja Hänen lahjansa meille on sen tiedon tuoma rauha, että olemme valmiita kohtaamaan Hänet, milloin se hetki koittaakin.

Mestarin palvelutehtävän täyteys on tulevaisuudessa.

Hänen toista tulemistaan koskevat profetiat odottavat yhä täyttymistään. Jouluna keskitymme tietenkin Hänen syntymäänsä. Ja tähän maailmaan Hän tulee jälleen. Tullessaan ensimmäisen kerran Jeesus tuli lähestulkoon salaa. Vain muutamat kuolevaiset tiesivät Hänen syntymästään. Kun Hän tulee toisen kerran, koko ihmiskunta on tietävä Hänen tulostaan. Ja silloin Hän tulee, ei ”maan päällä vaeltavan miehen” hahmossa (ks. OL 49:22), vaan ”Herran kunnia ilmestyy, kaikki saavat sen nähdä” (Jes. 40:5; ks. myös OL 101:23).

Jeesuksen Kristuksen pyhän nimen erityisenä todistajana minä todistan, että Hän on elävän Jumalan jumallinen Poika. Hän rakastaa teitä, nostaa teitä ja ilmaisee itsensä teille, jos te rakastatte Häntä ja pidätte Hänen käskynsä (ks. Joh. 14:21). Tosiaan – viisaat miehet ja naiset palvovat Häntä yhä. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 10. joulukuuta 2002 pidetystä puheesta. Teksti on [englanninkielisenä] kokonaisuudessaan osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. Ks. Eric D. Huntsman, ”Glad Tidings of Great Joy”, *Ensign*, joulukuu 2010, s. 54.
2. Ks. sananumerot 2 596 ja 2 646 James Strongin julkaisusta ”Greek Dictionary of the New Testament”, *Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible*, 1890, s. 39, 40.
3. Ks. *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 2003, hakusana ”caravansary” ja ”khan”.
4. Ks. sananumero 4 683 julkaisusta ”Greek Dictionary of the New Testament”, s. 66.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 51, kursivointi lisätty.
6. Ks. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2–3.

TIE temppeliin

*Myöhempien aikojen pyhät Ukrainassa oppivat,
että vaikka jäsenet ovat kulkeneet eri reittejä, kaikki
vanhurskauden tiet johtavat temppeliin.*

Chad E. Phares

kirkon lehdet

Ajo aamuhämärissä pitkin Kiltsevatietä Kiovassa Ukrainassa tarjoaa kulkijoille suhteellisen hiljaisen reitin Kiovan tempelille. Aamusumun läpi näkyy vain muutamia ajovaloja, kun ajoneuvot puikkelevat väistellen pieniä kuoppia.

Edessä näkyvän tempelin loiste on majakana tarjoten opastavaa valoa, joka näyttää temppeliin kulkeville tarkasti tien, jota heidän tulee kulkea.

Vaikka joidenkin siunauksena on ollut seurata tätä seesteistä reittiä temppeliin siitä asti, kun se vihittiin elokuussa 2010, muut voivat todistaa, etteivät heidän reittinsä temppeliin ole olleet yhtä rauhallisia.

Kun aamu koittaa ja aurinko alkaa pilkistää horisontin takaa, Kiltsevatie alkaa täyttyä autoista ja busseista. Äsken niin seesteiselle reitille tulvii ajoneuvoja, ja siitä tulee meluisa pysäköintialue.

Koska monet temppeliin menevät tietävät, että reitillä on liikenneuhkaa, he pysyvät tiellä ja siirtyvät kärsivällisesti eteenpäin

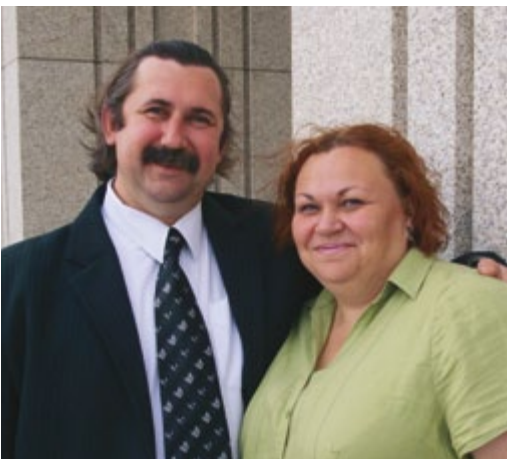
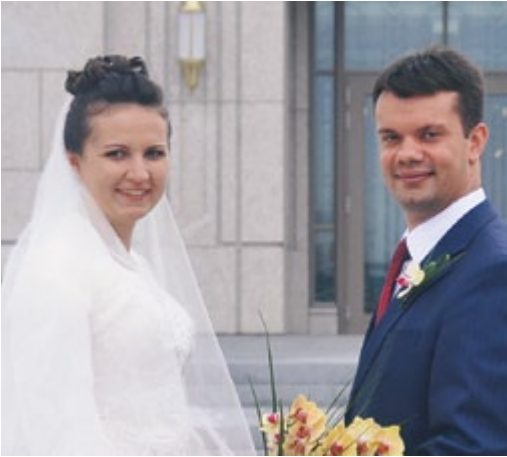
muutaman metrin kerrallaan, kunnes joutuvat taas pysähtymään. Temppeli pysyy heidän päämääränään, mutta kulku on hidasta.

Toiset valitsevat eri reittejä. Tempelin takana on hiekkateitä ja sivukatuja. Reitti ei ole selkeästi merkitty, ja ajaja joutuu herkästi kääntymään takaisin. Jos ajaja kuitenkin katsoo ylöspäin, hän näkee tempelin tornin, joka jälleen kerran toimii oppaana kutsuen kaikkia tulemaan temppeliin.

Ne hengelliset polut, joita jäsenet Ukrainassa ovat kulkeneet päästäkseen Herran huoneeseen, muistuttavat tempelin ympärillä olevia teitä.

Vaikka joitakuita nuoria jäseniä on siunattu niin, että he ovat saaneet kasvaa kirkossa ja voivat nyt päästä Kiovan temppeliin tekemään toimitustyötä itsensä hyväksi, niin monet muut ovat sinne päästäkseen kulkeneet läpi kovan hengellisen liikenneuhkan.

Temppeli, jonka rakentamisesta presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) ilmoitti vuonna 1998, valmistui vuonna 2010. Niiden

**Ylhäältä: Asija ja Nikolai Tšemezov sinetöitiin Kiovan temppelissä kolme päivää temppelin vihkimisen jälkeen. Pjotr ja Adalina Mihailenko ovat kiitollisia siitä, että heidän pojan-tyttärensä Maša voi odottaa pääsevänsä temppeliin omassa kotimaassaan. Andrei ja Valentina Dudka kävivät usein temppeliton-
tin luona, kun temppeliä rakennettiin.**

12 vuoden ajan monet Kiovan vaaran jäsenet Ukrainassa ovat pysytelleet kapealla – joskin ilmeisen hitaalla – tiellä odottaen kärsivällisesti temppelin valmistumista. Toiset ovat kulkeneet eri polkuja kadottaen hetkellisesti näköpiiristään temppeliin liittyvän tavoitteensa.

Vaikka ne hengelliset reitit, joita jäsenet kulkevat päästäkseen temppeliin, ovat erilaisia, uskolliset jäsenet Ukrainassa oppivat, että kaikki vanhurskauden tiet johtavat heidät takaisin temppeliin.

Suora polku

Monet nuoret aikuiset jäsenet Itä-Euroopassa on johdatettu evankeliumin piiriin heidän ollessaan nuoria. Tämä varhainen evankeliumin tuntemus on suonut heidän kasvattaa todistustaan nuoruudestaan asti, ja lisäksi se on kasvattanut heissä voimakkaan päätöksen solmia avioliitto temppelissä.

Sekä Nikolai Tšemezov että hänen vaimonsa Asija, jotka kuuluvat Harkivskin seurakuntaan, saivat kuulla evankeliumista nuorena – Nikolai kahdeksanvuotiaana ja Asija teini-ikäisenä.

”Aina siitä asti kun minut kastettiin, olen tiennyt, että taivaallisen Isän suunnitelma on tie korotukseen”, veli Tšemezov sanoo. ”Kirkon opetukset perheen jumalallisesta tehtävästä ovat aina olleet minulle tärkeitä.”

Sisar Tšemezovakin on ymmärtänyt iankaikkisten perheiden merkityksen nuorena. ”Kun kävin kirkossa ollessani nuori nainen, minulle opetettiin, kuinka tärkeää on solmia pyhiä temppeliliittoja”, hän kertoo. ”Haaveilin aina temppeliavioliitosta, ja pyrin aina olemaan kelvollinen, jotta voisin solmia avioliiton temppelissä.”

Pari aloitti seurustelun vuonna 2009. Kun rakkaus alkoi kukoistaa ja keskustelut kääntyä kohti avioliittoa, nämä kaksi tiesivät jo, mikä olisi heidän seuraava askeleensa. ”Kun ilmoitettiin, että Kiovan temppeli vihittäisiin elokuussa 2010, päätimme, että meidät sinetöitäisiin siellä”, sisar Tšemezova kertoo.

”On hyvä, ettei meidän tarvinnut odottaa liian pitkään”, veli Tšemezov lisää.

Pari vihittiin ja sinetöitiin 1. syyskuuta 2010.

”Se on ollut elämäni ihanin päivä”, veli Tšemezov kertoo. ”Tunsin itseni siunatuksi, kun sain tarttua rakkaan Asijani käteen ja viedä hänet Herran huoneeseen. Voin sanoa, että sinä päivänä unelmani toteutui – unelma iankaikkisen perheen perustamisesta.”

Pitkä tie

Vaikka polku iankaikkiseen avioliittoon on ollut aivan yhtä suora Vynohradarskin seurakunnan jäsenille Pjotr ja Adalina Mihailenkolle, tie on ollut paljon pidempi. Mihailenkot kastettiin vuonna 1993 – vain kaksi vuotta Kiovan ensimmäisen seurakunnan perustamisen jälkeen

– joten he olivat ensimmäisiä perheitä, jotka liittyivät kirkkoon Ukrainassa.

Tästä huolimatta etäisyys temppeleihin ja muut tekijät olivat monia vuosia esteenä sille, ettei pariskuntaa sinetöity. He pysyivät kuitenkin sitoutuneina toisilleen ja haaveelleen iankaikkisesta avioliitosta.

”Odotin kärsivällisesti temppeleitä”, veli Mihailenko sanoo. ”Koskaan minulle ei tullut ajatusta jättää kirkkoa. Polku on aina ollut selkeänä.”

Kun presidentti Thomas S. Monson elokuussa 2010 vihki temppelein, pariskunta ei voinut enää hillitä intoaan tulla sinetöidyksi. ”Tulimme paikalle niin varhain sinä päivänä, jolloin meidät oli tarkoitus sinetöidä, ettei temppeleitä ollut vielä avattu”, sisar Mihailenko kertoo.

Pariskunta ei ollut yksin. Temppeleihin tuli sinä päivänä monia seurakuntalaisia, jotka halusivat olla jakamassa Mihailenکوjen iloa.

”Sinetöiminen oli ihana”, sisar Mihailenko sanoo. ”Tuntui kuin sillä hetkellä rakastaisi puolisoaan enemmän kuin on koskaan rakastanut.”

Rakkauden tunne on kestänyt siitä päivästä lähtien. ”Suhteestamme on tullut aivan erilainen”, veli Mihailenko sanoo. ”Olemme olleet naimisissa pitkään, mutta nyt se tuntuu erilaiselta. Haluamme tehdä enemmän toinen toisemme hyväksi, ja teemme sen suuremmalla rakkaudella.”

Takaisin polulle

Andrei ja Valentina Dudka Vynohradarskin seurakunnasta saivat kuulla evankeliumista naapureiltaan vuonna 2003. Tavattuun lähetyssaarnaajia muutaman viikon ajan pariskunta päätti liittyä kirkkoon.

Vaikka Dudkat olivat innokkaita oppimaan evankeliumin totuuksia, kuten miksi myöhemmin aikoina tarvitaan temppeleitä ja kuinka voi saada iankaikkisen perheen, he jäivät vähitellen epäaktiivisiksi. ”Me vain löysimme syitä olla menemättä kirkkoon”, sisar Dudka sanoo. ”Annoimme asioiden tulla esteiksi – esimerkiksi olimme vain liian väsyneitä tai televisiosta tuli ohjelma, jonka halusimme katsoa.”

Dudkien aktiivisuuden puute vaikutti käänteisesti

Kiovan temppele Ukrainassa on kirkon 134. toiminnassa oleva temppele ja palvelee jäseniä yhdeksässä maassa.

heidän onnellisuuteensa. ”Aloimme nähdä todellisen eron kirkon elämän ja maailmallisen elämän välillä, kun olimme jääneet pois kirkosta”, veli Dudka sanoo. ”Emme olleet onnellisia.”

Kun he eivät olleet käyneet kirkossa neljään kuukauteen, sisar Dudka tuli omaan käännekohtaansa. ”Eräs tietty sunnuntai koitti, ja sanoin: ’Ellen mene tänään, en ehkä selviydy’”, hän kertoo. ”Olin kuin joku, joka oli ollut päiväkausia ilman vettä. Tarvitsin sitä vettä.”

Tultuaan jälleen aktiiviseksi sisar Dudka rukoili kärsivällisesti miehensä puolesta ja kannusti tätä tulemaan kanssaan takaisin kirkkoon. Puolisen vuotta sen jälkeen kun sisar Dudka oli palannut kirkkoon, hänen miehensäkin palasi.

”Vaimoni rukoukset vaikuttivat minuun”, veli Dudka sanoo. ”Käsitin, että Melkisedekin pappeuden haltijana minulla oli vastuullinen tehtävä olla aktiivinen jäsen. Ymmärsin, että ilman Jumalaa en pystynyt tekemään mitään.”

Kun Dudkat olivat palanneet kirkkoon, heidän ajatuksensa kääntyivät temppelein pelastaviin toimituksiin. Pariskunta riemuitsi muiden ukrainalaisten myöhempien aikojen pyhien kanssa temppelein maanmurtotilaisuudessa vuonna 2007.

”Kun temppeleitä oli alettu rakentaa, meillä oli usein tapana tulla ja ihan vain katsella rakentamista”, veli Dudka kertoo.

”Hypähdin riemusta, kun näin heidän laskevan ensimmäisen kiven”, sisar Dudka lisää.

Kun enkeli Moronin patsas asetettiin temppelein huijulle, pyhät ja varsinkin Dudkat halusivat kovasti toisiaan ja vuodattivat kyyneliä.

”Kun temppele saatiin vihdoon valmiiksi, tunsimme suurta huojennusta, kun tiesimme olevamme kelvollisia menemään temppeleihin”, veli Dudka sanoo.

Dudkat sanovat, että sinetöiminen temppeleissä on kasvattanut heissä voimallisemman iankaikkisen näkemyksen elämästä. ”Silloin ymmärtää, ettei oma perhe muodostu vain sinusta ja miehestäsi – nyt siihen kuuluu myös Herra”, sisar Dudka sanoo. ”Katsomme toisiamme nyt iankaikkisin silmin.” ■

Avain mahdollisuuteen

JATKUVAN KOULUTUS- RAHASTON KYMMENVUO- TINEN TAIVAL

Vuosikymmen sen jälkeen kun presidentti Gordon B. Hinckley ilmoitti jatkuvasta koulutusrahastosta, hanke ja siihen osallistujat menestyvät.

Rebekah Atkin

kirkon lehdet

Vuonna 1850, vain kolme vuotta Suolajärven laaksoon saapumisen jälkeen, presidentti Brigham Young (1801–1877) alkoi perustaa akatemiaita ja yliopistoja myöhempien aikojen pyhien kouluttamiseksi. Tämän taloudenhoitokauden jokainen profeetta on kannustanut kirkon jäseniä kouluttautumaan.

Heidän joukossaan on presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), joka pani alulle jatkuvan koulutusrahaston. Sen mallina oli eräs toinen Brigham Youngin 1800-luvun hankkeista, siirtolaisten avustusrahasto. Tästä uudesta koulutusrahastosta tuli presidentti Thomas S. Monsonin mukaan yksi presidentti Hinckleyn johtokauden tunnusmerkeistä.¹ Presidentti Hinckley oli nähnyt köyhyyden sekä koulutuksen ja valmennuksen puutteen estävän monia nuoria aikuisia kirkossa saavuttamasta mahdollisuuksiaan. Hän pyysi vastauksia Herralta.

Yleiskonferenssissa 31. maaliskuuta 2001 presidentti Hinckley ilmoitti näkemyksensä ohjelmasta. Hän myönsi, että kyseessä oli ”rohkea aloite”, mutta katsoi, että ”koulutus on avain mahdollisuuksiin”². Presidentti Hinckley kehotti kaikkia halukkaita tekemään lahjoituksia, ja niin ohjelma käynnistyi.

Nyt kymmenen vuotta myöhemmin hankkeen – ja siihen osallistuvien – menestys on ollut niiden suurten ja pienten lahjoitusten ansiota, joita ihmiset kautta maailman ovat tehneet. Vanhin John K. Carmack, täysinpalvellut seitsemänkymmenen koorumin jäsen ja jatkuvan koulutusrahaston toiminnanjohtaja, sanoo, että hanke ”pelastaa pyhiä köyhyyden kiroukselta”. Jatkuvan koulutusrahaston vapaaehtoisena koulutus- ja viestintäjohtajana työskentelevän Rex Allenin mukaan rahasto on menestynyt tuossa pelastustyössä, koska se on perustettu iankaikkisille periaatteille ja

Vuosikymmenen kestäneen toimintansa aikana jatkuva koulutusrahasto on kohentanut noin 50 000 lainansaajan elämää 51 maassa, sellaisten kuin Kevin Moore Länsi-Intiasta sekä lainansaajat Perusta (vasemmalla).

2001

KUMULATIIVINEN OSALLISTUJIEN MÄÄRÄ VUOSITTAIN

2011

JATKUVAN KOU- LUTUSRAHASTON LAINANSAAJAT NUMEROINA

Jatkuva koulutusrahasto on kulu-
neiden 10 vuoden
aikana siunannut yli
50 000 lainansajaan
elämää 51 maassa.
Tässä on joitakin
tilastotietoja näistä
nuorista aikuisista:

- 47 prosenttia on miehiä, 53 prosenttia on naisia.
- 34 prosenttia on naimisissa.
- 80 prosenttia miehistä on palvellut lähetystyössä.
- 82 prosenttia on työssä opiskelujensa ohessa.
- Heidän keski-ikänsä on 24,5 vuotta.
- He päättävät opintonsa keskimäärin 2,6 vuodessa.
- He saavat opiskelujensa jälkeen kolmin- tai nelinkertaista palkkaa.

siitä on annettu profeetallisia lupauksia, joilla on ”paljon kauaskantoisempi vaikutus kuin kukaan meistä ymmärtää”.

Rohkea hanke

Kuten presidentti Hinckley vuonna 2001 selitti, rahasto on koottu rahalahjoituksista, ja tälle pääomalle kertyneitä korkotuottoja lainataan tuleville opiskelijoille.

Nuoret aikuiset, jotka ovat kiinnostuneita osallistumaan ohjelmaan, voivat kääntyä paikallisten pappesusjohtajien ja instituutinjohtajien puoleen. Heidän suosituksistaan nämä eteenpäin pyrkivät nuoret miehet ja naiset, joista monet ovat palvelleet lähetystyössä, saavat lainaa opiskellakseen kotiseudullaan.³ Jo opiskeluaikanaan he alkavat maksaa lainaa takaisin, jolloin muutkin opiskelijat voivat saada apua rahastosta.

Vuosikymmenen kestäneen toimintansa aikana ohjelma on kohentanut noin 50 000 osallistujan elämää yli 50 maassa auttaen heitä nousemaan ”ylös köyhyydestä, jossa he ja sukupolvet ennen heitä ovat olleet”, kuten presidentti Hinckley sanoi käyvän.⁴

Veli Allen kuvaili jatkuvaa koulutusrahastoa seuraavasti: ”Profeetta teki sinä päivänä jotakin merkittävää. Kauan sitten Mooses ojensi sauvansa Kaislameren yli, ja vedet jakaantuivat. Presidentti Hinckley osoitti samaa uskoa pidellessään kuvaannollisesti profeetallista viittaansa köyhyyden synkän meren yllä ja pannahsaan alulle jatkuvan koulutusrahaston.”

Periaatteita

Jatkuva koulutusrahasto on rakennettu evankeliumin periaatteiden perustalle – uskolle ja toivolle Jeesukseen Kristukseen, koulutukselle, työlle, uhraukselle, omavaraisuudelle, nuhteettomuudelle ja palvelemiselle. Jatkuvan koulutusrahaston lainansajat ja lainaansa takaisin maksavat tutkintonsa suorittaneet, joita on kautta maailman, käyttävät näitä periaatteita elämässään.

Kolumbialainen Carolina Tello Vargas, joka on jo suorittanut tutkintonsa, sanoo,

että jatkuva koulutusrahasto oli ”toivonsäde” ja todiste taivaallisen Isän avusta – Isän, joka ”johdattaa [minua] ja tarjoaa mahdollisuuden edistyä”.

Hän ymmärtää koulutuksen sekä siihen vaadittavan työn ja uhrauksen tärkeyden. Ennen kuin Carolina pääsi jatkuvan koulutusrahaston ohjelmaan, hän teki montaa työtä ja myi kaikki korunsa, jotta voisi opiskella oikeustiedettä. Myös hänen perheensä teki uhrauksia.

”Tiesin, että voidakseni opiskella minun pitäisi tehdä uhrauksia”, Carolina selittää. ”Olin halukas tekemään niin, jotta minulla olisi parempia työtilaisuuksia tulevaisuudessa.”

Mutta sitten hänen viimeisenä opiskeluvuotenaan perheelle ilmaantui haasteita, eikä hän kyennyt maksamaan lukukausimaksua. Hän sai lainan jatkuvasta koulutusrahastosta ja suoritti sen avulla onnistuneesti tutkintonsa.

Shirley Mwelase Etelä-Afrikasta on myös tyypillinen esimerkki näistä periaatteista. Hän käytti jatkuvan koulutusrahaston lainaa käydäkseen loppuun tietokoneohjelmointikurssin, ja saatuaan työpaikan vakuutusyhtiöstä hän maksoi nopeasti pois loppulainansa. Se sai hänet tuntemaan itsensä ”luotettavaksi ja luottamuksen arvoiseksi”.

Shirley selittää: ”Parempipalkkainen työ tarkoitti parempaa elämänlaatua. Se tarkoitti sitä, että kykenin auttamaan vanhempiani ja perhettäni, ja ne taidot ja edistysaskeleet, joita olen ottanut työni ansiosta, ovat auttaneet minua olemaan paljon suuremmaksi avuksi kaikissa kirkon tehtävissäni.”

Ohjelmoijana toimiessaan hän on saanut paljon aikaa. Hän sanoo: ”Minusta tuntuu, etten ilman opintojani ja jatkuvaa osallistumistani kirkon toimintaan olisi saanut työpaikkaa enkä olisi koskaan kyennyt saavuttamaan mitään näistä hyvistä asioista.”

Lupauksia ja siunauksia

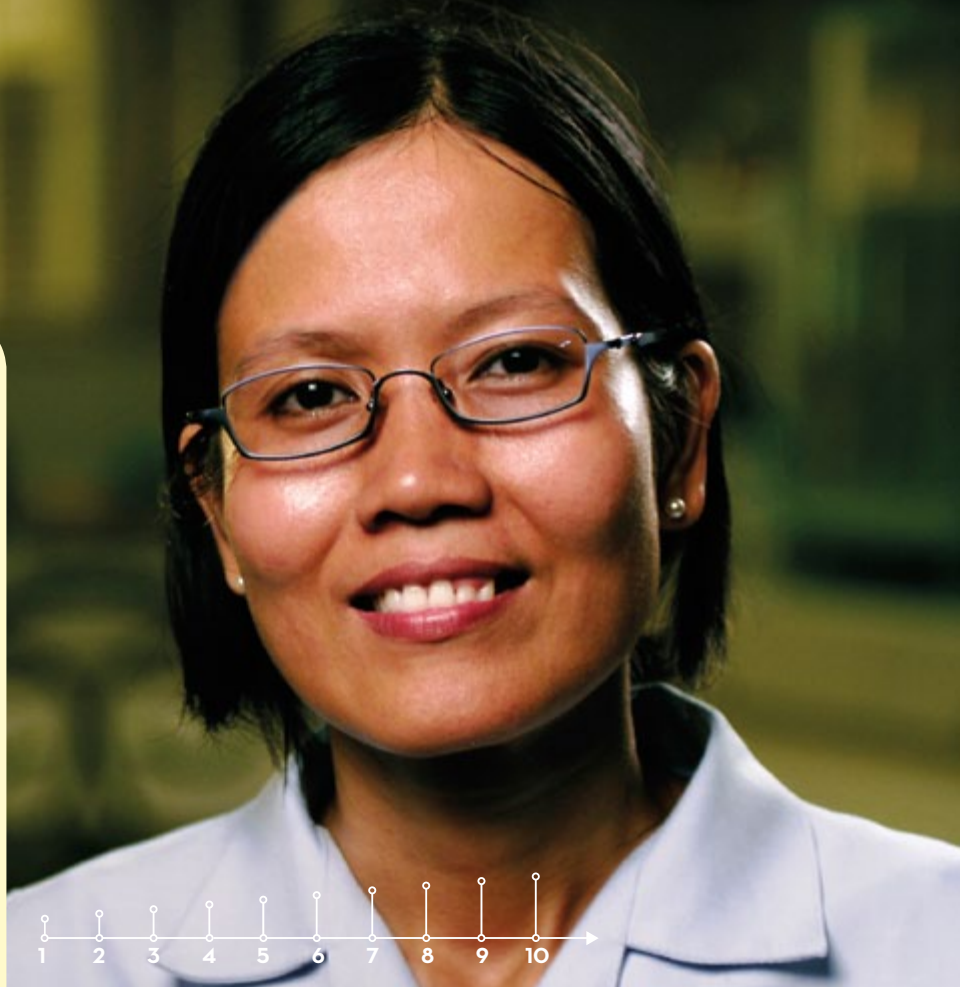
Kun presidentti Hinckley ilmoitti jatkuvasta koulutusrahastosta, hän lupasi,

ENSIMMÄISTEN 10 VUODEN 10 TULOSTA

Vanhin John K. Carmack, jatkuvan koulutusrahaston toiminnanjohtaja, sanoo rahaston saaneen aikaan seuraavia tuloksia:

1. Omavaraisuuden ja nuhteettomuuden lisääntyminen: veloitteiden täyttäminen ja perheen elättäminen.
2. lankaikkisen edistymisen edistäminen: älyn hankkiminen tässä elämässä, mistä on hyötyä seuraavassa (ks. OL 130:18–19).
3. Kyvykkäiden johtajien kasvattaminen: parempien työpaikkojen saaminen, mikä on antanut aikaa palvelutyöhön kirkossa.
4. Mahdollisuuksien avautuminen koulutuksen avulla: pätevytyminen töihin, joissa tarvitaan tietynlaista koulutusta ja taitoja.
5. Elämän rikastaminen: ymmärryksen laajeneminen ja mielen avartuminen.
6. Pyhityksen lain henkeen kannustaminen: kaikkien kutsuminen mukaan, ykseyden enentyminen (ks. OL 38:27).
7. Köyhistä huolehtiminen: kirkon tärkeän veloitteen täyttäminen (ks. OL 81:5; 83:6).
8. Vahvempien perheiden luominen: köyhyyden kierteen katkaiseminen.
9. Erinomaisuuden perinteiden luominen: evankeliumin periaatteiden toteuttaminen.
10. Vapahtajan esimerkin noudattaminen uhraamisessa: omastamme antaminen muiden auttamiseksi.

että se toisi siunauksia yksilöille, heidän perheilleen ja asuinpaikkakunnilleen sekä koko kirkolle työllistymis-, palvelemis- ja johtamistilaisuuksina.

Presidentti Hinckley lupasi, että lainansaa- jilla ”on mahdollisuus hankkia hyvä koulutus, joka nostaa heidät köyhyyden kurimuksesta. – He solmivat avioliiton ja jatkavat eteenpäin taidoilla, jotka antavat heille mahdollisuuden ansaita hyvin ja löytää paikkansa yhteiskun- nassa, jossa he voivat vaikuttaa merkittävällä tavalla.”⁵

Tämä lupaus on täytynyt tuhansien jat- kuvan koulutusrahaston lainansaa- jien, kuten uruguaylaisen Pablo Benitezin, kohdalla. Päät- täessään muuttaa elämänsä Pablo teki 12-tun- tista työpäivää ruokakaupassa ja sai siitä hädin tuskin elannon. Hän alkoi opiskella, mutta lukukausi- ja kurssimaksujen lisääntyessä hän huomasi, ettei pystynyt rahoittamaan opiske- luaan yksin.

Jatkuvan koulutusrahaston ansiosta hän kykeni suorittamaan tutkinnon

Filippiiniläinen Miriam Erquiza, joka on palvellut lähetys- työssä, sai työpaikan matkatoimistosta, ja työaikojensa ansiosta hän on kyennyt palvelemaan Nuorten Naisten johtajana ja instituutinopettajana.

KUINKA PÄÄSTÄ LAINANSAAJAKSI

Jatkuva koulutusrahasto on esittänyt viisivaiheisen prosessin niille, jotka asuvat ohjelmaan osallistuvilla vyöhykkeillä. Lisätietoa prosessista tai vaatimuksista on sivustolla pef.lds.org. Pääset alkuun puhumalla paikallisen pappesusjohtajasi tai instituutinjohtajasi kanssa.

Vaihe 1: Unelmoi – Hanki tietoa jatkuvan koulutusrahaston ohjelmasta ja sen saatavuudesta vyöhykkeellänne ja osallistu vaarnasi koulutus- ja työllistymistilaisuuteen.

Vaihe 2: Suunnittele ja pätevöidy – Osallistu instituutissasi Menestyksen suunnittelu -työpajaan ja pyydä pappesusjohtajiltasi suositus ja neuvoja.

Vaihe 3: Hae lainaa – Täytä jatkuvan koulutusrahaston hakemus verkossa käyttäen hyväksesi Menestyksen suunnittelu -työpajassa oppimaasi.

Vaihe 4: Sitoudu – Jos sinut hyväksytään, osallistu jatkuvan koulutusrahaston lainahaastatteluun, jossa suostut täyttämään sitoumuksesi.

Vaihe 5: Opiskele, valmistu, hanki parempi työpaikka ja maksa lainasi takaisin – Osoita uskoa, ahkeruutta, nuhteettomuutta, sitoutumista ja omavaraisuutta. Tee lujasti työtä unelmiesi toteuttamiseksi.

liikuntakasvatuksessa. Sen ansiosta hän on saanut vuosien varrella useita työtehtäviä, joista jokainen on parantanut hänen tulojaan. Hän kertoo jopa: ”Saan usein työtarjouksia, jotka ovat kokopäivätoimisia tai sijaisuuksia, mutta en voi ottaa niitä vastaan, koska minulla ei ole riittävästi aikaa. Ja kaikki tämä on jatkuvan koulutusrahaston ja niiden mahdollisuuksien ansiota, jotka minulle avautuivat koulutukseni johdosta.”

Koulutuksen tuomien tilaisuuksien myötä Pablo voi elättää perheensä palvellessaan ja rakentaessaan yhteisöään opettajana.

Veli Allen toteaa, että pitkä työpäivä ja palkka, joka riittää hädän tuskin elinkustannusten ja kymmenysten maksamiseen, voivat tehdä kirkossa palvelemisesta suuren haasteen. Monet jäsenet kautta maailman joutuvat kamppailemaan tämän asian kanssa, mutta presidentti Hinckley antoi jatkuvan koulutusrahaston lainansaajille tämän lupauksen: ”Heistä tulee johtajia tässä suuressa työssä omassa synnyinmaassaan. He maksavat

Brasilialainen Vanderlei Lira palveli seurakunnanjohtajana kuusi vuotta ollessaan sekatyömiehenä. Jatkettauan opiskeluaan jatkuvan koulutusrahaston lainan turvin hän sai uuden työpaikan, jossa oli parempi palkka. Hänen vaarnanjohtajansa kuvailee häntä ”jättiläiseksi, jolle tämä tilaisuus antoi siivet”.

kymmenyksensä ja uhrinsa, mikä antaa kirkolle mahdollisuuden laajentaa työtään ympäri maailmaa.”⁶

Monet lainansaatajat huomaavat, että jatkuvan koulutusrahaston avulla hankittu koulutus johtaa parempiin työpaikkoihin ja työaikoihin, joiden ansiosta heillä on enemmän aikaa palvella kirkossa. Filippiiniläinen Miriam Erquiza, joka on palvellut lähetystyössä, suoritti kaksivuotisen verkkosuunnittelukurssin ja sai ”voimallisen rukouksen” avulla työpaikan matkatoimistosta. Tämän työpaikan ansiosta hän kykenee auttamaan rahallisesti perhettään ja hänelle jää aikaa palvella Nuorten Naisten johtajana ja instituutinopettajana.

Brasilialainen Vanderlei Lira palveli kuusi vuotta seurakunnanjohtajana auttaen seurakuntaansa kasvamaan 18 jäsenestä 110 aktiiviseen jäseneseen. Hän oli sekatyömiehenä, koska hänellä ei ollut koulutusta. Kun jatkuvasta koulutusrahastosta ilmoitettiin, hän kykeni opiskelemaan työturvallisuutta ja saamaan uuden työn, jonka avulla hänen palkkansa nousi ja hän kykeni maksamaan nopeasti lainansa takaisin. Hän palvelee edelleen kirkossa. Hänen vaarnajohtajansa kuvailee häntä hienoksi johtajaksi ja isäksi, ”jättäjäiseksi, jolle tämä tilaisuus antoi siivet”.

Presidentti Hinckley sanoi kirkon jäsenille, että ohjelma menestyy, koska kirkolla on organisaatio ja asialleen omistautuneita Herran palvelijoita, joita kumpaakin menestymiseen tarvitaan.⁷ Jatkuva koulutusrahasto tosiaan menestyy, koska lainansaatajat ja paikalliset pappesusjohtajat tekevät yhteistyötä ensimmäisen presidenttikunnan, kahdentoista apostolin koorumin sekä

VALOISAMPI TULEVAISUUS

”[Jatkuva koulutusrahasto] – – katkaisee köyhyyden kierteen jäsenil-

tämme monin paikoin maailmaa ja tarjoaa taitoja ja koulutusta, niin että nuoret miehet ja nuoret naiset voivat saada tuotoisan työpaikan. Tämä innoitettu suunnitelma on syyttänyt toivon valon niiden silmiin, jotka tunsivat olevansa tuomittuja keskinkertaisuuteen mutta joilla on nyt mahdollisuus valoisampaan tulevaisuuteen.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”He viitoittavien, jota kulkea”, *Liahona*, lokakuu 2007, s. 6.

KUINKA VOIT AUTTAA

Rahaston menestys riippuu suurelta osin eri puolilla maailmaa asuvien jäsenten ja vapaaehtoisten anteliaisuudesta ja avusta. Tässä on joitakin tapoja, joilla saattaisit pystyä auttamaan:

- Tarjoudu osa-aikaiseksi vapaaehtoistyöntekijäksi paikalliseen jatkuvan koulutusrahaston palvelukeskukseen.
- Palvele puolisisi kanssa kokoaikaisessa lähetystyössä vanhempana lähetysaarnaja-avioparina jatkuvan koulutusrahaston ohjelmassa.
- Lahjoita rahaa jatkuvaan koulutusrahastoon.

muiden kirkon johtohenkilöiden johdolla. Kirkon työllistämiskeskukset sekä seminaarit ja instituutit ovat myös täysin mukana hankkeessa.

Rahaston vaikutukset ovat jatkuvia paitsi taloudellisesti, kun raha maksetaan takaisin ja lainataan sitten muille opiskelijoille, myös hengellisesti ja sosiaalisesti, kun lainansaatajat, lahjoittajat, hallintohenkilöstö ja lukemattomat muut saavat välillisesti siunauksia. ”Koulutus on avain”, sanoo veli Allen, ”joka avaa vankassa muurissa olevan oven paitsi lainansaatajille myös heidän perheilleen ja asuinyhteisöilleen.”

Kuluneiden kymmenen vuoden aikana teknologia ja kokemus ovat osaltaan hioneet prosessia lainansaatajien ja muiden ohjelmassa mukana olevien hyväksi, mutta jatkuva koulutusrahasto ponnistelee edelleen täyttääkseen sen profetaallisen näkemyksen, jota varten se perustettiin. Tämä ”rohkea aloite” tulee pysymään profetaallisena. Presidentti Monson jatkaa rahaston työtä, jonka hän sanoo ”jatkuvan kauas tulevaisuuteen”.⁸ ■

VIITTEET

1. Ks. ”16th President Fields Questions from Media”, *Church News*, 9. helmikuuta 2008, s. 15.
2. ”Jatkuva opiskelurahasto”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 62, 67.
3. Ks. ”Jatkuva opiskelurahasto”, s. 62.
4. ”Jatkuva opiskelurahasto”, s. 62.
5. ”Kirkko menee eteenpäin”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 6.
6. ”Ojentakaamme auttava käsi ja kohottaakaamme”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 67.
7. Ks. ”Ojentakaamme auttava käsi ja kohottakaamme”, s. 62.
8. ”16th President Fields Questions from Media”, s. 15.

Käy sivustolla peflds.org luke-massa lisää kertomuksia jatkuvan koulutusrahaston lainansaatajista ja saamassa lisätietoa siitä, kuinka voit osallistua ohjelmaan.

Kadottaminen on helppoa, jos päivittäiset päätöksemme eivät ole yhteydessä iankaikkiseen määränpäähämme.

KADOTETTUA JA LÖYDETTYÄ

Adam C. Olson

kirkon lehdet

Vähän ennen 30-vuotispäiväänsä Roberta Tuilimu tajusi, ettei hän ollut onnellinen. Hänellä oli kolme kaunista lasta ja hän rakasti lasten isää Daniel Nepiaa, mutta Roberta ja Daniel eivät olleet naimisissa. Daniel ei ollut kirkon jäsen, ja oli kulunut kauan siitä, kun Roberta oli käynyt säännöllisesti kirkossa.

Hän oli kaukana temppeleivioliitosta, josta hän oli aina haaveillut ollessaan nuori tyttö, joka kävi joka viikko vanhempiansa kanssa kirkossa Aucklandissa Uudessa-Seelannissa. Mutta selän kääntäminen iankaikkisille tavoitteille ei ollut kertapäätös. Se oli ollut hidasta kääntymistä, jota hänen tekemänsä pienet päivittäiset päätökset vähitellen täydensivät.

”Minä etsin eksyneen ja tuon takaisin laumasta
harhautuneen, minä sidon murtuneen jalan,
minä hoivaan uupunutta”
(Hes. 34:16).

Ristiriitaan vieviä päätöksiä

Robertan kohdalla yksi päätös nousee ylitse muiden hetkenä, jolloin hän astui ensi kertaa sivuun evankeliumin polulta, vaikka monet muut valinnat olivat todennäköisesti tuoneet hänet siihen pisteeseen. Teini-ikäisenä Roberta jätti muutaman viikon ajan kirkossa käymisen väliin tehdäkseen läksyjä. ”On kiinnostavaa, että se voi alkaa jostakin, joka vaikutti silloin niin vähäiseltä”, hän sanoo.

Kun hän oli jättänyt muutaman viikon väliin, hänen oli paljon helpompaa taas seuraavalla viikolla olla lähtemättä. Viikot, jolloin hän kävi vain satunnaisesti, vaihtuivat kuukausiksi. Kun hän oli täyttänyt 18, hänen ystävänsä taivuttelivat hänet lähtemään myöhään lauantai-iltaisin juhlimaan, minkä vuoksi oli entistä vaikeampaa lähteä kirkkoon sunnuntaisin. Juhliminen johti hänet myös aloittamaan alkoholin käytön.

”Tiesin, ettei se ollut oikein, mutta luulin, että voisin lopettaa heti, jos haluaisin”, hän sanoo. ”Yritin puolustella päätöksiäni.”

Hän eli elämää, joka oli ristiriidassa temppeleihin pääsemisen kanssa, mutta silti tavattuaan Danielin hän vei tämän katsomaan Hamiltonin temppeleitä ja kertoi haluavansa solmia avioliiton siellä.

”Tiesin, että sinne minä halusin mennä”, hän sanoo. Mutta jokainen huono päätös näytti tekevän seuraavasta huonosta päätöksestä helpomman – ja johti häntä yhä kauemmas hänen kaipaamastaan määränpäästä. Pian Roberta ja Daniel asuivat yhdessä.

”Se, mitä halusin – minkä tiesin oikeaksi – ja tekemäni päätökset olivat ristiriidassa keskenään”, hän sanoo. ”Olin nykyhetkessä. En yhdistänyt senhetkisiä päätöksiä siihen, mihin ne minut johtaisivat.”

Herra etsii kadonneita

Niin kaukana kuin Roberta olikin sieltä, minne oli aikoinut mennä, Herralta hän ei ollut kadoksissa. Vaikka Daniel ja Roberta eivät sitä tuolloin tajunneetkaan, Hyvä Paimen,

joka tuli etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut (ks. Luuk. 19:10), oli etsinyt heitä koko ajan.

Henki oli tehnyt työtään Danielissa, kuten silloin kun Roberta oli vienyt hänet katsomaan temppeleitä ja kun Robertan isä oli siunannut heidän lapsensa. Vaikka he olivat muuttaneetkin muutaman kerran, niin joka kerta muuttaessaan he törmäsivät lähetyssaarnaajiin – ja toisinaan tutkivatkin evankeliumia näiden kanssa.

Sitten muutettuaan jälleen vuonna 2006 he tapasivat satumalta vanhoja koulutovereita, Dan ja Lisa Nathanin, jotka olivat aktiivisia kirkon jäseniä. Daniel ja Roberta olivat juuri muuttaneet Nathanien seurakunnan alueelle.

Kolmen viikon ajan Roberta lykkäsi Lisan kehotuksia lähteä tämän kanssa kirkkoon. ”En halunnut joutua selittelemään tilannettani”, hän sanoo. ”Mutta tulin siihen tulokseen, että halusin lapseni Alkeisyhdistykseen.”

Pian Daniel ja Roberta tapasivat jälleen lähetyssaarnaajia. Daniel alkoi käydä kirkossa, jossa hyvällä Evankeliumin periaatteet -luokan opettajalla oli häneen suuri vaikutus. Kotikäyntiopettajat kävivät joka kuukausi. Eräissä erityisessä hartaustilaisuudessa pari tapasi jopa vanhin David A. Bednarin, joka kuuluu kahdentoista apostolin koorumiin.

Roberta näkee heidän kokemuksissaan todisteen, että taivaallinen Isä oli valmistanut ”koko joukon hyviä ihmisiä auttamaan meitä”.

Mieti teitäsi

Erilaisten kokemusten ja ihmisten avulla taivaallinen Isä oli tarjonnut Danielille ja Robertalle tilaisuuksia miettiä teitään – katsoa, miten heidän oli käynyt (ks. Hagg. 1:7). Mutta heidän oli annettava tiensä Herran haltuun (ks. Ps. 37:5), ennen kuin he voivat lainkaan edistyä.

”Tiesin, etteivät minun tieni olleet olleet Hänen teitään”, Roberta sanoo (ks. Jes. 55:8–9), ”mutta en ollut tiennyt, kuinka yhdistäisin ne kaksi.”

Käännekohta oli se, kun lähetyssaarnaajat pysyivät

Danielia ja Robertaa päättämään, minne he halusivat hengellisessä mielessä kulkea ja mitä heidän piti tehdä päästäkseen sinne.

”Kun päätimme lopulta, että se, mitä halusimme, oli olla siellä, minne Hänen tiensä johtaa”, Roberta sanoo, ”aloimme katsoa, mitä vaatisi Hänen tiensä seuraaminen sinne.”

Seuraavina kuukausina Roberta teki parhaansa kääntäkseen selkensä menneisyyden huonoille päätöksilleen ja palatakseen polulle, jolta hän oli lähtenyt yli vuosikymmen aiemmin. Aivan kuten hänen kääntymisensä evankeliumin polulta teini-ikäisenä oli alkanut pienistä päätöksistä, hänen paluunsa polulle alkoi näennäisen pienten asioiden tekemisellä joka päivä.

”Kun aloin tehdä perusasioita joka päivä – omat ja perherukoukset, pyhien kirjoitusten lukeminen, lasten vieminen kirkkoon, muiden auttaminen silloin kun voin – saatoin tuntea taivaallisen Isän pitävän meistä huolta ja kuulevan rukouksemme”, Roberta sanoo. ”Perheemme oli onnellisempi.”

Nuo pienet päätökset auttoivat vahvistamaan Danielia ja Robertaa, kun oli aika tehdä suuria päätöksiä. He päättivät mennä naimisiin. Sitten, lähes vuosi sen jälkeen kun Daniel ja Roberta olivat alkaneet tavata lähetyssaarnaajia, heidän halunsa olla yhdessä perheenä ikuisesti johti Danielin kasteelle.

Viimein, yritettyään kahden vuoden ajan yhdistää sen, mitä he tekivät joka päivä, siihen, mitä he halusivat tulevaisuudessa, Daniel

ja Roberta sinetöitiin temppeleissä – ja näin Robertan lapsuuden unelma toteutui.

Elä tänään iankaikkisuutta varten

Taivaallisen Isän suunnitelmaan kuuluu, että Danielilla ja Robertalla on tilaisuus päättää joka päivä, kumman tien he valitsevat – omansa vai Hänen. Aviopari on nyt entistä tietoisempi suunnasta, johon heidän päivittäiset päätöksensä heitä vievät.

Oman kokemuksensa johdosta he ymmärtävät, kuinka helppoa on kadottaa tiensä, kun päivittäiset päätökset tehdään harkitsematta niiden vaikutusta iankaikkisiin päämääriin. Mutta he ovat myös kiitollisia opittuaan kokemuksesta, että on olemassa tie takaisin.

”Tiedän, että Herra rakastaa minua ja haluaa minut takaisin, koska Hän siunasi elämäämme ihmisillä, joita tapasimme matkamme varrella ja jotka autoivat meitä palaamaan”, Roberta sanoo. ”Hän ei koskaan unohtanut minua sinä aikana, kun olin poissa kirkosta.”

Hyvän Paimenen rakkauden – ja sovittavan uhrin – ansiosta ”jumalaton [voi hylätä] tiensä ja – [kääntyä] takaisin Herran luo, sillä hän armahtaa, – – sillä hänen anteeksiantonsa on runsas” (Jes. 55:7).

Nyt Nepiat yrittävät pysyä keskittyneinä siihen, missä he haluavat olla. ”Kun ymmärtää, että elämässä on kyse enemmästä kuin siitä, mitä on *nyt*”, Daniel sanoo, ”se muuttaa valintoja.” ■

PÄÄTÖKSET RATKAISEVAT KOHTALON

”On sanottu, että historian portti kääntyy pienten saranoiden varassa, ja niin kääntyy myös ihmisten elämä. Meidän elämämme riippuu niistä päätöksistä, joita teemme – sillä päätökset määräävät kohtalon.”

Ks. presidentti Thomas S. Monson, ”Päätökset määräävät kohtalon”, *Valkeus*, heinäkuu 1980, s. 23.

AIVAN KUTEN KRISTUS LOHDUTTAA MEITÄ

Oli ensimmäinen joulumme Pohjoissaarella Uudessa-Seelannissa – kauniissa ja kiehtovassa maassa. Auringonpaisteesta ja kirkon jäsenten ystävällisyydestä huolimatta kaipasin kipeästi vanhempiani ja sisaruksiani. Olimme muuttaneet Yhdysvalloista aiemmin sinä vuonna, ja minulla oli koti-ikävä.

Uudella asuinalueellamme mieheni ja minä olimme ystäväystyneet Wilsonien kanssa. He olivat nuori irlantilainen perhe, joka kuului erääseen toiseen kristilliseen kirkkoon, ja he olivat myös saapuneet äskettäin Uuteen-Seelantiin. Noleen Wilson oli työtoverini, ja pian meistä tuli hyvät ystävät kertoessamme toisillemme maahanmuuton kokemuksista ja

rakkaudestamme uutta kotiamme kohtaan. Ystävyttemme vahvistuessa tulini tietoisiksi siitä, että heidänkin perheensä tunsi yksinäisyyttä ja kamppaili lannistavien tuntemusten kanssa. Heillä oli kolme pientä lasta ja neljäs tulossa.

Eräänä iltana, kun tunsin itseni erityisen yksinäiseksi ja podin itsesääliä, sain ajatuksen, että paras tapa voittaa yksinäisyyteni oli palvella muita – etenkin Wilsoneita. Mieheni ja minä päätimme sinä iltana aloittaa joulun 12 päivän perinteen Wilsonien kanssa jättämällä nimettömiä viestejä ja pieniä lahjoja heidän ovelleen. Joka ilta yksinäisyyteni vaihtui jännitykseksi ja odotukseksi, kun hiivimme heidän talonsa luo, jätimme viestimme ja lahjamme, koputimme

heidän oveensa ja juoksimme sitten tiehemme suu messingillä.

Joka päivä töissä Noleen kertoi minulle salaperäisistä ”joulutontuista”, jotka olivat käyneet edellisenä iltana. Hän kertoi lapsistaan, jotka odottivat noiden vierailijoiden tuloa – vierailijoiden, jotka tekivät perheen joulusta onnellisen. Monena iltana seurakunnan nuoret tulivat mukaan hauskanpitoomme.

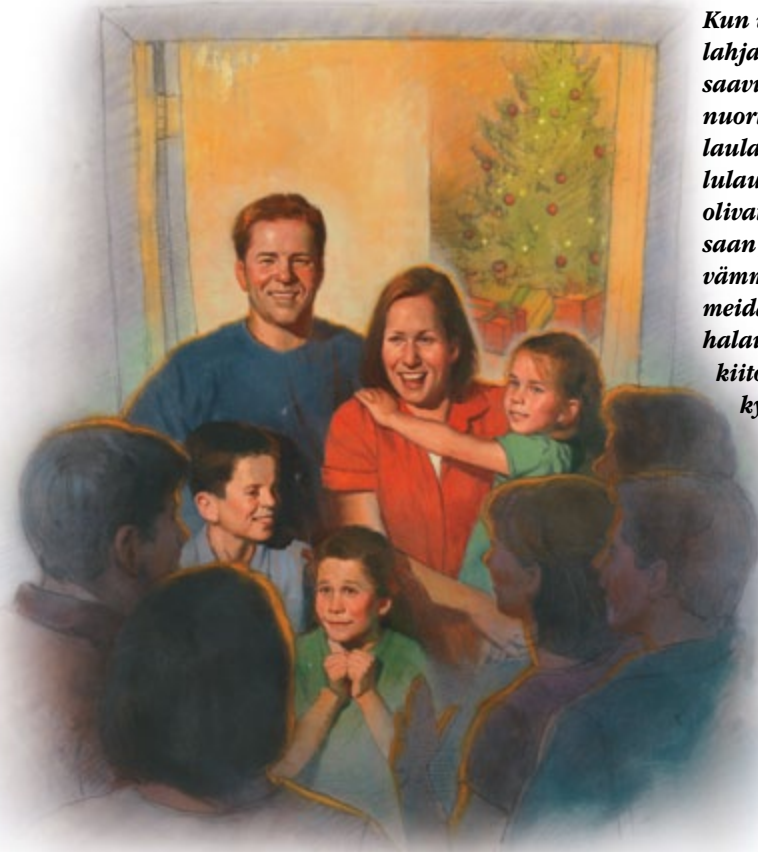
Viimeisenä iltana, jouluaattona, Wilsonit jättivät ovelleen viestin ja pikkuleipiä pyytäen, että he saisivat tavata tonttunsa. Kun viimeisenä lahjanamme saavuimme nuorten kanssa laulamaan joululauluja, lapset olivat haltioissaan ja ystävämmme ottivat meidät vastaan halauksin ja kiittolisuuden kyynelin. Yksinäisyys sydämessäni oli vaihtunut rakkaudeksi ja iloksi, ja ystävyiden side perheidemme välillä oli vahvistunut.

Saimme myöhemmin sähköpostiviestin eräältä Wilsonien kirkkoon kuuluvalta mieheltä, joka sanoi olleensa niin liikuttunut siitä, mitä olimme tehneet perheen hyväksi, että hän halusi tietää kirkkostamme ja palveluteoista, joita teemme muiden hyväksi. Kyseinen kirkkokunta ei ollut koskaan kuullut joulun 12 päivän perinteestä ja yhdistää nyt tämän perinteen myöhempien aikojen pyhiin.

En koskaan unohda tuota ensimmäistä joulua Uudessa-Seelannissa, missä opin yllätyksellisen tavan unohdtaa itseni, ryhtyä työhön ja lohduttaa ”niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa” (Moosia 18:9) – aivan kuten Jeesus Kristus lohduttaa meitä hädän ja yksinäisyyden hetkinämme. ■

Angela Fallentine, Uusi-Seelanti

Kun viimeisenä lahjanamme saavuimme nuorten kanssa laulamaan joululauluja, lapset olivat haltioissaan ja ystävämmme ottivat meidät vastaan halauksin ja kiittolisuuden kyynelin.

JOULUKORTTINI OBREGÓNISTA

Kun palvelin lähetystyössä Meksikossa, toverini ja minä tapasimme miehen, joka oli kotoisin Obregónista, Luoteis-Meksikossa lähellä Kalifornianlahtea sijaitsevasta kaupungista. Hän oli kiinnostunut palautettua evankeliumia koskevasta sanomastamme, mutta hänellä oli vain 10 minuuttia aikaa keskustella, koska hänellä oli kiire junaan. Opetimme hänelle kaiken, mitä sinä lyhyenä aikana pystyimme, ja annoimme hänelle Mormonin kirjan ja kaikki mukana olleet lehtiset. Tuohon aikaan lähetyskentällämme ei ollut lähetysaarnajia Obregónissa.

Muutama kuukausi myöhemmin sain joulukortin joltakulta Obregónista. Katsoin korttia ja mietin, kuka sen oli voinut lähettää. Sitten tajusin, että sen oli lähettänyt mies, jonka kanssa olimme puhuneet 10 minuuttia. Ripustin kortin asuntonne seinälle muiden joulukorttien joukkoon, joita toiset vanhimmat ja minä olimme saaneet.

Joulun jälkeen olin heittämässä korttia pois, kun tunsin kehotuksen säilyttää sen. Kehotus ei ollut kuultava ääni vaan tunne sydämessäni. Sen sijaan että olisin heittänyt kortin pois panin sen matkalaukkuuni.

Joitakin kuukausia myöhemmin, kun olin lukemassa lähetyskodista saamaani kuukausittaista kirjettä, panin merkille ilmoituksen, että Obregón avattaisiin lähetystyölle. Jälleen kerran ajattelin: ”Miten tuo kaupunki taas liittyykään minuun?” Sitten muistin sieltä kotoisin olevan miehen,

Joulun jälkeen olin heittämässä korttia pois, kun tunsin kehotuksen säilyttää sen.

jonka olimme tavanneet. Kaivelin matkalaukkuani ja löysin joulukortin. Kirjoitin korttiin: ”Nämä vanhimmat ovat ystäviäni, ja lähetän heidät opettamaan sinulle lisää evankeliumia.” Sitten lähetin kortin vanhimmille, jotka olivat saaneet tehtävän palvelulla Obregónissa, ja pyysin heitä ottamaan kortin mukaansa ja käymään tämän miehen luona.

Pian sain kirjeen vanhimmilta Obregónista. Siinä luki: ”Rakas vanhin Ramos, työ täällä on ollut niin vaikeaa, että lähetysjohtaja aikoo ottaa meidät pois täältä, kunnes saimme

korttisi. Menimme tapaamaan tätä veljeä, ja hän oli niin innoissaan sanomastamme, että hän vei meidät tapaamaan kaikkia sukulaisiaan ja ystäviäni. Tämän veljen ansiosta olemme panneet alulle seurakunnan.”

Vuosia on kulunut, ja nyt Obregóniin on perustettu kolme vaarnaa. Tunnen itseni nöyräksi tietäessäni, että koska olin kuunnellut Hengen kehotuksia, minua siunattiin niin, että sain pieneltä osaltani auttaa veljiäni ja sisariaani Obregónissa saamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin. ■
Robert Ramos, Oregon, USA

MEILLÄ EI OLLUT MITÄÄN SYÖTÄVÄÄ

Heräsin jouluaattona varhain ja huolissani, koska meillä ei ollut lainkaan ruokaa illan jouluateriaa varten eikä meillä ollut yhtään rahaa ostaa ruokaa. Asuin silloin sisareni Edictan kanssa Maracaibossa Venezuelassa.

Kun nousin vuoteesta, polvistuin ja aloin rukoilla. Pyysin taivaallista Isääni muistamaan meidät. Pyysin Häntä suomaan meille ainakin vähän ruokaa tuota erityistä päivää, *la Noche Buena* (jouluaatto), varten.

Kun rukoilin, täytyi rauhallalla. Olin kuulevinani lempeän äänen sanovan minulle: ”Kaikki järjestyy kyllä. Älä ole huolissasi.” Kun olin päättänyt rukoukseni, tiesin, että sinä päivänä tapahtuisi jotakin hyvää.

Herätettyäni sisareni lähdin lakaisemaan etukuistia. Naapuri kadun toisella puolen näki minut ja tuli antamaan minulle tuhat bolivaria, jotka hän oli minulle velkaa joulupöytäliinasta ja -koristeista, jotka olin kirjoittanut hänelle. Yllätyin, koska en ollut muistanut, että hän oli minulle velkaa.

Juoksin sisareni huoneeseen ja näytin hänelle rahaa, jonka olin saanut. Yllättyneenä hän kysyi minulta, mistä olin sen saanut. Vastasin: ”Jumalalle on kaikki mahdollista” (Matt. 19:26).

Muutamaa minuuttia myöhemmin kuulimme jonkun ulkona kutsuvan sisartani. Kun tajusimme, että se oli sama naapuri, menimme ulos puhumaan hänen kanssaan. Hän maksoi silloin sisarelleni tuhat bolivaria, jotka oli tälle velkaa jostakin ompelutyöstä.

Sisareni ja minä olimme hyvin onnellisia, koska nyt saatoimme ostaa aamiaisen, lounaan *ja* päivällisen.

Kun olimme palanneet ruokaostoksilta, meitä oli odottamassa eräs ystävä. Hän kysyi, voisiko hän viettää kanssamme *la Noche Buena*, koska hän ei halunnut olla jouluaattoa yksin. Selitimme, että söisimme kotona vain pienen päivällisen, mutta että hän oli tervetullut seuraamme. Hän antoi 2 000 bolivaria omana osuutenaan päivälliskustannuksia. Saatoimme tuskin uskoa, kuinka paljon Jumala siunasi meitä.

Myöhemmin siskontyttäreni soitti kertoakseen meille, että hän saapuisi sinä iltana ja toisi mukanaan 15 kiloa

marinoitua lihaa. Ja puoliltapäivin saapui sisarenpoikani vaimonsa ja lastensa kanssa. He kysyivät, voisivatko he tulla sinä iltana, tuoda vähän ruokaa ja viettää jouluaattoja kanssamme.

”Meillä ei ole mitään suurta päivällistä”, vastasimme, ”mutta meillä on riittävästi jokaiselle.”

Sinä iltana Edicta ja minä paisoimme kanaa ja teimme perunasaalaattia, sitruunajälkiruokaa ja *majaretea*, perinteistä kookosvanukasjätkiruokaa, joista nautimme kaikkien vieraidemme kanssa. Mutta ensin kiitimme taivaallista Isää suurista siunauksista, jotka Hän oli antanut meille. Sinä päivänä meitä muistutettiin siitä, että jos meillä on uskoa emmekä epäile, Hän siunaa meitä, kun me pyydämme Hänen apuaan. ■
Estilita Chacin Hart, Utah, USA

Kun nousin vuoteesta, polvistuin ja aloin rukoilla. Pyysin taivaallista Isääni muistamaan meidät.

LINDAN VIIMEINEN JOULU

Kun opiskelin toista vuotta Brigham Youngin yliopistossa, seurakuntamme piispakunta ilmoitti seurakunnan mukaan joulupukki-ohjelmaan, jossa hankkisimme joululahjoja jollekin apua tarvitsevalle perheelle.

Seurakuntamme nimi katosi kuitenkin jatkuvasti vapaaehtoisiksi ilmoittautuneiden luettelosta. Joulun lähestyessä meillä ei ollut vielääkään yhtään perhettä autettavana. Sitten toinen piispan neuvonantajista kertoi meille perheestä, joka voisi kenties käyttää apuamme. Kun saimme tietää tästä perheestä, olimme kaikki varmoja siitä, että meidän pitäisi keskittyä heihin.

Linda (nimi on muutettu), jolla oli 9–15-vuotiaita poikia, oli taistellut uuvuttavan taistelun rintasyöpää vastaan. Tuon sairauden paineissa hänen aviomiehensä oli jättänyt hänet. Hän oli juuri muuttanut toisesta osavaltioista uuden työpaikan toivossa Provoon Utahiin, mutta hän ei saanut paikkaa ja jäi ilman tuloja.

Kun tapasimme Lindan, otimme hänet heti sydämeemme. Meitä siunattiin niin, että näimme hänet siten kuin Vapahtaja – hienona ja jalona henkenä, joka oli voittanut monia vaikeita haasteita. Hän ei ollut koskaan meille *projekti* vaan iankaikkinen ystävä. Jokainen jäsen seurakunnassa lahjoitti jotakin auttaakseen häntä ja hänen poikiaan. Olimme kaikki nuoria yliopisto-opiskelijoita ja köyhiä itsekin, mutta annoimme iloiten

Kun Linda oli seurakuntamme joulujuhlassa, monet seurakunnan jäsenet kävivät hänen asunnossaan ja täyttivät hänen komeronsa ja jääkaappinsa ruoalla.

omastamme, koska rakastimme häntä.

Linda tuli seurakuntamme joulujuhlaan, jonka aikana monet seurakunnan jäsenet kävivät hänen asunnossaan ja täyttivät hänen komeronsa ja jääkaappinsa ruoalla. He koristelivat joulukuusen ja ympäröivät sen lahjoilla koko perheelle. He jättivät hänelle myös neljä uutta autonrenkasta ja maksoivat hänen vuokransa muutamaksi kuukaudeksi. En ole varma, kuinka onnistuimme saamaan sen kaiken aikaan vähäisillä lahjoitussillamme, mutta tiesin, että taivaallinen Isä oli käyttänyt uhrauksiamme hänen siunaukseksi.

Vuoden kuluttua olin eräässä

toisessa opiskelijaseurakunnassa, mutta palasin joulun aikaan käymään aiemman piispakuntani luona. Sain tietää, että Lindan aviomies oli palannut perheen luo ja että heidän rahasiansa olivat vakaalla kannalla. Mutta sitten Lindan syöpä oli uusiutunut ja vaatinut hänen henkensä. Tajusin, että olimme osaltamme antaneet Lindalle hänen viimeisen joulunsa.

Tuntiessani ”Kristuksen puhdasta rakkautta” (Moroni 7:47) niin voimakkaasti tuon kokemuksen myötä opin, että todellinen rakkaus on korvaamaton hengellinen lahja, joka saa meidät toimimaan Vapahtajan sijaisena. ■

J. Audrey Hammer, Utah, USA

**Vanhin
Patrick Kearon**
seitsemänkymmenen
kookorusta

Oi

HÄNTÄ KUMARRAMME

Palvellessani viime joulun aikaan kirkon keskustoimistossa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa kohtasin paikallisen sääilmion, jota kutsutaan inversioksi. Inversio on tilanne, jossa ilman lämpötila lähellä maanpintaa on viileämpää kuin ilma ylempänä, eli järjestys on päinvastainen – inversio – kuin tavallisesti. Inversioita esiintyy muuallakin kuin Salt Lake Cityssä, mutta siellä niiden vaikutus on voimakkaampi, koska kaupunki sijaitsee korkeiden vuorten rajaamassa laaksossa. Siitä johtuen kaupungin savusumu jää loukkuun ja pysyy laakson pohjalla peittäen kaupungin ja sitä ympäröivän alueen paksuun, tummaan, jäätävään pilveen. Savusumu on vaarallista niiden terveydelle, joilla on hengitysvaikeuksia, ja se vaikuttaa monien muiden mielialaan, sillä ilma tuntuu likaiselta ja aurinko on savusumun peitossa päiviä, jopa viikkoja kerrallaan.

Lyhyt ajomatka vuorille paljastaa kuitenkin, että savusumu on vain noin sadan metrin paksuinen. Muutaman minuutin jälkeen voi olla säteilevässä auringonpaisteessa, hengittää kristallinkirkasta ilmaa, katsella koskemattomia lumipeitteisiä vuoria. Vastakohta alapuolella olevaan laaksoon voisi tuskin olla jyrkempi. Kun kiipeää ylemmäs vuorille ja katsoo savusumua, jonka on jättänyt taakseen laaksoon, se näyttää likaiselta

Meidän täytyy ymmärtää, että meillä on voima ja kyky irrottautua laakson saastaisesta ilmasta ja siirtyä rauhan ja toivon kirkkaaseen auringonvaloon, joka löytyy vain tulemalla Vapahtajan luo.

peitteeltä kirkkaansinisen taivaan alla.

Elämässämme on aikoja, jolloin huomaamme olevamme kuvaannollisesti alhaalla laaksossa synkän, savuisen sumun lohduttomuuden alla. Tuntemme juuttuneemme paksuun, tukahduttavaan usvaan tekemiemme huonojen valintojen, Henkeä loukkaavan käytöksen tai pelkästään kuolevaiselle elämälle yleisten tuskallisten ja voimia kysyvien päätösten ja haasteiden vuoksi. Emme kykene näkemään selkeästi, tuntemme hämmennystä ja tajuamme siirtyneemme pois taivaallisen Isämme rakkauten valosta ja lämmöstä. Unohdamme, että Herran puhdas valo odottaa meitä, viitto meille ja on vain muutaman uskon askelen päässä. Meidän on ymmärrettävä, että meillä on voima ja kyky irrottautua laakson saastaisesta ilmasta ja siirtyä rauhan ja toivon kirkkaaseen auringonvaloon, joka löytyy vain tulemalla Vapahtajan luo.

Tänä joulun aikana me riemuitsemme Jeesuksen Kristuksen, Maailman Valon, syntymästä. Hän on kutsunut meitä kaikkia tulemaan luokseen ja valoon. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan miehistä ja naisista, joita siunattiin niin, että he todella tulivat Hänen luokseen Hänen syntymänsä aikaan. Jotkut tulivat kaukaa, kun taas toiset olivat lähempänä. Jotkut saivat nähdä enkeleitä, ja toiset

toimivat henkilökohtaisen ilmoituksen perusteella. Mutta jokainen otti vastaan kutsun tulla Hänen luokseen.

Mitä me voimme oppia paimenilta, Simeonilta, Hannalta ja tietäjiltä, joiden kaikkien suotiin tulla ja nähdä Kristus-lapsi omin silmin? Kun pohdimme heidän uskollista suhtautumistaan kutsuun tulla Kristuksen luo, voimme oppia kohottautumaan tehokkaammin omasta inversiostamme, mahdollisesta synkkyydestä ja hämmennyksestä, joita

***Opetuslapsu-
temme ei vaadi
meitä jättämään
lampaitamme
pellolle tai kul-
kemaan halki
erämaiden. Mat-
kamme Vapahta-
jan luokse ei ole
fyysinen, vaan se
on hengellinen ja
koskee käyttäyty-
mistämme. Siihen
sisältyy Hänen
sovituksensa
hyväksyminen ja
omaksuminen.***

saatamme kokea, ja tuomaan itsemme kirkkaaseen, puhtaaseen toivoon, jota Maailman Valo tarjoaa. Siellä Hänen kanssaan tulemme tuntemaan, keitä me todella olemme ja mihin me sovimme iankaikkisessa suunnitelmassa. Oma inversiomme kääntyy päinvastaiseksi, ja oikea perspektiivi palaa.

Paimenet

Luukkaan 2. luvun tutuista jakeista

opimme merkittäviä seikkoja noista ensimmäisistä Kristuksen syntymän todistajista – paimenista kedolla lähellä Betlehemiä. Kun ”heidän edessään seisojien Herran enkeli, – pelko valtasi [heidät]” (jake 9). Mutta he kuulivat ”ilosanoman, suuren ilon”, että kauan ennustettu Vapahtaja, Messias, Kristus, oli syntynyt (jake 10). He kuuntelivat tietääkseen merkin, josta he tunnistaisivat Vapahtajan: että Hän ”makaa kapaloituna seimessä” (jake 12). Kun taivaallinen sotajoukko oli päättänyt riemullisen julistuksensa, paimenet

reagoivat heti sanoen: ”Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut.” (Jae 15.) He ”lähtivät kiireesti” (jae 16) ja löysivät Kristus-lapsen aivan kuten enkeli oli sanonut, ja sitten he ”palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa” (jae 20). Koska he halusivat välittää muille Vapahtajan syntymän ihanan uutisen, ”he kertoivat” siitä (jae 17).

Paimenten tavoin meidän täytyy reagoida heti, kiireesti, aina kun Henki puhuu meille. Presidentti Thomas S. Monsonin mukaan emme saa koskaan, koskaan viivytellä kehoituksen noudattamista.¹ Joskus kun olemme noudattaneet kehotusta, emme näe selkeästi, miksi Henki on ohjannut meitä toimimaan tietyllä tavalla. Mutta usein me paimenten lailla näemme ihmeitä tapahtuvan, ja uskollinen reagointimme kehoitukseen saa vahvistuksen. Silloin voimme tarttua tilaisuuksiin kertoa ilostamme ja todistuksestamme muille. Se, että teemme niin, voi vahvistaa muiden uskoa ja toivoa, lujittaa edelleen omaa todistustamme ja tuoda meidät lähemmäksi Vapahtajaa ja Hänen teitään.

Simeon

Myös Simeonin suotiin todistaa Kristus-lapsesta. Hän oli ”hurskas ja jumalapelkäävä mies”, jolla oli jatkuva yhteys Pyhään Henkeen (Luuk. 2:25). Se oli ilmoittanut hänelle, ”ettei kuolema kohtaa häntä ennen kuin hän on nähnyt Herran Voidellun” (jae 26), ja hän eli tuon siunatun tapahtuman toivossa ja odotuksessa. Henki kehotti häntä tulemaan temppeliin sinä päivänä, kun Maria ja Joosef toivat Jeesus-lapsen Jerusalemiin ”viedäkseen lapsen Herran eteen” (jae 22). Simeon tunnisti vauvan luvatuksi Messiaaksi ja ”otti lapsen käsivarsilleen [ja] ylisti Jumalaa” (jae 28) profetoiden pyhän lapsen kohtalosta ”[valonal], joka koittaa pakanakansoille, [kirkkautena], joka loistaa kansallesi Israelille” (jae 32).

Vanhurskaan ja uskollisen elämänsä

johdosta Simeon sai olla läsnä temppelissä, niin että hän voi todistaa Valosta, jonka hän oli viimein löytänyt. Mekin voimme Simeonin tavoin pyrkiä suurempaan herkkyyteen ja kuuliaisuuteen Pyhän Hengen kuiskauksille, jotta elämämme voi kulkea polkua, joka taivaallisella Isällä on mielessä meitä varten. Koska Simeon oli kehittänyt kykyään kuulla Henkeä ja toimia sen mukaan, hän oli oikeassa paikassa oikeaan aikaan, ja Herran hänelle antamat lupaukset täyttyivät mitä ihanimmalla tavalla.

Samoja tilaisuuksia voidaan suoda jokaiselle meille, ja ne voivat samalla tavoin sallia Herran suunnitelman ilmetä elämässämme. Kun meillä on edessämme iankaikkisesti merkittävien päätösten tekeminen, kun olemme elämässämme ratkaisevassa tienhaarassa, me tarvitsemme ajattelun selkeyttä ja oikeaa näkökulmaa. Joskus juuri näiden tärkeiden päätösten luonne saa meidät tuntemaan epävarmuutta, horjuvuutta ja jopa kykenemättömyyttä toimia siellä synkässä laaksossa inversion alla. Mutta kun otamme uskon askelia ja toimimme vanhurskaiden periaatteiden mukaan, me näemme vähitellen Jumalan suunnitelman hahmottuvan elämässämme ja meidät tuodaan takaisin Jumalan rakkauden kirkkaaseen auringonvaloon.

Hanna

Hanna oli ”hyvin vanha” nainen, leski, jota kuvataan naisprofeetaksi (Luuk. 2:36). Hänen pitkälle ja uskolliselle elämälleen oli luonteenomaista se, että hän paastosi ja rukoili jatkuvasti eikä ”poistunut temppelistä minnekään” (jae 37). Nähtyään Jeesus-lapsen temppelissä hän ”ylisti Jumalaa” Kristus-lapsesta ja ”puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta” (jae 38).

Opimme Hannan kokemuksesta, että me voimme elää uskollisesti, tapahtui mitä tahansa, jos paastoamme ja rukoilemme

jatkuvasti emmekä sydämessämme erkane temppeleistä. Ellei meillä ole vielä ollut tilaisuutta matkustaa temppeleihin ja saada sen siunauksia, voimme silti nauttia siunauksista, joita virtaa elämäämme, kun olemme kellovillisia pitämään temppeleisusosituksemme voimassa. Profeetat ovat toistuvasti kehottaneet meitä pitämään temppeleisusosituksemme voimassa, vaikka olosuhteemme eivät sallisikaan meidän käydä temppeleissä.² Voimme kohottautua synkistä hetkistä kiitollisuuden valoon palvelemalla temppeleissä ja todista-

Kun pohdimme sitä, miten uskollisesti paimenet, Simeon, Hanna ja tietäjät toimivat, voimme oppia tehokkaammin kohottautumaan ylös omasta inversiostamme, synkyydestä ja hämmennyksestä, ja tuoda itsemme Maailman Valon luo.

malla Jeesuksesta kaikille, jotka etsivät rauhaa ja toivoa.

Tietäjät

Lopuksi luemme Matteuksen evankeliumin luvusta 2 tietäjistä, jotka matkasivat kaukaa nähtyään ”hänen tähtensä nousevan taivaalle” ja ymmärrettyään merkin (jae 2). He olivat valmistautuneet kunnioitusta ja palvomista osoittavien lahjojen ja tulivat etsimään Häntä kysyen: ”Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt?” (Jae 2.) Kun heidän etsintänsä oli viimein ohi ja he olivat löytäneet Kristuslapsen, he ”maahan heittäytyen kumarsivat lasta” ja antoivat lahjaksi aarteensa (jae 11). Vaikka Herodes yritti pettää tietäjiä, ”unessa Jumala varoitti [heitä] palaamasta Herodeksen luo” ja menemään ”toista tietä” kotiin (jae 12). Tietäjät toimivat Jumalalta saamansa

ilmoituksen mukaan ja suojelivat pyhää perhettä Herodeksen julmilta aikeilta.

Voimme oppia paljon tietäjiltä. Heidän laillaan meidän tulee tutkia pyhiä kirjoituksia ja tuntea merkit, joita odottaa, kun me kaikki valmistamme maailmaa Vapahtajan toiseen tulemiseen. Kun sitten tutkimme ja pohdimme pyhiä kirjoituksia, meillä on suurempi halu etsiä Herraa joka päivä elämässämme ja lahjana Hänelle luopua itsekkyydestämme, ylpeydestämme ja kapinoinemisestamme. Kun saamamme henkilökohtainen ilmoitus muuttaa tekemiämme suunnitelmia, me voimme totella osoittaen uskoa ja luottamusta siihen, että Jumala tietää, mikä on parhaaksemme. Ja lopulta elääksemme todellisen opetuslapsen elämää meidän täytyy polvistua ja palvella Vapahtajaa nöyryydessä ja rakkaudessa.

Tämä opetuslapsuus ei välttämättä vaadi meitä jättämään lampaitamme pellolle tai kulkemaan halki erämaiden. Matkamme Hänen luokseen ei ole fyysinen, vaan se on hengellinen ja koskee käyttäytymistämme. Siihen kuuluu sen tosiseikan hyväksyminen ja omaksuminen, että Hänen sovituksensa on ääretön ja kattaa kaikki elämämme alueet – syntimme, heikkoutemme, tuskamme, sairautemme ja vaivamme (ks. Alma 7:11–13). Se tarkoittaa sitä, että me voimme päästää irti niistä asioista, jotka pitävät meidät oman inversiomme synkässä sumussa, ja elää sen sijaan Maailman Valon lämmössä ja rakkaudessa. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, onkin opettanut: ”Sanat ’tulkaa Kristuksen luokse’ on kutsu. Se on tärkein kutsu, minkä voit ikinä esittää toiselle ihmiselle. Se on tärkein kutsu, minkä kukaan voi ottaa vastaan.”³ ■

VIITTEET

1. Ks. ”Henki tekee eläväksi”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 155. vuosikonferenssista, s. 63.
2. Ks. esim. Howard W. Hunter, ”Jäsenyytemme suuri vertauskuva”, *Valkeus*, marraskuu 1994, s. 6.
3. ”Tulkaa Kristuksen luokse”, *Liahona*, maaliskuu 2008, s. 49.

”Kuinka voin säilyttää myönteisen asenteen tulevaisuutta kohtaan?”

Me kaikki koemme hetkiä, jolloin tuntuu siltä, että masentavia ja huonoja uutisia sataa jatkuvasti niin meille henkilökohtaisesti kuin joskus jopa maailmanlaajuisesti. Mutta meidän täytyy muistaa, että meillä on syytä toivoon, koska me uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Huhtikuun 2009 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monson muistutti meitä Herran käskystä olla ”rohkealla mielellä” (OL 68:6) ja esitti meille nämä rohkaisun sanat: ”Vaikka myrskypilviä kerääntyy, vaikka sade lankeaa yllemme, tietomme evankeliumista ja rakkautemme taivaallista Isäämme ja Vapahtajaamme kohtaan lohduttaa ja tukee meitä ja tuo iloa sydämeemme, kun vaellamme oikeamielisesti ja pidämme käskyt. Tässä maailmassa ei ole mitään, mikä voi voittaa meidät.”

Silloinkin kun tilanne näyttää synkimmältä eikä horisontissa näy edes kajastusta myrskyn laantumisesta, ymmärryksemme evankeliumista voi auttaa meitä säilyttämään myönteisen asenteen tulevaisuutta kohtaan. Presidentti Monson sanoikin samassa puheessa: ”Tulevaisuus on yhtä kirkas kuin uskonne.” (”Olkaa rohkealla mielellä”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 92.)

Lue, rukoile, hymyile

Joitakin vuosia sitten Nuorten Naisten ylin johtokunta antoi meille sataprosenttisen haasteen: lue Mormonin kirjaa joka päivä, rukoile joka päivä ja hymyile. Ajattelin, että voisin kokeilla sitä ja jatkaa niin kauan kuin pystyisin. Yllätyksekseni haaste toi elämäni suuremman muutoksen. Olin onnellisempi, Henki oli kanssani ja minulla oli myönteinen asenne. Vaikka minun oli yhä kohdattava vastoinkäymisiä, Hengen voima auttoi minua kestämään ne iloisena.

Ariana G., 16, Virginia, USA

Pidä yllä toivoa

Uskon, että parhainta, mitä voimme tehdä säilyttääksemme myönteisen asenteen, on hymyillä ja pitää yllä toivoa! Toivo on auttanut minua kautta elämäni lukemattomin tavoin. Meidän pitää myös ajatella sitä, kuinka suuresti meitä on siunattu, ja tuntee, kuinka paljon taivaallinen Isämme rakastaa meitä. Me voimme kääntyä Hänen puoleensa ja pyytää rauhaa missä tahansa tilanteessa. Hänen Poikansa kärsi vuoksemme, ja Hän tuntee tuskamme. Hänen kauttaan me voimme saada toivoa, parantua ja tietenkin olla onnellisia.

Corey D., 18, Utah, USA

Ajattele sovitusta

Vapahtajamme sovituksen pohtiminen antaa aina toivoa ja auttaa meitä olemaan myönteisiä. Me kaikki koemme tässä elämässä koettelemuksia. Mutta sovituksen ansiosta kaikkiin koettelemuksiin ja ongelmiin, niin ajallisiin kuin hengellisiin, on ratkaisu. Sovituksen ansiosta kykenemme näkemään nuo ratkaisut. Sovitus on suuri osoitus Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan. Se on ääretön, ja niin on myös Hänen rakkautensa meitä kohtaan. Se antaa meille rohkeutta ja voimaa kohdata tulevaisuus ilman pelkoa.

Daryl A., 18, Laguna, Filippiinit

Pysy uskollisena

Nämä vaikeat ajat ovat osa Herran suunnitelmaa, ja niistä on ennustettu Vanhan testamentin ajoista lähtien. Kaikkialla pyhissä kirjoituksissa Herra lupaa, että vanhurskaita siunataan ja varjellaan. Kun pysyt uskollisena, Pyhä Henki on kanssasi ja opastaa

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

sinua näiden levottomien aikojen halki, lohduttaa sinua ja muistuttaa sinulle, että Herralla on suunnitelma sinua varten. Jos sinulla on patriarkallinen siunauksesi, tutki sitä nähdäksesi, mitä Herralla on varallesi.

Rae B., 17, Washington, D.C., USA

Ajattele siunauksiasi

Yksi niistä asioista, jotka antavat minulle iloa ja toivoa näinä vaikeina aikoina, on pysähtyä hetkeksi miettimään siunauksiani ja tietoani evankeliumista. Joskus niin yksinkertainen asia kuin se, että on paras ystävä, tai jokin niin suuri asia kuin pelastussuunnitelma täyttää minut ilolla ja herättää minussa halun jakaa tuota iloa. Se pitää asenteeni myönteisenä.

Annette M., 15, Michigan, USA

Muista temppele

Kun olen masentunut, mietiskelen sanoja, jotka ovat Nuorten Naisten johtoaiheen lopussa: ”Me uskomme, että hyväksymällä nämä arvot ja toimimalla niiden mukaan me valmistaudumme vahvistamaan kotia ja perhettä, tekemään pyhiä liittoja ja pitämään ne, saamaan temppeletoimitukset ja pääsemään osallisiksi korotuksen siunauksista.” Saan lohtua näistä sanoista ja tiedän, että ne täyttyvät elämässäni ja kaikkien hyveellisten nuorten naisten elämässä. Vailla epäilyksen häivääkään toivoni on pyhissä temppeletoimituksissa. Vanhurskaan elämän siunaukset ovat loputtomia, ja kun muistan nämä asiat, sydämeni

täyttyy ilolla, toivolla, rakkaudella ja rohkeudella.

Nathalia M., 18, Mérida, Venezuela

Ole voittajajoukkueessa

Myönteisen asenteen säilyttämiseksi sinun pitää tietää tämä yksinkertainen totuus: Herran joukkue voittaa lopulta.

Se on niin helppoa. Saatanalla ei ole valtaa Jumalaan. Koska me tiedämme jo voittajan, meidän pitää keskittyä pysymään Herran joukkueessa. Kun elämme niin kelvollisesti, että pääsemme temppeleihin, meillä on asu, joka osoittaa Herralle, että olemme Hänen joukkueessaan. Lukemalla pyhiä kirjoituksia, pitämällä rukouksemme ja palvelemalla veljiämme ja sisariamme me koemme todellista onnea, jonka ansiosta on helpompaa säilyttää myönteinen asenne.

Brayden F., 17, Utah, USA

Omaksu kiitollinen asenne

Älä keskity vaikeisiin hetkiin. Minä pidän ”kiitollisuuspäiväkirjaa”. Kirjoitan joka päivä ainakin yhden asian, josta olin sinä päivänä kiitollinen.

Vaikkutipa päivä miten kauhealta tahansa, löydän aina jotakin, mistä voin olla kiitollinen. Luettele siunauksesi. Kiitollisen asenteen omaksuminen auttaa sinua keskittymään myönteisiin asioihin elämässäsi.

Ashlee H., 18, Oklahoma, USA

SUURENMOISEN TULEVAISUUTENNE

”Herra haluaa, että te, nuoret ystäväni, tahdotte koko sydä-

mestänne pitää nämä tasovaatimukset ja elää pyhistä kirjoituksista löytyvien evankeliumin totuuksien mukaan. Kun teette niin, näette tätä hetkeä kauemmas ja näette kirkkaan ja suurenmoisen tulevaisuutenne suurine tilaisuuksineen ja velvollisuuksineen. Olette halukkaita tekemään lujasti työtä ja elämään kauan, ja teillä on myönteinen asenne elämään.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Lopun näkeminen alusta asti”, Liahona, toukokuu 2006, s. 44–45.

SEURAAVA KYSYMYS

”Kuinka vastaan ystäväni kysymyksiin temppeleistä, kun en tiedä siitä paljon itsekkään?”

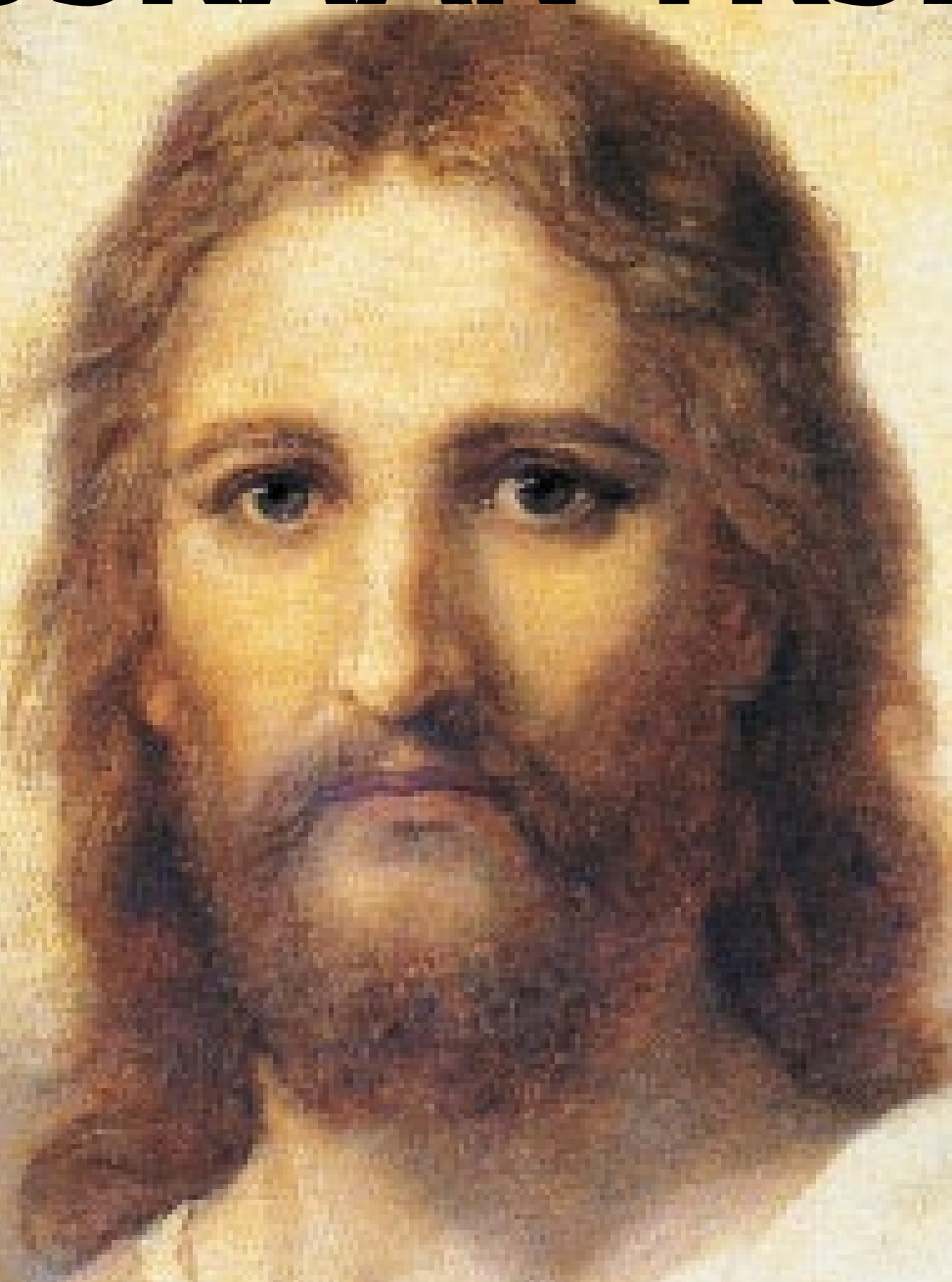
Lähetä vastauksesi 15. tammikuuta 2012 mennessä osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 1/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
tai sähköpostiosoitteeseen: liahona@ldschurch.org

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviesti tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

ET OLE KOSKAAN YKSIN

"En minä jätä teitä orvoiksi,
vaan tulen luoksenne"
(Joh. 14:18).

Herra vuodatti siunauksia

Mietin: ”Kuka on Jumala? Onko Hän Buddha, Jeesus Kristus vai joku toinen jumala?”

Kim Koung

Synnyin Kambodžassa, missä suurin osa ihmisistä on buddhalaisia. Kun punakhmerien hallinto tappoi niin paljon ihmisiä, monet eloon jääneistä eivät ymmärtäneet, miksi – jos Jumala oli olemassa – Hän antoi niin tapahtua kansallemme. Olin 14-vuotias ja ihmettelin samaa asiaa.

Kun tuo hallintokausi loppui, monet uskonnot alkoivat saada jalansijaa Kambodžassa. Olin ymmälläni, koska kirkot opettivat niin monia eri asioita. Meidän perhe pysyi buddhalaisena, mutta minä halusin vastauksia sieluni kysymyksiin: mistä olimme tulleet, miksi olemme täällä ja minne olemme menossa tämän elämän jälkeen?

Kun tulin kerran koulusta, tätini kertoi minulle, että kaksi miestä, joilla oli valkoinen paita ja solmio, oli tullut hänen kotiinsa puhumaan Jeesuksesta Kristuksesta. Hän yllättyi, koska he puhuivat hyvää khmerin kieltä. Halusin tietoa Kristuksesta. Halusin tietää, kuka oli luonut meidät. Mietin: ”Kuka on

Jumala? Onko Hän Buddha, Jeesus Kristus vai joku toinen jumala?”

Tätini ja minä otimme vastaan lähetysaarnajat. Ensimmäisen keskustelumme aikana tunsimme Hengen kertovan meille, että se, mitä he sanoivat, oli totta. He antoivat meille Mormonin kirjan ja lupasivat, että jos luemme sitä, pohdimme sitä ja kysymme Jumalalta vilpittömin sydämin Häneen uskoen, Hän ilmoittaa

meille totuuden. Siinä oli minusta paljon järkeä. Otin vastaan evankeliumin yhdessä tätini ja hänen lastensa kanssa. Noin kuukautta myöhemmin meidät kaikki kastettiin ja konfirmoitiin.

Kävin seminaaria neljä vuotta ja instituuttia yhden vuoden ja palvelin seminaarinopettajana. Kun olin 19, minusta tuntui, että minun pitäisi lähteä lähetystyöhön. Puhuvin vanhemmilleni, ja he sanoivat, että se oli kenties hyvä ajatus, joten lähetin anomukseni. Kuukautta myöhemmin sain kutsun palvella Sacramenton lähetyskentällä Kaliforniassa englantia ja khmeriä puhuen.

Sen johdosta että otin vastaan kutsuni, Jumala on antanut minulle monia siunauksia. Nuorempi veljeni ei ollut tehnyt kovin hyviä päätöksiä. Paastosin ja rukoilin hänen puolestaan, ja ihme tapahtui ennen kuin lähdin lähetystyöhön. Kastoin hänet, ja hän on nyt aktiivinen kirkossa ja käy seminaarissa. Perheeni sai monia muita siunauksia, ja Herra vuodatti siunauksia myös minun päälleni lähetystyöni aikana.

Jeesus on Kristus. Hän elää. Hän rakastaa meitä jokaista ja tuntee meidät nimeltä. Hän tuntee haasteemme ja esteemme, ja tiedän, että Hän siunaa meitä, kun pyrimme pitämään Hänen käskysensä. ■

**Vanhin
Carl B. Pratt**
seitsemänkymmenen
koorumista

VARMA TODISTUS

Koska olin kasvanut aktiivisessa myöhempien aikojen pyhien perheessä, ajattelin saaneeni todistuksen. En koskaan epäillyt vakavasti evankeliumin totuudellisuutta. Monien teini-ikäisten tavoin kyseenalaistin toisinaan asioita mielessäni, mutta minusta ei koskaan tuntunut, ettei kirkko ollut totta.

Tämä usko innoitti minua palvelemaan lähetystyössä. Tiesin, että minun täytyi palvella. Mutta vaikka minulla ei ollut mitään vakavia epäilyksiä kirkon suhteen, ymmärsin, että minun oli saatava oma todistus.

Aloitin lähetystyöni helmikuussa 1961 ja lähdin Salt Lake Cityn talvesta Argentiinan kesän kuumuuteen. Siihen aikaan lähetysaarnajat eivät saaneet kielikoulutusta, mutta lähetysjohtajani lupasi meille, että puhuisimme sujuvaa espanjaa, kun olisimme lukeneet koko Mormonin kirjan ääneen. Olin oppinut espanjaa lapsena ja puhuin sitä sujuvasti

muutamien ensimmäisten viikkojen jälkeen, mutta noudatin silti lähetysjohtajani ohjeita.

Ensimmäisessä kaupungissa, jonne minut lähetettiin, toverini ja minä asuimme asunnossa, joka oli vanhan kaupan takana. Emme voineet saarnata evankeliumia iltapäivisin argentiinalaisen siestan aikaan, joten käytin tuon ajan rukoillen ja lukien Mormonin kirjaa tuon vanhan kaupan edessä.

Yhtenä päivänä, tuhansien mailien päässä kotoa tuon kaupan edessä, pysähdyin miettimään, mitä luin. Kun rukoilee ja pohtii Mormonin kirjaa, Henki voi vaikuttaa. Pohdin, mitä Mormonin kirja opetti. Mietin Joseph Smithiä kääntämässä levyjä, ja minut valtasi äkillinen tunne. Sillä hetkellä tiesin, että kaikki, mitä minulle oli koko elämäni ajan opetettu, oli totta. Minulle oli äkkiä aivan selvää, että Joseph Smith oli profeetta ja että luin

Jumalan sanaa. Se oli kaikki totta.

Tuo äkillinen tunne oli sähköistävä. Se kiiri läpi koko olemukseni päästä varpaisiin. Se ei ollut kylmänväristys, eikä se ollut palava tunne. Mutta se oli varma todistus.

En ole koskaan unohtanut tuota päivää, ja olen tuntenut monta kertaa sen jälkeen Pyhän Hengen. Tuon kokemuksen ansiosta tunnistan Pyhän Hengen, kun Hän todistaa minulle. Tuo tunne ei ole aina täsmälleen sama, mutta se on aina lämmin ja turvallinen.

Vaikka Henki puhuukin meille henkilökohtaisesti, Moronin lupaus koskee jokaista (ks. Moroni 10:3–5). Moronin lupaus Mormonin kirjassa on, että Henki todistaa sinulle, että Mormonin kirja on totta, jos luet, tutkit, pohdit ja sitten rukoilet vakain aikein. Tuo lupaus koskee minua, sinua ja jokaista ihmistä maailmassa. Varman todistuksen saavat ne, jotka tavoittelevat sitä. ■

LÄHEMMÄKSI JUMALAA

”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minään muun kirjan avulla.”

Joseph Smith julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 66–67.*

TÄMÄ ON

merkkinä teille

”Kaikki profeetat, jotka ovat profetoineet maailman alusta asti – eivätkö he ole puhuneet enemmän tai vähemmän näistä asioista?” (Moosia 13:33.)

Whitney Hinckley

Joulukuun 24. päivä on täynnä odotusta – lahjojen, hyvän ruoan ja juhlien odotusta. Joskus tuntuu siltä, että joulukuun 24. ensimmäistä päivää ovat aivan liian pitkä aika odottaa. Kuvittele, jos sinun täytyisi odottaa tuhat vuotta!

Ensimmäisestä joulusta – Vapahtajan syntymästä – oli profetoitu satoja vuosia, Vanhan testamentin Jesajasta Mormonin kirjan Samuel Lamanilaiseen. Muinaiset profeetat tunsivat Jeesuksen Kristuksen tulemisen merkit ja odottivat niitä. He odottivat noita merkkejä kärsivällisesti. He profetoivat Hänen tulostaan, jotta muut kykenisivät tunnistamaan merkit ja jakamaan ilon tiedosta, että Hän oli tullut! Noiden profetioiden täyttyminen oli todistus Hänen jumalallisesta tehtävästään Vapahtajana ja Lunastajana.

Lue seuraavat profetiat Jeesuksen Kristuksen syntymästä sekä niistä ihmeellisistä olosuhteista, jotka sitä ympäröivät, ja ota selville, kuinka nämä profetiat toteutuivat.

Syntyy Mariasta, neitsyestä

Profetiat: 700 vuotta ennen Marian syntymää profetoitiin, että hän olisi Kristuksen äiti. Jesaja kirjoitti: ”Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel” (Jes. 7:14).

Myös Alma nuorempi sanoi, että Maria olisi Vapahtajan äiti. Se tapahtui noin 80 vuotta ennen Jeesuksen syntymää ja toisella puolen maailmaa kuin Jesaja eli:

”Hän syntyy – – Mariasta, joka on neitsyt, kallisarvoinen ja valittu astia, jonka Pyhän Hengen voima peittää varjollaan ja joka tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, aivan niin, Jumalan Pojan” (Alma 7:10).

Toteutuminen: Kahdeksan vuosikymmentä myöhemmin enkeli Gabriel ilmestyi ”neitsyen luo, jonka nimi oli Maria. Maria oli kihlattu – – Joosefille.” (Luuk. 1:27.) Maria oli Jeesuksen äiti, ja Jeesus oli Jumalan Poika.

Sillä lapsi on syntynyt meille

Profetia: Jesaja profetoi Messiaan syntymän: ”Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.” (Jes. 9:5.)

Toteutuminen: Vapahtajan palvelutyö täytti kaiken, mistä Jesaja profetoi, ja silti Kristus syntyi vaatimattomissa oloissa: ”Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. – – te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” (Luuk. 2:11–12.)

Syntyy Betlehemissä

Profetia: Profeetta Miika eli samoihin aikoihin kuin Jesaja. Hän profetoi, että Herra syntyi Betlehemin kylässä: ”Sinä Betlehem, sinä Efrata, sinä olet pienin Juudan sukukuntien joukossa! Mutta sinun keskuudestasi

nousee Israelille hallitsija. Hänen juurensa ovat muinaisuudessa, ikaikojen takana.” (Miika 5:1.)

Toteutuminen: 700 vuotta myöhemmin Herodes käski lainopettajia kertomaan hänelle, mistä uusi hallitsija löytyisi: ”Hän – – tiedusteli heiltä, missä messiaan oli määrä syntyä. ’Juudean Betlehemissä’, he vastasivat.” (Matt. 2:4–5.)

Daavidin suvusta

Profetia: Herra sanoi Jeremialle kuusi vuosisataa ennen Kristuksen syntymää, että Hän tulisi Daavidin suvusta: ”Kun se aika koittaa, Daavidin suvusta nousee Vanhurskas Verso. Hän saattaa maassa voimaan oikeuden ja vanhurskauden.” (Jer. 33:15.)

Toteutuminen: Matteus esittää meille Kristuksen sukuluettelon osoittaen, kuinka Herra on tuon kauan sitten eläneen kuninkaan jälkeläinen: ”Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan ja Abrahamin pojan, sukuluettelo: – – Sukupolvia on siis Abrahamista Daavidiin kaikkiaan neljätoista, Daavidista pakkosiirron aikaan samoin neljätoista, ja siitä taas neljätoista Kristukseen.” (Matt. 1:1, 17.)

Vieraana kuninkaita

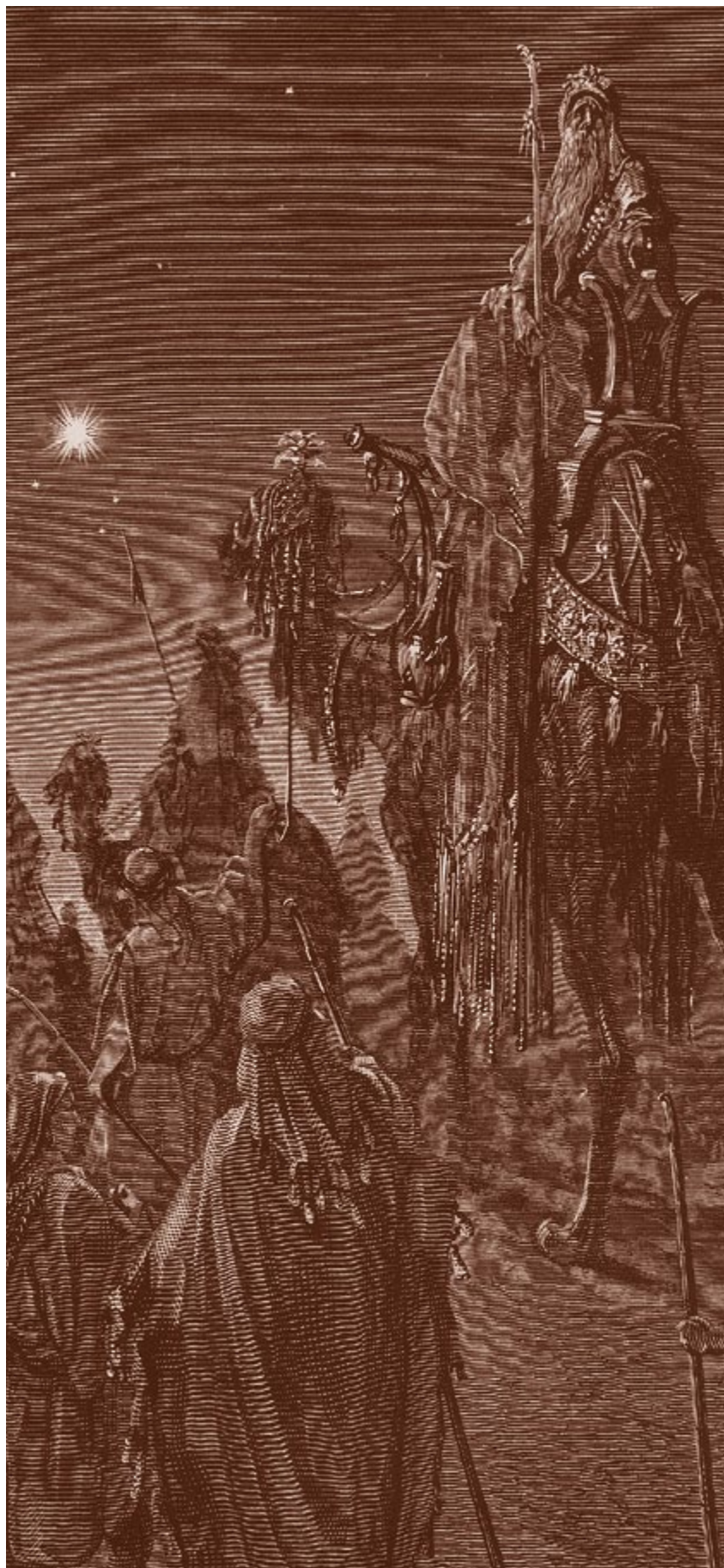
Profetiat: Kristuksen syntymän vaatimattomista olosuhteista huolimatta profetat julistivat, että kuninkaat tulisivat katsomaan Kristusta: ”Niin kansat tulevat sinun valosi luo ja kuninkaat sinun aamunkoittoosi” (Jes. 60:3).

Samuel Lamanilainen kertoi nefiläisille viisi vuotta ennen Kristuksen syntymää merkeistä, jotka enteilisivät Hänen tuloaan. Yksi näistä merkeistä oli tähti, jota tietäjät seurasivat: ”Nousee uusi tähti, jollaista ette ole koskaan nähneet; ja myös tämä on teille merkki” (Hel. 14:5).

Toteutuminen: Tietäjät tiesivät, mitä merkkiä odottaa, koska he ovat varmastikin odottaneet profetioiden täyttymistä. He sanoivat: ”Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt? Me näimme hänen tähtensä nousevan taivaalle ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitustamme.” (Matt. 2:2.)

Uudessa maailmassa nefiläiset tunnistivat myös merkit ja tiesivät, että profetiat olivat täyttyneet: ”Ja kaikki, niin, jokainen rahtukin, oli tapahtunut profeettojen sanojen mukaisesti. Ja tapahtui myös, että ilmestyi uusi tähti, sanan mukaisesti.” (3. Nefi 1:20–21.)

Ajatelkaa, kuinka riemuitsette, kun viimein saatte avata joululahjanne. Miten vertaisitte sitä siihen, että olisitte odottaneet merkkejä Kristuksen syntymästä ja näkisitte niiden viimein täyttyvän? Taivaallinen Isämme varasi nämä merkit etukäteen paitsi antaakseen uskollisten ympäri maailmaa riemuja yhdessä Hänen Poikansa syntymästä myös todistaakseen Kristuksen jumalallisesta tehtävästä. ■

Huomaavaisia

lahjoja

Miksi tietäjät antoivat Joosefille ja Marialle kultaa, suitsuketta ja mirhaa?

Monet ihmiset uskovat, että lahjan antamisessa ajatus on tärkeintä. Ehkä se johtuu siitä, että lahjaan liittyvä ajatus tekee lahjasta enemmän kuin hyödyllisen tai kiinnostavan – se tekee lahjasta symbolin, joka kuvaa lahjan antajan rakkautta ja huomaavaisuutta lahjan saajaa kohtaan. Jotkin lahjat myös merkitsevät enemmän kuin lahjaan liittyvä ajatus. Tällaisilla lahjoilla on laajalti hyväksytty symboliarvo, joka edelleen lisää niiden merkittävyyttä. Kun lahja on kaikkia näitä kolmea – hyödyllinen, saajalle arvokas ja sillä on symbolinen merkitys – se voi olla huomaavaisin ja arvostetuin kaikista lahjoista.

Mieti, miksi tietäjät antoivat Kristuslapselle lahjaksi kultaa, suitsuketta ja mirhaa (ks. Matt. 2:11). Raamattu ei kerro, miksi tietäjät toivat nämä erityiset lahjat, mutta kaikilla kolmella lahjalla oli käytännöllistä arvoa ja kenties symbolista merkitystä Jumalan Pojalle ja Hänen maanpäällisille vanhemmilleen.

Kulta

Käytännön merkitys: Nuorelle-parille, jonka pitäisi pian kustantaa matka Egyptiin välttääkseen Herodeksen vihaa, kulta olisi korvaamaton lahja.

Symbolinen merkitys: Kulta on tyyppillinen lahja kuninkaille (ks. 1. Kun. 9:14, 28), koska se symboloi kuninkuutta ja kuninkaallista valtaa – sopiva lahja ”kuninkaiden Kuninkaalle” (1. Tim. 6:15).

Suitsuke

Käytännön merkitys: Huomattavan rahallisen arvon lisäksi suitsuketta käytettiin hyväntuoksuksena suitsutus-savuna ja hajusteena.

Symbolinen merkitys: Suitsuke on peräisin hyväntuoksuksen puun pihkasta, ja sitä käytettiin pappeustoimituksissa, polttouhreissa (ks. 3. Moos. 2:1) sekä pappien voiteluun käytetyssä öljyssä. Se voi siis kuvata Herran pappeutta ja Hänen rooliaan Jumalan Karitsana, joka uhrattaisiin meidän puolestamme (ks. Joh. 1:29).

Mirha

Käytännön merkitys: Mirha, puun pihkasta saatava karvas öljy, oli myös taloudellisesti arvokasta mutta luultavasti hyödyllisempää Marialle ja Joosefille lääkinnällisen käyttönsä vuoksi.

Symbolinen merkitys: Uudessa testamentissa mirha yhdistetään yleensä palsamointiin ja hautaamiseen sen säilöntäominaisuuksien vuoksi (ks. Joh. 19:39–40). Mirhan lääkinnällinen käyttö voi symboloida Kristuksen roolia Mestariparantajana, ja sen käyttö hautaamisessa voi symboloida ”katkeraa maljaa”, jonka Hän joisi kärsiessään syntiemme vuoksi (ks. OL 19:18–19). ■

Heidän PITÄISI MUUTTUA

Kun minut kastettiin, perheeni torjui kirkon. Nyt minun oli saatava selville, kuinka suhtautua, kun heidän elämäntapansa oli ristiriidassa evankeliumin periaatteiden kanssa.

Francisco Javier Lara Hernández

Kun minut kastettiin, olin perheenjäsenistä ainoa, joka otti vastaan evankeliumin. Olin 19-vuotias, ja olin onnellinen kasteestani. Veljet ja sisaret Panucon ensimmäisessä seurakunnassa Veracruzissa Meksikossa ottivat minut sydämellisesti vastaan. Lisäksi aloin valmistautua palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä heti kun olisin ollut kirkon jäsen vuoden ajan. Oli ihanaa tuntea tosi kirkko, ja halusin kertoa evankeliumista muille.

Kun minut kastettiin, isäni, äitipuoleni (äitini oli kuollut, kun olin 12-vuotias) ja kolme veljeäni torjuivat kirkon. Valitettavasti en suhtautunut siihen hyvin. Olin epäkohtelias heille. En ottanut huomioon isääni enkä hänen mielipiteitään. Kun kerroin hänelle, että palvelisin pian lähetystyössä, hän ei ilahtunut, koska lakkaisin tekemästä työtä, eikä etenäkään siksi, että saattaisin lähteä kauas pois. Minua häiritsi joka kerta kun perheeni elämäntapa oli ristiriidassa periaatteideni kanssa, kuten silloin kun he katselivat tv:tä tai kuuntelivat musiikkiohjelmia, joiden tunsin olevan

sopimattomia sunnuntaille, tai kun isäni kutsui minut lounaalle paastosunnuntaina.

Puolustelin kielteistä asennettani perhettäni kohtaan sanomalla itselleni, etten tehnyt mitään väärää – kirkon jäsenenä minun tuli elää evankeliumin periaatteiden mukaan silloinkin, kun perheeni jäsenten käytös vaivasi mieltäni. Vakuutin itselleni, että *he* olivat niitä, joiden pitäisi muuttua. Tämän järkeilyn johdosta suhteeni isääni ei ollut hyvä. Se huononi asenteeni ja ylpeyteni johdosta. Jatkoin samaan tapaan – vaivaamatta itseäni hänen hengellisellä hyvinvoinnillaan.

Kun eräänä päivänä opiskelin instituutin oppituntia varten, luin lukua 1. Nefi 16, jossa Nefi rikkoo teräsjousensa, jolloin ruoan hankkiminen vaikeutuu. Kaikki alkoivat nurista – Laman ja Lemuel, kuten heidän tapanaan oli, sekä myös heidän isänsä, profeetta Lehi. Nefi reagoi tekemällä puusta jousen ja nuolen ja kysymällä isältään, minne hänen pitäisi mennä hankkimaan ruokaa. Lehi rukoili johdatusta, ja Herra nuhteli häntä siitä, että hän oli nurissut. Lehi reagoi suopeasti ja omaksui uudelleen roolinsa perheensä johtajana ja Herran profeettana. Nefi ei tuominut isäänsä tämän heikenneestä tilasta eikä hän ajatellut, ettei tämän pitäisi olla enää profeetta, vaikka Nefi itse oli puhunut Herran kanssa ja saanut näkyjä.

Kun luin ja ymmärsin tämän kertomuksen, ajattelin heti, kuinka huonosti olin käyttäytynyt perhettäni kohtaan. Asenteeni – ajatus siitä, että olin parempi kuin he – nolotti minua, ja erityisen pahalta minusta tuntui se, etten ollut kohdellut isääni kunnioittavasti. Olin murheisani siitä, etten ollut pitänyt tärkeimpänä kertoa heille evankeliumista.

En ollut nähnyt perhettäni sellaisena, jollaiseksi se voisi tulla. Olin keskittynyt vain heidän heikkouksiinsa.

Asenteeni ja käytökseni muuttui vähitellen. Vaikka en ollut usein samaa mieltä isäni kanssa, pyrin aina kunnioittamaan hänen mielipiteitään.

Siitä päivästä lähtien asenteeni ja käytökseni vähitellen muuttui. Pyrin aina kunnioittamaan isäni mielipiteitä, huolimatta niistä monista kerroista, jolloin en ollut samaa mieltä hänen kanssaan. Jos hän kutsui minut paastotessani lounaalle, sanoin olevani pahoillani siitä, etten voinut nauttia ateriaa hänen kanssaan. Ohjelmat tai musiikki, joita he katselivat tai kuuntelivat sunnuntaisin, eivät enää vaivanneet minua muistaessani, etteivät he olleet vielä tehneet liittoja taivaallisen Isämme kanssa niin kuin minä olin tehnyt.

Eräänä aamuna kun autoin isääni aterian valmistuksessa, kerroin hänelle, kuinka paljon rakastin häntä ja kuinka pahoillani olin epäkohteliaasta käytöksestäni. Sanoin hänelle, että olin ylpeä siitä, että hän oli isäni ja että halusin, että meillä olisi rauhanomainen suhde.

Kaikki alkoi muuttua. Riidat vähenivät ja hävisivät. Vaikka ajattelin, että kestäisi pitkän aikaa ennen kuin perheeni liittyisi kirkkoon, heidän asenteensa kirkkoa kohtaan koheni. Mitään näistä muutoksista ei olisi tapahtunut, ellen itse olisi muuttunut ensin.

Kun olin ollut kirkon jäsen vuoden ajan, lähdin palvelemaan kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Tijuanan lähetyksentälle kotimaassani. Kolme kuukautta ennen lähetystyöni päättymistä sain kirjeen, jossa kerrottiin, että perheeni oli ottanut vastaan evankeliumin ja menisi kasteelle. Kun palasin kotiin, he kuuluivat jo kirkkoon.

Niiden 15 vuoden aikana, jotka olen ollut kirkon jäsen, yhden suurimmista opetuksista sain tutkiessani Mormonin kirjaa ja ollessani Jumalan lasten kanssa, jotka olivat minulle rakkaimpia – perheeni kanssa. ■

Tutustu veli Josephiin

Friedät, että Joseph Smith oli ensimmäinen profeetta näinä myöhempinä aikoina, mutta tiesitkö, että hän nauroi mielellään ja sai ihmiset nauramaan? Tai että hän ja hänen vaimonsa Emma adoptoivat kaksoiset? Tässä on muutamia muita asioita, joita et kenties tiedä profeetta Josephista:

- Joseph Smith nuorempi syntyi 23. joulukuuta 1805 Sharonissa

Vermontin osavaltiossa Yhdysvalloissa ja sai nimen isänsä mukaan. Josephin sisarukset ikäjärjestyksessä olivat Alvin, Hyrum, Sophronia, Samuel Harrison, Ephraim, William, Katherine, Don Carlos ja Lucy.

- Kun Joseph oli 7-vuotias, hän sairastui lavantautiin. Hän toipui siitä, mutta se jätti tulehduksen hänen vasempaan sääreensä. Säärestä poistettiin yhdeksän palaa luuta ilman mitään nukutusaineita tai kipulääkkeitä. Koko loppuelämänsä hän ontui hieman kävellessään.¹
- Joseph oli 14-vuotias, kun hän rukoili ensimmäisen kerran ääneen ja näki taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen (ks. JS–H 17).
- Josephin vanhin veli Alvin kuoli, kun Joseph oli 17-vuotias. Miltei 13 vuotta myöhemmin Joseph näki Alvinin näyssä selestisestä valtakunnasta (ks. OL 137:5–7).
- Isaac Hale, Emman isä, ei hyväksynyt Josephia eikä halunnut heidän menevän naimisiin. Joseph ja Emma päättivät karata mennäkseen naimisiin, ja heidät vihittiin 18. tammikuuta 1827.²
- Emma ja Joseph olivat naimisissa 17 vuotta ja saivat 11 lasta, joista 6 kuoli lapsena.
- Kun Josephin kimppuun kävi väkijoukko vuonna 1832, hänen hampaansa lohkesi, ja hänellä oli sen seurauksena s-äänteen ääntämismvika.³
- Joseph nautti kisailusta. Tällaista kisailua olivat muun muassa pallopelit, painiminen, lumisota, kalastaminen ja kepinveto.⁴
- Eräs varhaisaikojen myöhempien aikojen pyhä kuvaili Josephin ääntä ikään kuin ”taivaan jylinäksi”⁵.

- Joseph oli voimakas, noin 190 cm pitkä ja painoi noin 91 kg.⁶
- Joseph oli kirkon presidentti, ja sen lisäksi hän oli Yhdysvaltain presidenttiehdokas.⁷
- Pian Josephin marttyyrikuoleman jälkeen vanhin John Taylor (1808–1887), silloinen kahdentoista apostolin koorumin jäsen, kirjoitti hänestä: ”Joseph Smith, Herran profeetta ja näkijä, on tehnyt enemmän ihmisten pelastamiseksi tässä maailmassa kuin kukaan toinen ihminen, joka koskaan on siinä elänyt – paitsi ainoastaan Jeesus” (OL 135:3). ■

VIITTEET

1. Ks. *Kirkon presidentit*, oppilaan kirja, uskonto 345, 2003, s. 3–4.
2. Ks. ”Life of the Prophet: Joseph and Emma”, JosephSmith.net.
3. Ks. ”Life of the Prophet: Friend of Man”, JosephSmith.net.
4. Ks. Alexander L. Baugh, ”Joseph Smith’s Athletic Nature”, julkaisussa *Joseph Smith: The Prophet, the Man*, toim. Susan Easton Black ja Charles D. Tate jr., 1993, s. 137.
5. Joseph L. Robinson julkaisussa ”Life of the Prophet: Teacher of God’s Truth”, JosephSmith.net.
6. Ks. Baugh, ”Joseph Smith’s Athletic Nature”, s. 138–139.
7. Ks. ”Life of the Prophet: Leading with Love”, JosephSmith.net.

Kuinka MINÄ voin SEURATA VAPAHTAJAA?

Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista kertoo ajatuksiaan tästä aiheesta.

Me osoitamme rakkautemme Jumalaa kohtaan, kun pidämme Hänen käskynsä ja palvelemme Hänen lapsiaan.

Sakramentti antaa meille tilaisuuden todistaa Jumalalle, että me muistamme Hänen Poikansa ja pidämme Hänen käskynsä uudistaessamme kasteenliittomme.

Vapahtaja julisti, että meidät tunnettaisiin Hänen opetuslapsinaan, jos rakastamme toisiamme.

Seuratkaa elävää profeettaamme presidentti Thomas S. Monsonia. Hän on erinomainen esimerkki ihmisestä, joka seuraa Vapahtajaa.

Meidän täytyy ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi ja saada Hänen kuvansa kasvoihimme, niin että kun Hän tulee, olemme enemmän Hänen kaltaisiaan.

Nuo sanat

Angie Bergstrom Miller

Perustuu tositapahtumaan

”Älkää vannoko väärin minun nimeeni, sillä jos niin teette, häpäisette Jumalanne nimen” (3. Moos. 19:12).

Shelbystä ei ollut mukavaa kuulla rumia sanoja, etenkin kun hänen ystävänsä koulussa käyttivät turhaan Herran nimeä.

”Ethän käytä noita sanoja minun seurassani”, hänellä oli tapana sanoa ystävilleen.

Mutta joskus ystävät unohtivat, ja hänen oli muistutettava heitä.

Kerran Shelbyn ystävä Beth pyöritti silmiään ja sanoi: ”Ai niin, minä unohdin. Kukaan ei käytä *noita* sanoja Shelbyn kuullen. Hän yrittää tehdä meistä *hyviä* niin kuin itse on.”

Muut tytöt nauroivat.

Shelbyä nolotti. Hänestä tuntui pahalta pyytää aina ystäviään olemaan käyttämättä noita sanoja hänen seurassaan – etenkin kun he eivät pitäneet noita sanoja pahoina.

Tultuaan kotiin koulusta Shelby heittäytyi vuoteelleen. Äiti tuli sisään muutamaa minuuttia myöhemmin, ja Shelby kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut.

”Yritä olla murehtimatta sitä”, äiti sanoi. ”Tee vain sitä, mikä on oikein, ja lopulta käy niin, etteivät ystäväsi enää halua käyttää noita sanoja.”

”Miksi sillä on merkitystä, jos ystäväni käyttävät noita sanoja?” Shelby kysyi. ”Enhän minä kiroile.”

”Profeetat ovat opettaneet meille, että meidän tulee pitää itsemme kelvollisina tuntemaan Henki koko ajan. Rumat sanat loukkaavat Henkeä”, äiti sanoi.

Shelby muisteli hetkiä, jolloin hän oli tuntenut Hengen: perheillä, kun hän oli lausunut todistuksensa, kun hän oli saanut siunauksen isältään. Shelbystä oli ihanaa tuntea Henki, eikä hän halunnut tehdä mitään, mikä loukkaisi tuota lämmintä, rauhallista lohdutusta.

Hän päätti mielessään olla edelleenkin esimerkki ystävilleen ja auttaa heitä ymmärtämään, ettei hän halunnut kuulla noita sanoja.

Seuraavana päivänä koulussa hän kuuli taas noita sanoja.

”Ethän käytä noita sanoja minun seurassani”, Shelby pyysi Beccalta.

Becca katsahti tuimasti Shelbyä eikä sitten piitannut tästä. Shelby oli iloinen siitä, mitä oli sanonut, mutta häntä suretti, että hänen ystävänsä oli loukkaantunut.

Välitunnilla Shelby kuuli jonkun käyttävän taas noita sanoja. Tällä kertaa se oli Beth.

”Ethän käytä noita sanoja minun seurassani”, Shelby pyysi.

”Anteeksi”, Beth sanoi pyöritellen silmiään.

Shelby tunsi taas itsensä typeräksi.

Softball-harjoituksissa koulun jälkeen Shelby osui palloon. Se ponnahti ensimmäiselle pesälle ja ehti sinne ennen Shelbyä. Shelby kuuli Bonnien, uuden tytön joukkueessa, käyttävän Herran nimeä turhaan.

Shelby epäroi. Hän oli väsynyt pyytämään, etteivät ihmiset käyttäisi sellaisia sanoja hänen seurassaan. Hän ei halunnut muiden tyttöjen tekevän pilaa itsestään.

”Älä käytä noita sanoja hänen seurassaan.”

Shelby kääntyi, jotta näkisi, kuka oli puhunut.

Beth kertoi Bonnielle, että Shelby oli myöhempien aikojen pyhä ja ettei tämä käyttänyt sellaisia sanoja eikä kokenut mukavana myöskään kuulla niitä sanoja.

Bonnie kääntyi katsomaan Shelbyä. ”Anteeksi, Shelby. En tiennyt.”

Beth virnisti Shelbylle. ”Meistä kaikista taitaa tulla enemmän sinun kaltaisiasi”, Beth sanoi.

Shelby hymyili. Hän oli iloinen siitä, että hän oli tehnyt päätöksen olla hyvä esimerkki ystävilleen ja seurata profeetan neuvoa pitää Henki kanssaan. ■

”**K**äytän taivaallisen Isän ja Jeesuksen nimiä kunnioittavasti. En kiroile enkä käytä karkeaa kieltä.”

Evankeliumin tasovaatimukseni

Meidän sivumme

Angie D., 11, Peru

Ariana A., 9, Brasilia

Jeesuksen syntymä, Angeles R., 10, Bolivia

Rebecca A., 7, Venezuela

Yhtenä jouluna annoin muutamia kampanjakortteja ystäväilleni ja opettajilleni koulussa. Tammikuussa yksi opettaja, jolle olin antanut kortin, kertoi minulle, että hän oli soittanut kortissa olevaan numeroon ja saanut jouluaiheisen DVD-levyn. Hän oli katsonut sen ja pitänyt siitä hyvin paljon. Mielestäni kampanjakortit ovat tärkeitä. Kun annan niitä, voin tuntea Hengen. Silloin tunnen iloa kertoessani evankeliumista. Tiedän, että Jeesus Kristus elää ja rakastaa meitä kaikkia.
Raiane R., 11, Brasilia

Lähetä piirroksesi, valokuvasi tai kokemuksesi Meidän sivullemme osoitteeseen liahona@ldschurch.org ja merkitse aiheville otsikoksi "Our Page". Tai lähetä se postitse osoitteeseen

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA

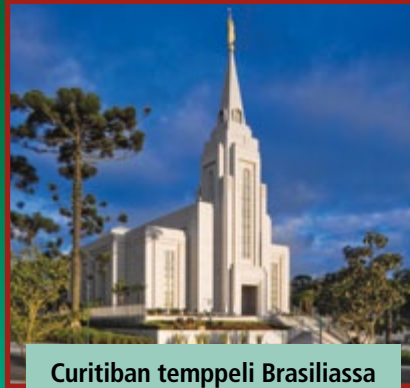
Jokaiseen lähetykseen täytyy sisältyä lapsen koko nimi, sukupuoli, ikä (oltava 3–12 vuotta), toisen vanhemman nimi, seurakunta ja vaarna tai piiri sekä vanhemman kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) käyttää lapsen kuvaa ja lähetettyä viestiä. Lähetettyjä viestejä saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Temppelikortit

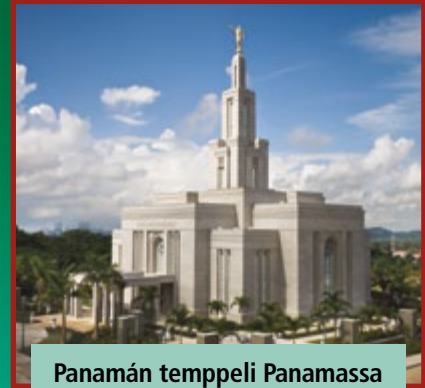
Kun haluat valmistaa omat temppelikorttisi, irrota tämä sivu lehdestä, liimaa se kartongille ja leikkaa kortit irti. Voit lisätä nämä kortit kortteihin, jotka ilmestyivät vuoden 2003 numeroissa sekä huhtikuun 2005 ja syyskuun 2007 numeroissa. Voit tulostaa lisää kortteja osoitteesta liahona.lds.org.

Rexburgin temppeleiden näkymä Idahoossa Yhdysvalloissa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
10. helmikuuta 2008.

Curitiban temppeleiden näkymä Brasiliassa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
1. kesäkuuta 2008.

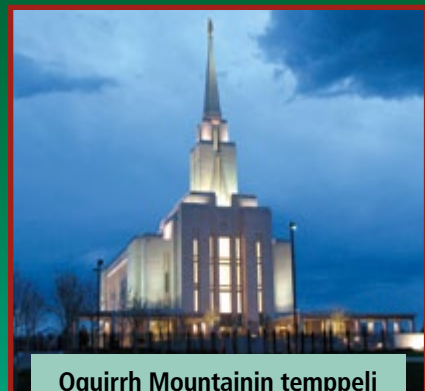
Panamán temppeleiden näkymä Panamassa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
10. elokuuta 2008.

Twin Fallsin temppeleiden näkymä Idahoossa Yhdysvalloissa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
24. elokuuta 2008.

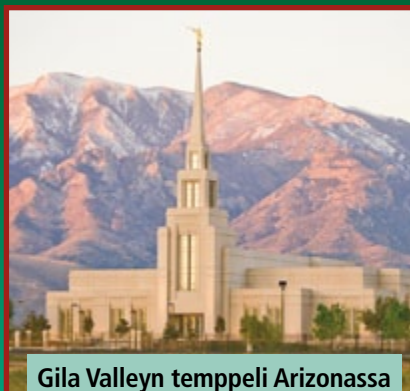
Draperin temppeleiden näkymä Utahissa Yhdysvalloissa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
20. maaliskuuta 2009.

Oquirrh Mountainin temppeleiden näkymä Utahissa Yhdysvalloissa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
21. elokuuta 2009.

Vancouverin temppeleiden näkymä Brittiläisessä Kolumbiassa Kanadassa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
2. toukokuuta 2010.

Gila Valleyn temppeleiden näkymä Arizonassa Yhdysvalloissa
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
23. toukokuuta 2010.

Cebun temppeleiden näkymä Filippiineillä
Temppeleiden vihki presidentti Thomas S. Monson
13. kesäkuuta 2010.

VALOKUVAT: REXBURGIN TEMPELEISTÄ DAVID D. WOLF; CURITIBAN TEMPELEISTÄ JOHN LUKE; PANAMÁN TEMPELEISTÄ VANCOUVERIN TEMPELEISTÄ JA CEBUN TEMPELEISTÄ ANDREA MATTHEW REER © IRI; TWIN FALLSIN TEMPELEISTÄ ANDREA MATTHEW REER © IRI; DRAPERIN TEMPELEISTÄ CHRISTINA SMITH © IRI; OQUIRRH MOUNTAININ TEMPELEISTÄ DONALD MEYERS; GILA VALLEYN TEMPELEISTÄ JOHN LUKE

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Pyhistä kirjoituksista saan opetusta Vapahtajan syntymästä ja toisesta tulemisesta

Jennifer Maddy

kirkon lehdet

”Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa jokaiselle tämän tekojen mukaan” (Matt. 16:27).

Tuhansien vuosien ajan profeetat todistivat, että Jeesus Kristus, Jumalan Poika, syntyi maan päälle. Pyhistä kirjoituksista voimme lukea, mitä nämä profeetat sanoivat. Vanhassa testamentissa Jesaja sanoi, että Jeesus olisi Rauhan Ruhtinas ja että Hän olisi tosi kirkon johdossa. Mormonin kirjassa Nefi näki näyssä Jeesuksen äidin Marian, ja hän näki Jeesuksen opettamassa ihmisiä maan päällä. Kuningas Benjamin opetti kansalleen ihmeistä, joita Kristus tekisi tultuaan maan päälle.

Muutama vuosi ennen Vapahtajan syntymää profeetta Samuel

seisoi muurilla kertomassa nefiläisille merkeistä, joita ilmaantuisi. Hän sanoi, että kun Vapahtaja syntyi, taivaalle ilmaantuisi uusi tähti. Uudessa testamentissa kerrotaan samasta tähdestä, jota tietäjät seurasivat löytääkseen Kristus-lapsen.

Pyhissä kirjoituksissa profeetat opettavat myös Jeesuksen Kristuksen toisesta tulemisesta maan päälle. Mormonin kirjassa Moroni todistaa

Vapahtajan paluusta. Vanhassa testamentissa Malakia puhuu siitä, mitä viimeisinä päivinä ennen toista tulemistä tapahtuu.

Pyhät kirjoitukset sisältävät profeettojen todistuksia Jeesuksesta Kristuksesta monina eri aikoina historiassa. Pyhistä kirjoituksista voimme lukea myös Jeesuksen esimerkistä. Meidän pitää noudattaa Hänen esimerkkiään, kun valmistaudumme aikaan, jolloin Hän tulee jälleen asumaan maan päälle.

TOIMINTA

Voit tehdä oman kuvakirjasi Jeesuksen Kristuksen elämästä. Leikkaa irti kuvat sivulta 65. Tee reiät jokaiselle sivulle merkittyyn kohtaan ja pinoa sivut päällekkäin oikeaan järjestykseen. Sido sivut rei’istä yhteen langalla. Voit katsoa tätä kirjaa perheesi kanssa perheillassa ja puhua Vapahtajan elämästä. ■

1

2

3

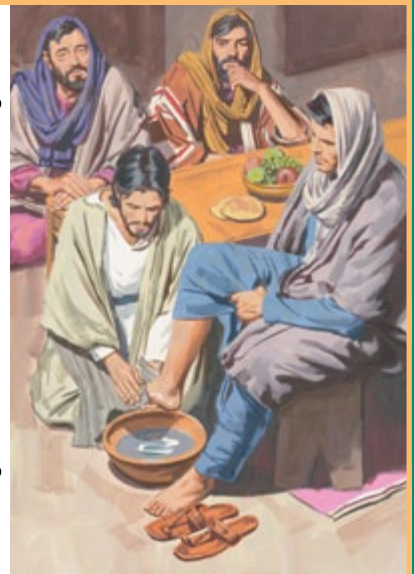
4

5

6

7

8

9

JOULU kuusi

Harriet R. Uchtdorf

Toinen maailmansota oli juuri päättynyt, ja useimmilla ihmisillä Saksassa oli hyvin vähän ruokaa ja rahaa. Minun syntymäpäiväni oli vain muutama viikko ennen joulua. En odottanut saavani mitään joulu- tai syntymäpäivälahjoja, koska tiesin oikein hyvin – jo pienenä tyttönä – että vanhemmillamme oli täysi työ jo perustarpeistamme huolehtimisessa. Suuressa kaupungissamme nälkä oli aina läsnä. Se oli surullista ja synkkää aikaa.

Syntymäpäivänäni yllätyin ja ilahduin, kun keittiön pöydälle oli sijoitettu ihana lahja – vain minulle.

Se oli kaunein lahja, mitä saatoin kuvitella: aivan pieni *Weihnachtsbaum*, joulukuusi, joka oli vain 30 senttiä korkea ja täynnä taidokkaita käsin tehtyjä tinapaperikoristeita. Tinapaperi heijasti olohuoneemme valoa ihastuttavalla tavalla. Kun tutkin tinapaperikoristeita, tajusin hämmästykseni, että ne olivat täynnä pieniä karamellisoituja sokeripaloja. Se oli kuin ihme. Mistä äitini oli saanut pikkuruisen ikivihreän puun, tinapaperia ja harvinaista sokeria?

En tiedä tänäkään päivänä, kuinka hän sai tämän ihmeen aikaan tilanteessa, jolloin mitään noista kallisarvoisista asioista ei ollut saatavilla. Se pysyy sydämessäni

vertauskuvana vanhempieni syvästä rakkaudesta minua kohtaan, vertauskuvana toivosta, rakkaudesta ja joulun todellisesta merkityksestä.

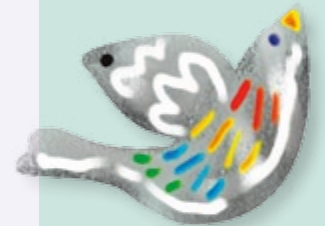
Jouluisin meillä on yhä kodisamme joulukuusi, joka on nykyään koristettu sähkövaloin ja kaikenlaisin koristein. Kun olemme yhdessä lastemme ja lastenlastemme kanssa, kaunis puu ja tuikkivat valot lämmittävät sydäntäni ja tuovat mieleen suloisia muistoja onnellisesta perheen yhteisestä hetkestä, jonka pikkuienen puu kiiltävine tinapaperikoristeineen sai aikaan. ■

Harriet R. Uchtdorf on naimisissa presidentti Dieter F. Uchtdorfin kanssa, joka on toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Käsin tehtyjä koristeita

Yllätä perheesi valmistamalla joitakin omatekoisia koristeita! Tarvitset näitä:
 jouluun sopivan piparkakkumuotin tai pienen juomalasin
 jäykkää paperia kuten kartonkia
 lyijykynän
 sakset
 alumiinifoliota (vapaavalintainen)
 valkoista nestemäistä liimaa
 tusseja (tai väriliituja tai -kyniä)
 lankaa, nauhaa tai narua

1. Piirrä piparkakkumuotin tai lasin suuaukon kuvio jäykälle paperille.
2. Pyydä isää tai äitiä auttamaan, kun leikkaat kuvion irti.
3. Revi pala alumiinifoliota ja peitä sillä leikkaamasi kuvio. Liimaa folion reunat koristeen taakse. (Jos et käytä foliota, hyppää tämän vaiheen yli ja noudata seuraavia vaiheita.)
4. Valuta koristeen etupuolelle liimalla viivoja. Anna liiman kuivua kokonaan.
5. Piirrä tussilla koristeita liimaviivojen väliin. (Jos et käytä foliota, voit myös käyttää väriliituja tai -kyniä.)
6. Pyydä isää tai äitiä auttamaan, kun teet reiän koristeen yläreunaan. Pujota reiästä pieni pätkä lankaa, nauhaa tai narua ja sido se ylhäältä.
7. Ripusta koristeesi perheen *Weihnachtsbaumiin* tai anna se lahjaksi.

Lähetystyörahastoni

Spencer S.

Tiedän, että tämä saattaa kuulostaa oudolta, mutta minä olen säästänyt rahaa lähetystyöni maksamiseen jo syntymääni edeltävästä ajasta asti. Kun äitini sai tietää, että hän saisi vauvan, hän otti tyhjän maitopurkin, teki siihen reiän ja antoi sille nimeksi ”Lähetystyörahasto”. Siitä päivästä lähtien perheeni ja minä olemme säästäneet rahaa lähetystyötäni varten.

Säästäminen lähetystyötäni varten on ollut suvun hanke. Kun olin syntynyt, enoni, setäni ja tätini, jotka tulivat käymään meillä, pudottivat aina Filippiinien pesoja lähetystyörahastopurkkiin. Ja kun on ollut sellaisia juhlapäiviä kuin joulu tai uusivuosi, perheenjäsenet ja sukulaiset ovat antaneet minulle rahaa lisättäväksi lähetystyörahastooni.

Joskus isovanhempani antavat minulle rahaa, kun menestyn koulussa ja kilpailuissa. Nämäkin lahjat menevät

lähetystyörahastooni. Kerran kun sain monta mitalia, tätini laskivat kaikki ansaitsemani mitalit ja antoivat minulle rahaa niistä jokaisesta. Kun olin maksanut rahasta kymmenykset, loppu meni lähetystyörahastooni.

Kun minut kastettiin, haluni palvella lähetystyössä vahvistui entisestään. Perheeni asetti tavoitteen säästää niin paljon rahaa, että voisin maksaa koko lähetystyötäni. Koska minulla on nyt sisaruksia, säästämämme raha lisätään heidänkin lähetystyörahastoihinsa.

Olen nyt 9-vuotias ja olen melkein puolivälissä sitä ikää, jolloin palvelen lähetystyössä. Haluni palvella lähetystyössä on lisääntynyt, koska tiedän, että hyvin monet ihmiset ovat tehneet lahjoituksia lähetystyörahastooni.

Säästän edelleen lähetystyötäni varten. Tiedän, että taivaallinen Isä siunaa minua niin, että voin jonakin päivänä palvella Häntä lähetysaarnajana. ■

USKONKAPPALEET

*M*E USKOMME JUMALAA, iankaikkiseen Isään, ja hänen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen, ja Pyhään Henkeen.

2 Me uskomme, että ihmiset saavat rangaistuksen omista synneistään eivätkä Aadamin rikkomuksesta.

3 Me uskomme, että koko ihmissuku voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia.

4 Me uskomme, että evankeliumin ensimmäiset periaatteet ja toimitukset ovat ensimmäiseksi, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen; toiseksi, parannus; kolmanneksi, upotuskaste syntien anteeksisaamiseksi; neljänneksi, käten päällepaneminen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi.

5 Me uskomme, että saarnataksaan evankeliumia ja suorittaaksaan sen toimituksia miehen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta ja niiden käten päällepanemisella, joilla on toimivalta.

6 Me uskomme samaan järjestykseen, joka oli alkukirkossa, nimittäin apostoleihin, profeettoihin, paimeniin, opettajiin, evankelistoihin ja niin edelleen.

7 Me uskomme kielillä puhumisen, profetian, ilmoituksen, näkyjen, parantamisen, kielten tulkitsemisen ja niin edelleen lahjaan.

8 Me uskomme, että Raamattu on Jumalan sanaa, sikäli kuin se on oikein käännetty; me uskomme myös, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa.

9 Me uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, kaiken, mitä hän nykyään ilmoittaa, ja me uskomme, että hän ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.

10 Me uskomme Israelin todelliseen kokoamiseen ja kymmenen heimon palauttamiseen, että Siion (Uusi-Jerusalem) rakennetaan Amerikan manteelelle, että Kristus tulee hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä ja että maa uudistetaan ja se saa paratiisillisen kirkkautensa.

11 Me vaadimme oikeutta palvella kaikkivaltiasta Jumalaa oman omantuntomme vaatimusten mukaan ja sallimme kaikille ihmisille saman oikeuden, palvelivatpa he miten, missä tai mitä tahansa.

12 Me uskomme, että kuninkaille, presidenteille, hallitsijoille ja hallitusmiehille tulee olla alamainen ja että tulee noudattaa, kunnioittaa ja ylläpitää lakia.

13 Me uskomme, että tulee olla vilpittömän, uskollisen, siveellisen, hyväntahtoinen ja hyveellinen ja että tulee tehdä hyvää kaikille ihmisille; tosiaankin, voimme sanoa seuraavamme Paavalin kehotusta – me uskomme kaikessa, me toivomme kaikessa, me olemme kestäneet paljon ja toivomme voivamme kestää kaiken. Jos on jotakin hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme.

Joseph Smith

Erilainen joulukuusi

Eliana Osborn

Perustuu tositapahtumaan

"Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua" (Matt. 11:29).

1. Carlos oli innoissaan joulun tulosta. Tänä vuonna hänen kotonaan oli jotakin erilaista. Oveen oli kiinnitetty kiiltävästä vihreästä paperista tehty suuri kuusi.

2. Carlos mietti, mikä olisi erilaista. Hänen siskonsa Araceli ja pikkuveljensä Diegokin miettivät sitä.

4. Carlos piti ajatuksesta. Araceli juoksi koristeiden luo ja nappasi punaisen kynän.

3.

Hyvin keksitty.
Voinko minä kirjoittaa,
että Jeesus teki monia
ihmeitä?

Se sopisi erinomaisesti.
Teillä kummallakin on hienoja ideoita!

5.

6. Joka ilta päivällisen jälkeen Araceli ja Carlos kirjoittivat uuden koristeen ja kiinnittivät sen kuuseen. Diego auttoi kertomalla heille, että hän rakastaa Jeesusta.

7. Kun oli vaikeaa keksiä uusia asioita, he katsoivat niitä pyhistä kirjoituksista. Carlos ei tiennyt, että Jeesuksesta kertovia jakeita oli niin paljon!

8. Jouluaattona koko perhe lauloi lauluja ja luki koristeet, jotka he olivat kiinnittäneet kuuseen. Carlos oli iloinen siitä, että hän tiesi niin paljon Jeesuksesta. Hän tiesi, että tänä vuonna hän oli valmis joulun tuloon.

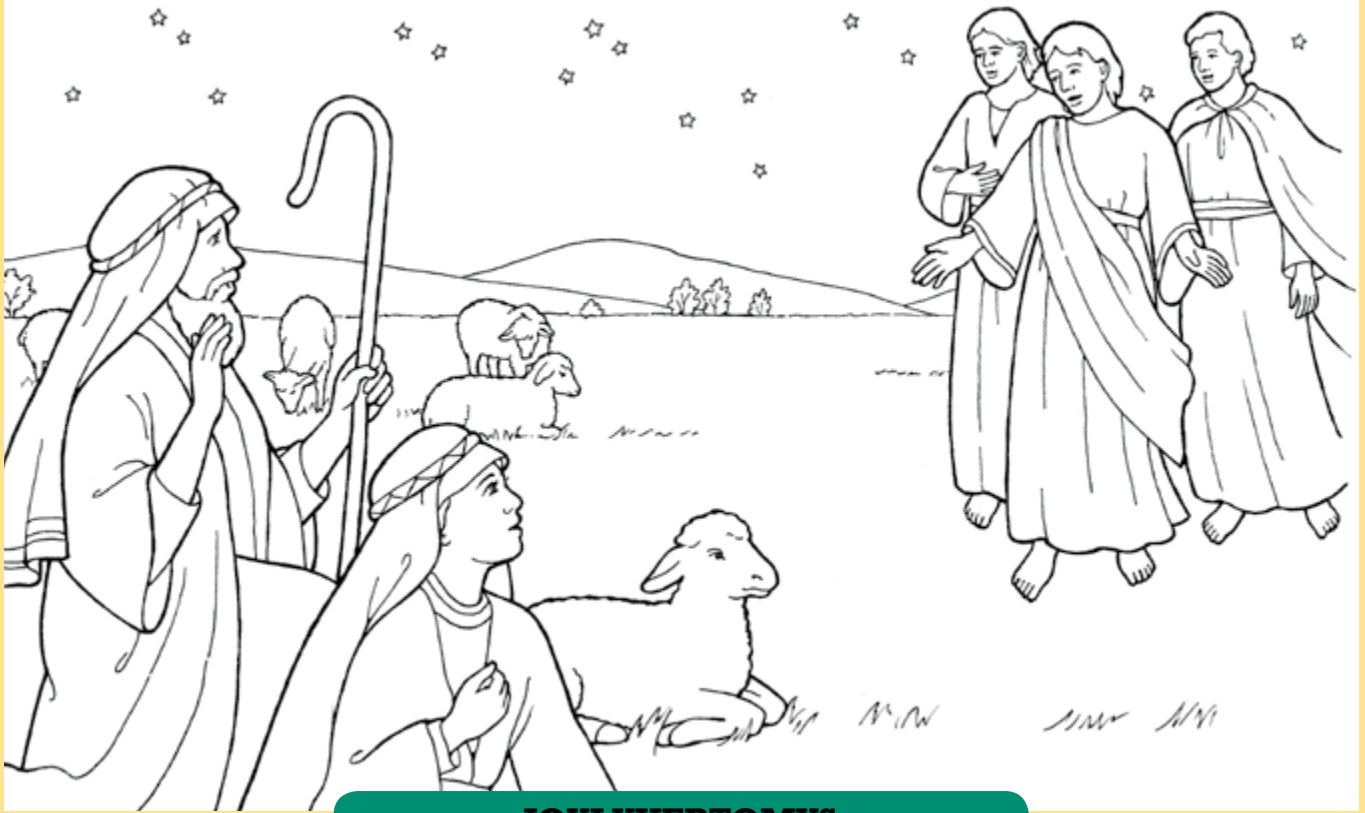

ETSI EROT

Nämä lapset oppivat Jeesuksen Kristuksen syntymästä näyttelemällä, mitä Jeesuksen syntyessä

tapahtui. Katso, löydätkö yhdeksän kohtaa, jotka ovat erilaiset näissä kahdessa piirustuksessa.

JOULUKERTOMUS

Vinkkejä vanhemmille

Lukekaa kertomus ensimmäisestä joulusta kohdasta Luuk. 2. Kun luette, auta lapsiasi kuuntelemaan tapahtumia, jotka näkyvät kahdessa piirustuksessa, ja anna sitten lastesi värittää piirustukset.

Uusia lähetysjohtajia siunataan heidän osoittaessaan uskoa

Heather Whittle Wrigley

kirkon lehdet

Kesäkuussa 128 uutta lähetysjohtajaa vaimoineen kutsuttiin lähetysaarnajien koulutuskeskukseen Provoon Utahissa Yhdysvalloissa saamaan opetusta ennen tehtäviensä aloittamista.

Presidentti Thomas S. Monson avasi 22.–26. kesäkuuta 2011 pidetyn nelipäiväisen seminaarin sanomalla: ”Teidät on valittu kirkon uskollisimpien joukosta, ja nyt teillä on tilaisuus lähteä korjaamaan Herran satoa. – Tietääkseni mikään tarha ei tuota tuoksuvampia ruusuja yltäkyläisemmin kuin lähetystyö, johon teidät on kutsuttu.”

Avioparit ovat kotoisin eri puolilta maailmaa – 22 eri maasta – ja palvelevat maailmanlaajuisesti 18 kielellä. Heidän taustansa ovat erilaisia, mutta heillä on jo jotakin yhteistä.

Kun nämä äskettäin kutsutut lähetysjohtajat ja heidän vaimonsa ovat tehneet uhrauksia valmistautukseen ajallisesti ja hengellisesti, he näkevät miltei heti siunauksia uskonsa osoittamisesta.

Uhrauksia

Palveleminen lähetysjohtajana on sekä haastava että hengellisesti innostava kolmivuotinen tehtävä. Omistautuessaan tälle tehtävälle monet avioparit jättävät sivuun periaatteessa koko entisen elämänsä mukaan lukien työnsä ja perheensä.

Ansiotyön keskeyttäminen voi joissakin tapauksissa merkitä taloudellisia menetyksiä. Vaikka kirkko maksaakin lähetysjohtajille vähäisen määrärahan elinkustannuksiin, aviopareilla on yleensä taloudellisia keinoja täydentää tuota määrärahaa omilla varoillaan.

Kun Laiessa Havaijilla Yhdysvalloissa asuvat Marcus Martins ja hänen vaimonsa Mirian saivat kutsun São Paulon pohjoiselle lähetyskentälle Brasiliaan, vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista

apostolin koorumista antoi heille neuvon, että uhrauksia olisi tehtävä, mutta pyysi, etteivät he uhraisi liian paljon.

Martinsit menivät kotiin ja rukoilivat tietääksensä, kuinka heillä olisi varaa tarttua tähän tilaisuuteen. He myivät kaiken. ”Siunaus oli se, että saimme kaiken myydyksi yhdessä päivässä”, sisar Martins sanoi. ”Meille se oli ihme.”

Kaikki eivät kenties tee taloudellisia uhrauksia, mutta jokaisella lähetysjohtajalla ja hänen vaimollaan on edessään jonkinlainen uskoa koetteleva uhraus.

Tucsonissa Arizonassa Yhdysvalloissa asuville Gary ja Pamela Rasmussenille kutsun vastaanottaminen Sendain lähetyskentälle Japaniin tarkoitti hyvästien jättämistä 6 lapselle ja 23 lastenlapselle.

”Tiedän, että taivaallinen Isä voi pitää parempaa huolta lapsista kuin minä”, sisar Rasmussen sanoi. ”Teemme tämän siis mielellämme ja tunnemme, että se on oleva heille suuri siunaus.”

Monet, jotka ottavat vastaan kutsun palvella lähetysjohtajina ja lähetysjohtajien kumppaneina, ilmaisevat samaa auliin uhrautumisen asennetta.

”Mietin joskus, mitä tarkalleen ottaen pidetään uhrauksena, koska se, mikä toisesta voi tuntua todella vaikealta, ei ehkä olekaan niin vaikeaa jollekulle toiselle”, lähetysjohtaja Martins sanoi. ”Olemme monta kertaa elämässämme – sanooneet, että asetamme Herran ensimmäiselle sijalle ja että Herran vuoksi teemme mitä tahansa, lähdemme minne tahansa. Emme siis oikeastaan ajattele tätä uhrauksena. – Se on etuoikeus. On kunnia jättää kaikki.”

Valmistautumista

Ennen kuin lähetysjohtajat ja heidän vaimonsa aloittavat lähetystyöpalvelunsa, he valmistautuvat

paljon hengellisesti ja ajallisesti. Lähetysjohtajat kutsutaan yleensä puoli vuotta aiemmin, mutta toisinaan tuo valmistautumisaika jää lyhyemmäksi. Edenissä Utahissa Yhdysvalloissa asuvat Brent ja Anne Scott kutsuttiin johtamaan Toronton lähetyskenttää Kanadassa vain viikko ennen lähetysjohtajien seminaaria ja kaksi kuukautta ennen kuin heidän oli määrä aloittaa palvelemisensa.

Sen lisäksi että he kertoivat ystäville ja sukulaisille kutsusta ja yrittivät järjestää kotiin liittyvät asiat kuntoon, he tutkivat ohjekirjoja, kuuntelivat CD-levyjä ja valmistautuivat muilla hengellisillä tavoilla. Mutta heidän mielestään parasta valmistautumista oli lähetysseminaarin koulutuskeskuksessa pidetty seminaari.

”Se oli sellaista uppoutumista hengelliseen tietoon”, lähetysjohtaja Scott sanoi. ”Se, että saimme olla sellaisten ihmisten kanssa, jotka ovat [tehneet uhrauksia palvellakseen Herraa], ja saimme opetusta profeetoilta, näkijöiltä ja ilmoituksensaajilta – –, on ollut ehdottomasti yksi elämämme suurenmoisimmista kokemuksista.”

Viisauden oppimista

Kesäkuun nelipäiväisessä seminaarissa lähetysjohtajat ja heidän vaimonsa saivat hengellistä ravintoa ensimmäisen presidenttikunnan sekä monien kahdentoista apostolin koorumin jäsenten puheista.

”Kun kuuntelimme heitä heidän opettaessaan meitä, [me tunsimme], että Herra oli läsnä, että Hän välittää, että tämä on Hänen työtään, että nämä ovat Hänen palvelijoitaan ja että meillä on etuoikeus lähteä edustamaan Vapahtajaamme”, sisar Scott sanoi.

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista ilmaisi joitakin toiveitaan työnsä aloittaville lähetysjohtajille ja heidän kumppaneilleen.

”Olkoon teillä fyysistä, emotionaalista ja hengellistä terveyttä [ja] menestystä, kun opitte, opettatte ja sovellatte käytäntöön Jeesuksen Kristuksen oppia”, hän sanoi. ”Toivon myös, että pystytte valjastamaan käyttöön jäsenten voiman, keskittymään toimituksiin [ja] olemaan yhtä Herran, kirkon jäsenten ja hoiviinne uskottujen kallisarvoisten lähetysseminaarin kanssa.” ■

Äskettäin kutsutut lähetysjohtajat osallistuivat nelipäiväiseen koulutusseminariin lähetysseminaarin koulutuskeskuksessa Provoossa Utahissa Yhdysvalloissa vähän ennen lähtöä lähetyskentälle.

Seitsemän siskosta loistavat valoaan lähetyksentällä

Seulaset eli seitsemän sisarta on seitsemän tähden muodostama tähtikuvio. Sen tähdet ovat niin kaukana, että niiden valon matka Maahan kestää 350 vuotta.

Nämä siskokset – nuorin iältään vähän yli kahdenkymmenen ja vanhin vähän alle neljäkymmentä – antavat valonsa loistaa perheessään ja lähetyksentällä kertoessaan evankeliumista ihmisille viidessä maassa.

Meksikolaiset Marisol (Osornon lähetyksentällä Chilessä), Antonia (Resistencian lähetyksentällä Argentiinassa), Daniela (San Josén lähetyksentällä Costa Ricassa), Florencia (Comayaguelan lähetyksentällä Hondurasissa), Verónica (Santiagon itäisellä lähetyksentällä Chilessä), Anai (Guatemalan pohjoisella lähetyksentällä Guatemalassa) and Balbina Nava Aguilar (Bahía Blancan lähetyksentällä Argentiinassa) palvelevat parhaillaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetystyössä.

Nämä siskokset kohtasivat myöhempien aikojen pyhien lähetyssaarnaajat ensimmäisen kerran alkaessaan osallistua ilmaisille englannin kursseille paikallisessa seurakuntakeskuksessa. Heidät – sekä vielä yksi sisko ja veli – kastettiin vuonna 2006. Noihin aikoihin aktivoituivat myös heidän vanhempansa Albino Nava ja Isidra Aguilar, jotka olivat liittyneet kirkkoon kolme vuosikymmentä aiemmin.

Sisar Aguilar sanoo, että hän voi nähdä, mitä hyvää on seurannut siitä, että hän on lähettänyt seitsemän tytärtään lähetystyöhön.

”He ovat Herran käsissä tehdessään työtä ja saarnatessaan Hänen evankeliumiaan tuodakseen lisää sieluja [Hänen luokseen]”, hän sanoi.

”Minä rakastan tätä evankeliumia ja tiedän, että työ muuttaa ihmisten elämää”, Florencia sanoo. ”Se on muuttanut minun elämäni, ja se tulee muuttamaan opettamani ihmisten elämän.”

Siskokset alkavat palata kotiin vuoden 2011 lopulla. ■

Johtavat auktoriteetit käyvät säännöllisesti tapaamassa kirkon jäseniä eri puolilla maailmaa. Raportteja heidän palvelutyöstään englanniksi, espanjaksi, italiaksi, portugaliaksi, ranskaksi ja saksaksi on osoitteessa news.lds.org sekä sivustolla Prophets and Apostles Speak Today [Profeetat ja apostolit puhuvat tänään] osoitteessa prophets.lds.org. Tässä on lyhyt selostus alkukesän matkoista.

- 26. toukokuuta 2011 presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, puhui 800:lle yhteiskunnan, liike-elämän ja uskontokuntien vaikuttajalle, jotka osallistuivat Los Angeles World Affairs Council -järjestön kokoukseen. Järjestö on puolueeton ja pyrkii edistämään maailmanlaajuisia ymmärtämystä. Presidentti Uchtdorf kertoi kirkon kasvusta vuodesta 1830 nykypäivään. Hae sanoilla ”Uchtdorf, Los Angeles” osoitteessa news.lds.org.

- 5. kesäkuuta 2011 vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista järjesti Venäjällä Moskovan vaaran – ensimmäisen Venäjällä ja toisen aiemman Neuvostoliiton alueella. Tilaisuuteen osallistui yli 1 100 henkilöä. Hae sanoilla ”Nelson, Moscow” osoitteessa news.lds.org.

- Toukokuussa vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista kävi Intiassa, Hongkongissa (missä hänen seuraansa liittyi vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista) ja sitten Mongoliassa. Hae sanoilla ”Holland, India” osoitteessa news.lds.org.

- 15. kesäkuuta 2011 johtava piispa H. David Burton kävi Higashi Matsushimassa Japanissa arvioimassa maan tilannetta maaliskuun 11. päivän maanjäristyksen ja tsunamin jälkeen ja havainnoimassa siellä annettavaa kirkon hätäapua. Hae sanoilla ”Burton, Japan” osoitteessa news.lds.org. ■

Nämä seitsemän siskosta Méxicosta palvelevat yhtä aikaa kokoaikaisessa lähetystyössä eri puolilla maailmaa.

Vanhempia lähetyssaarnaajia koskevat menettelytavat muuttuneet

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat äskettäin hyväksyneet muutoksia vanhempien lähetyssaarnaajien palvelun pituutta ja asumista koskeviin menettelytapoihin kannustaakseen useampia aviopareja palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä ja tehdäkseen heidän lähetystyökemuksestaan paremman.

Syyskuun 1. päivästä 2011 lähtien avioparit voivat nykyään palvella puoli vuotta, vuoden, puolitoista vuotta tai vuoden ja 11 kuukautta. Lisäksi kuukausittaisten asumiskulujen ylärajaksi on sovittu 1 400 Yhdysvaltain dollaria. Avioparit maksavat edelleen ruokakulut ja muut henkilökohtaiset kulut.

Menettelytapana on aiemmin ollut, että muualla kuin asuinmaassaan palvelevat avioparit on kutsuttu lähetystyöhön vähintään puoleksitoista vuodeksi. Nykyään ne, jotka haluavat palvella asuinmaansa ulkopuolella vähemmän aikaa kuin puolitoista vuotta, voivat tehdä niin, jos he maksavat itse omat matkakulunsa lähetyksentälle ja takaisin.

Vanhempien lähetyssaarnaajien lähetystyötä koskevia kysymyksiä voi lähettää osoitteeseen seniormissionaryservices@ldschurch.org. ■

Kirkon uusia elokuvalavasteita Goshenissa Utahissa käytetään Uuteen testamenttiin tallennettujen Jeesuksen Kristuksen elämän tapahtumien kuvaamiseen.

Jerusalemia esittävät lavasteet vihitty käyttöön

Kirkon rakentamat Jerusalemia esittävät elokuvalavasteet, jotka on tarkoitettu evankeliumiaiheisiin elokuvatuotantoihin, on vihitty ja otettu käyttöön. Ensimmäiseksi niitä käytetään Uuden testamentin kertomusten videokokoelmahankkeessa, jonka tavoitteena on luoda sarja videosesityksiä, joissa kuvataan tärkeitä tapahtumia Jeesuksen Kristuksen ja apostolien elämästä.

Lavasteet sijaitsevat LDS Motion Picture Studio Southin alueella Goshenissa Utahissa Yhdysvalloissa, vajaan sata kilometriä etelään kirkon keskuspaikasta Salt Lake Cityssä. Ne eivät ole kopio Jerusalemistä, vaan niihin on rakennettu tärkeitä tapahtumapaikkoja kaupungista.

Lavasteet on rakennettu pienen Goshenin kaupunkiin, koska sitä ympäröivä alue muistuttaa

maastoltaan Jerusalemia. Siellä on kumpuilevia kukkuloita, tasankoja, setripuumetsikköjä, hiekkadyynejä ja joki. Gennesaretinjärveä esittää läheinen Utahjärvi.

Tietokoneella toteutetut visuaaliset efektit täydentävät joissakin tapauksissa niitä yksityiskohtia, joita kuvauspaikka ei tarjoa. ■

Kirkko laajentaa verkkotarjontaa eri kielillä

LDS.org-sivusto on laajentamassa kielitarjontaansa. Äskettäin kirkon virallisen verkkosivuston aloitussivuille on lisätty 48 uutta kieltä. Napsauttamalla mitä tahansa kieltä ”Languages”-linkissä, joka on jokaisen LDS.org-sivuston sivun oikeassa yläkulmassa, sivustolla kävijät voivat nähdä linkkejä niihin kirkon aineistoihin, jotka ovat tällä hetkellä saatavissa verkossa sillä kielellä.

LDS.org-sivustolle tullaan lisäämään eri osioita 10–15 kielellä. Siinä vaiheessa niiden kielten kielikohtainen sivu poistuu käytöstä. (Esimerkiksi englannin, espanjan, italian, portugalin, ranskan ja saksan kielikohtaista sivua ei ole, koska noilla kielillä on jo paljon LDS.org-sivuston sisältöä.)

Kirkon työntekijät työskentelevät myös parhaillaan LDS.org-sivustojen lehtiä ja muuta käännettyä aineistoa saataville mobiililaitteisiin. ■

Quetzaltenangon temppelein avointen ovien tilaisuuksista ja vihkimisestä ilmoitettu

Juhlistaakseen Quetzaltenangon temppelein vihkimistä Guatemalassa kirkon paikalliset nuoret osallistuvat kulttuuriaan kuvaavaan musiikki- ja tanssiesitykseen lauantaina 10. joulukuuta 2011.

Sitten sunnuntaina 11. joulukuuta 2011 temppelele vihitään kolmessa tilaisuudessa, jotka lähetetään kaikkiin yksiköihin Guatemalassa.

Vihkimisen jälkeen temppelele avautuu toimitustyöhön tiistaina 13. joulukuuta 2011.

Kirkko toivoo voivansa rakentaa temppelein Ranskaan

Presidentti Thomas S. Monson ilmoitti heinäkuussa, että kirkko toivoo voivansa rakentaa ensimmäisen temppeleinsä Ranskaan Pariisiin esikaupunkialueelle.

Kirkko on työskennellyt monta kuukautta paikallisten viranomaisten kanssa.

Sopivaa tonttia temppeleille Ranskaan on yritetty aiemmin löytää useampaan kertaan, mutta mitään päätöstä ei ole syntynyt. Ranskassa asuvat kirkon jäsenet, jotka haluavat käydä temppeleissä, matkustavat yleensä naapurimaihin Euroopassa.

Uusi audioformaatti lisää pyhien kirjoitusten saatavuutta

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on julkaissut omista pyhistä kirjoistaan ääniteversion, jonka voi ladata iTunesista äänikirjana (iTunesissa nimellä ”enhanced audio content”) tai MP3-formaatissa.

Ääniteversio kaikista pyhistä kirjoista on saatavilla englanniksi ja espanjaksi, ja lisäksi saatavilla on ääniteversiot kolmoissidoksesta japaniksi, koreaksi ja portugalkiksi.

Tämä uusi lähdeaineisto on saatavilla kirkon kanavan pyhien kirjoitusten osiossa osoitteessa iTunes.lds.org. ■

Pyhien kirjojen ääniteversioita on nyt saatavilla monella kielellä osoitteessa iTunes.lds.org.

Olin täynnä kiitollisuutta

Myöhempien aikojen pyhien kertomaa on aina yksi ensimmäisistä palstoista, jotka luen, kun lehteni kunakin kuukautena saapuu. Samoin oli artikkelin ”Te olitte ne enkelit” (*Liahona*, joulukuu 2010, s. 38) kohdalla. Kun luin sen, se vaikutti minuun hengellisesti hyvin voimakkaasti, ja olin täynnä kiitollisuutta Vapahtajamme palvelutyöstä sekä niistä, jotka palvelevat niin epäitsekäästi Hänen nimessään. Olen erittäin kiitollinen Heidi Windish Fernandezille siitä, että hän kertoi hämmästyttävän kokemuksensa.

Larry D. Kump, Länsi-Virginia, USA

Liahona vaikuttaa

Liahonan artikkelit ovat aina tukeneet minua ihmisenä, isänä, aviomiehenä ja johtajana, ja yleiskonferenssinumerot tuovat kotiimme erityisen hengen. Tilaan aina erilliset konferenssinumerot itselleni, vaimolleni ja jokaiselle pojalleni, jotta voimme lukea ja tehdä merkintöjä puheisiin siten kuin haluamme ja jotta meidän ei tarvitse lukea lehteä vuorotellen. Vuoden lopussa sidotutamme lehdet ja annamme ylimääräiset vähemmän aktiivisille tai kirkkoon kuulumattomille ystäville. Todistan, että *Liahona* vaikuttaa elämässämme.

Fabio Allegretti Cooper, Brasilia

Lähetä palautteesi tai ehdotuksesi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Lähetettyä materiaalia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmäksi. ■

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä.

”Palvelin naimattomana jäsenenä”, s. 12: Luettuanne sisar Burdettin kertomuksen keskustelkaa siunauksista, joita palveleminen kirkossa tuo. Voisit pyytää perheenjäsentä kertomaan jostakin merkityksellisestä kokemuksesta, joka heillä on ollut heidän palvellessaan jossakin kirkon tehtävässä.

”Rauhaa ja iloa siitä tiedosta, että Vapahtaja elää”, s. 18: Kysy perheenjäseniltä, mitä he voivat tehdä Vapahtajan puolesta ensi vuonna. Lukekaa artikkelin viimeiset kappaleet kohdasta ”Meidän lahjamme Hänelle”. Mikä vanhin Nelsonin mukaan on suurin lahja, minkä me voisimme antaa Herralle?

”Oi Häntä kumarramme”, s. 42: Valitse ennen oppiaihheen pitämistä rukoillen artikkelista se osuus tai ne osuudet, jotka parhaiten sopivat perheellesi. Jos valitset paimenien koskevan osuuden, voit halutessasi kertoa presidentti Monsonin neuvosta, jonka mukaan emme saa ”koskaan viivyttää kehotuksen

noudattamista”, ja keskustella perheesi kanssa tämän ajatuksen merkityksestä. Havainnollista tätä ajatusta nuoremmille lapsille kuiskaamalla heidän korvaansa jokin ohje ja kannustamalla heitä noudattamaan sitä.

”Tutustu veli Josephiin”, s. 58: Ota esiin kuva Joseph Smithistä, kun luet artikkelissa olevan luettelon häntä koskevista tiedoista. Voisitte oppiaihkeen jälkeen pelata peliä, jotta näette, kuinka monta asiaa perheenne muistaa.

”Nuo sanat”, s. 60: Kun olette lukeneet kertomuksen yhdessä, keskustelkaa siitä, mitä perheenjäsenet voivat sanoa, jos joku käyttää rumia sanoja heidän seurassaan. Voit myös halutessasi selittää pienille lapsille, miksi kohdassa 2. Moos. 20:7 meitä kielletään käyttämästä väärin Herran nimeä (ks. myös OL 63:60–64). ■

Keskusteluja ja Hengen tuntemista yhdessä

Kun kuuluin nuorten aikuisten seurakuntaan, vietin perheiltä seurakuntaperheeni kanssa. Yksi parhaiten mieleen jääneistä perheilloista, mihin olen koskaan osallistunut, oli ilta, josta vastuussa olivat kokoaikaiset lähetyssaarnaajat.

Lähetyssaarnaajavanhimmat pyysivät muutamia seurakuntamme käännynnäisistä kertomaan kääntymyksestään. Käännynnäisten puhuessa Henki oli kiistatta läsnä.

Käännynnäisten kerrottua kääntymyksestään ajatukseni palasivat omiin

lähetystyökokemuksiini – sekä kokoaikaisena että elinikäisenä lähetyssaarnaajana. Arvioin uudelleen sitä, miten vein evankeliumia eteenpäin jokapäiväisissä toimissani, ja pohdin sitä edelleen seuraavina viikkoina.

Kun minut myöhemmin kutsuttiin vastaamaan perheilloista seurakunnassa, huolehdin siitä, että ”kääntymyskertomusten ilta” -toimintaa jatkettiin ja aika ajoin eri käännynnäisiä seurakunnassamme pyydettiin osallistumaan. ■

Janna McFerson, Kalifornia, USA

POJAN VALO

Jeff S. McIntosh

Kun olin ollut joitakin vuosia työssä tavarataloissa myymässä miesten vaatteita, opin varsin taitavasti valitsemaan sopivat paidat ja solmiot myymiini pukuihin. Oli antoisaa valita täydellinen yhdistelmä, ja asiakkaani olivat yleensä tyytyväisiä valintoihin, joita esittelin heille.

Eräässä tiettyssä myymälässä puvut olivat kuitenkin paikassa, jossa oli loisteputkivalaistus, kun taas paidat ja solmiot olivat toisessa paikassa, jonka valaistuksena oli hehkulamppuja. Tämä ero valaistuksessa osoittautui melko haasteelliseksi.

Usein kävi niin, että kun asiakas oli päättänyt ostaa puvun tai kaksi, minä menin valitsemaan paitoja ja solmioita, joiden ajattelin sopivan pukuihin. Mutta kun paidat ja solmiot siirrettiin toiseen paikkaan ja asetettiin pukujen viereen, tulos oli yllättävä – värit ”muuttuivat” uudessa valossa eivätkä sopineet lainkaan puvun kanssa.

Puvun vieminen paikkaan, jossa paidat ja solmiot olivat näytteillä, toimi paremmin. Mutta vaikka tein niin, asiakkaat hämmensivät usein huomattavasti, että puvut, jotka meillä oli käsissämme, eivät näyttäneet sellaisilta, jotka he olivat juuri valinneet. Puku, joka oli näyttänyt loisteputkivalaistuksessa oliivinvihreältä, näytti nyt harmaalta, ruskeanharmaalta tai ruskealta, kun sitä tarkasteltiin hehkulamppujen valossa. Mustat, hiilenharmaat ja

Valo auttaa meitä näkemään totuuden – ja näkemään sen selkeämmin.

laivastonsiniset puvut kokivat samankaltaisia muutoksia.

Useimmiten minun oli ratkaistava ongelma viemällä asiakkaat läheiselle ovelle katsomaan valintojaan päivänvalossa. Auringonvalossa näimme ja kykenimme nopeasti erottamaan oikeat värit ja tekemään sen mukaiset valinnat.

Todellisessa maailmassa tavaratalon ulkopuolella meidän on joka päivä tehtävä valintoja. Joskus nuo valinnat värittyvät ihmiskäsitysten mukaan. Toisia hämärtävät tämän maailman kiusaukset. Eteemme asetetut vaihtoehtot eivät aina näytä oikeilta tai saatamme olla hämmentyneitä siitä, mikä on tai ei ole todellista. Mietimme kenties, kuinka erottaa se, mikä on totta.

Olen havainnut, että ratkaisu on katsoa näitä vaihtoehtoja Pojan valossa tai Hänen esimerkkinsä mukaan, sillä Hän lupasi: ”Minä olen myös teidän *valonanne* erämaassa, ja minä raivaan tien teidän edellenne, jos te pidätte minun käskyni, – ja te tulette tietämään, että minä teitä johdatan” (1. Nefi 17:13, kursivointi lisätty).

Kun pyrimme tekemään valintoja todellisessa valossa, meidän on helpompaa tehdä oikeita perhettämme ja itseämme koskevia päätöksiä. Ja kun katsomme Jumalaan Pyhän Hengen johdatuksen avulla, meitä ei petetä vaan me erotamme hyvän pahasta (ks. Moroni 7:16).

Kun teemme valintoja seurata rakastavaa Vapahtajaamme, Hän on jopa luvannut antaa meille valoaan: ”Se, mikä on Jumalasta, on valoa; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” (OL 50:24). ■

Simon Deweyn teos *Marian sylissä*

”Katso, minä tulen omieni luokse toteuttaakseni kaiken, mitä olen ilmaissut ihmislapsille maailman perustamisesta asti, ja tehdäkseni sekä Isän että Pojan

tahdon – Isän minun tähteni, ja Pojan minun lihani tähden. Ja katso, aika on käsillä, ja tänä yönä merkki annetaan.” (3. Nefi 1:14.)

”Minä todistan, että [Jeesus Kristus] on elävän Jumalan jumalallinen Poika”, kirjoittaa kahdentoista apostolin koorumin jäsen vanhin Russell M. Nelson. ”Hän rakastaa teitä, nostaa teitä ja ilmaisee itsensä teille, jos te rakastatte Häntä ja pidätte Hänen käskynsä (ks. Joh. 14:21). Tosiaan – viisaat miehet ja naiset palvovat Häntä yhä.” Ks. ”Rauhaa ja iloa siitä tiedosta, että Vapahtaja elää”, s. 18.